

hyj
- hu, usch

* hy
interj.

uttryck för obeklag, avsky, fasa.

hyj har da e kält!

Hu, vad det är kallt!

K. f. 99 / hyj! sa skräddaren,

sin frös hän

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957. 58

x

ky

v.

ky

byta N man her i handen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

hydda;
hūda, - an s.
- or, - na;
svinahūda;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hydda;

hūda, - an s.

- or, - na;

da ė en rēkti

hūda;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ky

ky
intaj.

uttryck för avsky.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

hydda;

huda, - an s.

- or, - na;

di hade hudor
te sinan;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kydda;

hüda, - an s.

- or, - na;

svina hüda;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hydda;
hyda, - ar, - a, - ad;

laga;
di har hydad
husad sēta;

Tol. (Part. 9.)
1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hydda om

hyda ¹ om (-ar, -a, -ad, om-
hydad, -a) ² te., sköta om,
vårda.

Predy trivs, ² hls sam su
hydar ¹ om dam.

Tousjö. F.

N° 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

hydda
vb.

huda i öm

sköta om, klara av

di fick di, sål huda

öm. Det fick de själva

sköta om.

N. 171.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

hydda se

hydda sig

tvätta, kamma, byta kläder och göra
sig fin.

Nr 8656 Västerstad Färs hä

Gunnar Persson 1966

kyende

¹ juer, n., juerled, pl. =,
¹ juerlen, i gammal all-
mogestil värd stoldyna.

Asum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggz

~~*hygg~~
interj.

hu

värjok för län rädska och
för väring

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K.f. 71

hyggz

* hyggz
interj.

hu
utryck för häpnad, blandad
med lät bestörtning.

ja hyggz! Ja hu då!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hygg

* hygg

Utan troligen. hygg.

usch!

1. 1-1.

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggelig;
hyggelig a.
- a pl.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hyggelig
hydzeli l. - lijor, m. och f.,
n. - lit och - lat, pl. lija,
komp. - lijare, - lijast,
hyggelig.

En hydzeli person¹.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

hyggali

hyggli
adj.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggligt
hydzulit l. - let, adv.,
komp. - lijare, - lijast,
hyggligt.

Kal var se hydzulijast av
ala br¹orana. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ kyfa
v.

kyfa .v. (böjning ej antecknad),

+ kyfa. kyfa ihop av köld.

Vomb.

M 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyla
v.

hyla, met. hylta

kaympa ihop (av köis)

so st^o' vi va v^ädzana a hylta

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

x hyla;

hyla, -or, -te, -t;

gå lutad;

han gör o hylor;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hyla
-2
~h

~

~d

hyla ~h

gråta, skriva

M 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926₂.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyll

kyll, -en, -on, -onna
kylla.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

* kyll ;

kyll, - lru s. = kylla

- or, - na ;

täl-rejarna stö

pu lru kyll ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ hyll

hul. p., hül¹en, pl. hül²or,
-na, pläderträ l. -buske,
sambucus.

Fränninge. Fs.

Färs ha

Per Larsson 1898.

N° 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyll
hul, m., h¹ullen, pl. h²äl²or,
-na, hyl²la. Fou²sjo. F²s.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hylle

hull, pl -or

hylla

1951.

4802.

Beandstad, Färs hd

* hyll
s.

hull, lan

träd el. buske av Sambucus nigra

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

hol, -m

^xhyll

hylla

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hylla
nb.

hull, -en

hylla

Jfr karhylla

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hul, -en; pl. hulor^{x)}
y. hülfa, -an f.

... en hüla, som de
välde kären - på en
hylla (i köket), som de
"välde" koren (källiker, fat
etc.) på. Där diskade
kört o. d. lades så, så de lät
torkade. x) N. f. 72
N. f. 81. Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kylla;
kyll, - en s.
- or, - na;

Röddinge

1586:1

~~Totånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull an ² ~ or na hylla s.

hylla

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylla;

kyll, - en s.

- or, - na;

dar va tälrefja
pu kyller;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hälla f.

hälla
st.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hyll

hülle n.

1. Bestånd av fläder
2. Vid l. virke av fläder

M. J. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958. 1

x hylle;

hyll, - eds.

fläder;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hylle

hyle. -ed. (koll.) + hylle.

vårlighet, grenar el. käppar av
Sambucus nigra.

M 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kulle

kulle, n. - d. ^{utan} pl. , 1/ pläder,
träd l. buske, 2/ träd af
pläder. kulle ha de äse ti
spältepi²bor, men de e ²ente
med start. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

hyll

hülle n.

fläder; bestånd av flä-
derbuskar; ved av fläder

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

h²ä²la, -d

x hylle s.

Sambucus nigra -er (!)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllblomna

pl. hyllablomon, -na
blommar av sambucus nigra

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

hyllblomster

kärlblomster n.

fläderblommar

Anm. Fläderte användes
som dekokt mot förkyl-
ning.

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

*hyllbläst
adj.

hüllebläst

åsamkad utslag som troddes
ha vållats genom beröring med
fläder

© K. F. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* kyllbläst

kyllbläst s. - or, m. och f.,
m. - bläst, pl. - blästa,
bläderbläst, uter. för behäftad
med en i värk och smärta
bestående sjukdom, som förmenas
uppkomma därigenom, att giftig
utdunstning från en bläderbuske
inandas af en person.

Fränninge. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hullebläst

adj.

hullebläst; pl. - - - a

åsambad utdag som trod-
des vallade av beröring med
flader

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

*hyllbläst
adj.

hullbläst

isambad hudutslag, som
troddes ha vällats av en
vederborende kommit i be-
röring med fläder

Jfr u. blåsa vb.

R-f: 99

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hyllbuske

h¹u¹la b¹ö¹ska m.

fl²ä²der buske

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås Ingelstads h'd
H^o Areskour 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyllebuske

kùl**l**abúska - en - a - ana.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

* kyllabuske

kyllabuske. - en. - buska. - ana.

* kyllabuske, buske or Sambucus nigra.

M 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kyllabuske

kulaböske, m., - n, pl.
- ska, - na, pläderbuske.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hüllebuske

hüllebuske

fläderbuske

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

²
hullebär

* hyllebär s.

gläderbär

N° 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllbar

h^ull**ä**bar pl.

flä**ä**derbar

M. f. 77. Nr 7503 Ramsås Ingelstads hd
Hugo Arskov 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kyllerbär
hållabär, n. - hd, pl. =,
- en, fläderbär.

Fränninge. Is.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

* kullebar²

kullabär, n., pl. =

bär av sambucus nigra.

Nr 4439 Vollsjo. Fars hd

I. Ingers 1951.

hyllbörssa

hyllbörssor obest. pl.

fläderbörssa, leksaksbörssa
gjord av ett stycke utholkad
fläder som "pipa".

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kyllöpipa

kylöpivor pl.

fläderpipa

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* kyllete

hül²l¹l¹, n., - ed, utan pl.,
pläderte. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllete

hüläté n.

fläderte (dekokt mot
förkylning)

n. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

hyllate

hullate n.

fläderte

(brukes som middel mot fôr-
kylning.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

hylsa

hülsp; pl. = or f.

Jfr linhylsa

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hyna. -or. -ta. -t. ^{+ hyna}
^{v.} + hyna.

kypta ihop av rädsla eller inför
något obehagligt. Ant. 1926.

Slutrop.

Nr 7900.

J. Sagers 1926.

* hyna
v.

hyna. -on.

kypta ihop av köld

glutana star a hynon.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

x kyna
r.

kyna

frysa. kypa chop or köld.

sta a kyna

nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

hyna;
hyna, -or, -tr, -t;
gå utad;
han går o hynor;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kyrna, pres. -cc

* kyrna, v.

djuren kyner, då de kryper ihop
vid kyla och regnväder

Nr 8656. Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

+ hyp
hyp, n., brukas ej i böjd form.
stryk, pisk.

va di plä²ska, sa vä²nka der
hyp, sa de fä²ndes.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

hÿpa . -an. -or. -orna. hÿpa.

liten stack .

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyra, =

^xhyra
v.

kyra potatis

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

+ hupa
hupa -ar. -a. -ad. kupa

hupa pantoflor.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kupa
²
~ r

~ ² d x kupa v.

~ pantoflor

kupa

N° 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kupa
₋₂
~N

~ ²d

+ kupa v.

~ pantoflor

kupa

M 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypa, =

^x hypa
vb.

kupa potatis; medelst
en åker hoga jord kring
potatisständer

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* hyra
vb.

hyra , =

kyra potatis

Jfr * hoya (höva) ds.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

hypericum

pirkum

Johannesört

den kallades också för

kärnurta.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Fersson 1965

hypa[!]ör n.

hypc⁺ärder

ärder varmed potatis ku-
pas

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hypotek

hypete¹, m., -n, utan pl.,
hypoteksbank, -inrättning.

jäpa va i hypeten i lof.
Kärstorp. Fs.

Färs hd

nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypotek

hypote^t, n. 1 - d, pl. = 1 - n,
hypotehslän.

Si me h^oer st^ort hypote^t ja
kan ja po min ja.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

hjärpa, - da, -t

hyra
vb.

(hyra-län 4) 1-s.

K. f. 71.
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hyra, =da, -t hyra vb.

Pres. hyr

Trans. (hyra rum, bostad)

G. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hyresgäst
hyresgäst, m., - en, fl. - or
- na, hyresgäst. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hysa

Pres. sg. hysor

första, räcka till

du - hysor min - gäl^onta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

+ hytta sig

hytta se (-ar, -a, -ad, -a/
refl., försörja sig,
skaffa sig bärning.

kvinnan jaor hytta se shl.
västerstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

* hyva sij

hyva, se, =

lågga sij ner

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

kyvel;

hbwel, - luv s.

- a, - na;

ta hid hbwelen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

kyvel;

h B w l, - l r s.

- a, - na;

Rödninge

1586:1

Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haul, -un ñ a, -na lysel s.

lysel

№ 290.

Rödding, Fär. hd, H. Averkang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovl en — — hovl s.

2
Oskob

M 287.

FARS

hovl

hyvel

høvl

Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

houl en 2a na hysel s.

hysel

N 289. FÄRS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

kyvel

høwl, -en

Nr 3338 S. Åsum, Färs hö

Magnus Löfgren 1938.

hyvel

howl, m., howlan, pl.
howla², -na, hyfvel.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

høvel, -en

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

houl an ^e a na hysel s.

hysel

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde, Rödvinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h owl, -an

hyvel

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

howl, ¹en, ¹a *hyvel*

hyvel

M 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

howl, -an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hövel, hövla
hyvel, hyvlar

hyvel
s.

Nr 8656 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

hyvelbänk;

hjulbänk, - en s.

- a, - na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hyvelbank en

hyvelbank s.

hyvelbank²

N° 289. FARS

⁰
L. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

²
hjulbanzj en

hyvelbänk s.

hyvelbänk²

M 290.

Rödöinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk
hövlebänzf, m. - en,
pl. - a, - na, hyvelbänk.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hövlebank en hyvelbank s.

hyvelbank

Nr 289.

FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk

hövelbänk, - - - an

- bänk nyare för - bänk
1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hyvans, en ^{hyvens} hyvans man

en präktig man

da va en hyvans man

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyola
v.

höwla - a - ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

hʒola;
hβwla, -ar, -a, -ad;
han stəp o hβwla;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyola

hōwla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
ti., hyfla.

Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla

hòwla, =

hòwla - brädor hyvla
bräder

St. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kyvla;
hβwla, -ar, -a,
-a o;

kan stä o
hβwla;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hagsla i

[Illegible scribbled text]

²
höula
²
ē
~h

~

²
~d

hyula ve

hyula

M 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

²
Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyöla
v.

hövla -ar -a -ad,
perf. part. -ad, pl. -ada.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

inf.	put.	put ₂ part.
² <u>hövla</u>	² <u>hövla</u>	² <u>hövlar</u> v. <u>lyvla</u> s.
pres.		
² <u>hövlar</u> v)		
	den ² <u>skola</u> va	
	¹ <u>id</u> ¹ <u>betor</u> ¹ <u>hövlar</u> .	

№ 287.

FARS

H. Areskoug 1924.

²
Björby

käg

hæ , oböjl.,

blote i förb. kama i hæ .

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

hul

häg

s.

ya k¹ormor . n²ta = hul
alt

'häg'

FARS

N° 289.

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håg

hu, m., oböjl., håg. förek.
i uter. Koma i hut, Komma
i håg.
Allm. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ihä~~ ihäg

ihu i förb.

kuma ihu : komma

ihäg ;

ja kumor inte

ihu ed ;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hög
s.

h

endast i förb. koma i h

ja komor änte i h ---

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingers 1957.

Låg:

ihu

ihåg

kan du ente komma ihu ded?²

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

högkommen

h¹u¹k¹o¹m¹e¹n, m. oh f.,
m. - med, pl. - m¹na, som
har godt minne, minnesgod.

han e sa h¹u¹k¹o¹m¹e¹n, sa
han beh¹o¹o¹r ²ä¹r¹i ¹sk¹r¹i¹va ¹o¹p
nud.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Tollsjö. Fs.

*hågkommen
adj.

hågkommen

med god minne

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

huktöman, huktöman ^{högkommen} ender
ihätkammen
kvingan & huktöman ^{er}

Långaróds sn. Färs hd.

M 530

Nils Nilsson

häleämän

x häghomman

minnesgod

han a mer häleämän en jä

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät;
s.

hät, - l d s.

- l - l r;

di jör hüt i

bröjffana;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

håll;

s.

håll, - hd s.

- , - br ;

han här håll pu
böjnan;

- M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h¹al, ¹ied

h¹al

h¹al

s.

han skole bara h¹al

2 j¹udv¹an

Långaróds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul, - ed; hul, - en
hal

hå
s.

Lövestad, Färs hä

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1)

hul

Ås. hul (sic!)

s.

M. f. 87, N. f. 99

(Tydligt kortstavigt)

han skær hul N. f. 99

1) Formen hord ej så få gånge

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hå

hul, -'ad, =

s.

h. hul

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

håll;
hull, - lds.
- - - lru;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

hul m. j. pl. =

s.

dr. hade bedad hul.
De hade bitit hå.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

håll;
håll, -'ed s. s.
-, -'en;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol ad

hå s.

s.

hå

hå ad. P. Holmströms uppt.
1927. J-s.

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul n. ; pl. =

hál

s.

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II Äv. någon gång hul hå
Äv. hålighet i terrängen s.
vånad sto opa hulan^{x1}
vånnet stod uppe i håig-
heterna i marken / dr. hade
slad, hul de hade huggit
vakar i isen

K. f. 71/x) Läs: opa i hulan
Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

höl

s.

Ä. bänkfack (om skolbarn)

vär sit höl. Vardera
sit bänkfack.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

hå

s.

hå, -ed

1585 Tolunga, Fårs hd.

J. J. Kopig från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal
hul, led, =, len^{d.}

Ås. hul (kortstarkt) åt-
minstone enstaka ggr

M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

käl
s.

häl, -'ed

äv. häl hos samme meddelare.

en smula häl

di mote blesa et lidad häl o
tita uid (näml. på isbelagda fönster-
rutor).

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

hål II

s.

hål i väggen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trål s.

'trål'

trål

"aved o matt, prittjed
o tatt, må troll i bølge
anner" = syringer

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

hál
s.

hul, n., p. =

der va hul pa husan

Ö. Kärrestorp

Nr 5214 Ö Kärrestorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

s.

hol, -ed, pl. = -en

eller hul etc.

(båda former hos samme medd.)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

käl:
s.

vi grävar sa j^yba h^ul.

f^or sa gräva di et lⁱdad h^ul.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

hul. 'ed. hul. 'en. hal. ^{höl} s.

ynge hol.

1. dæc jöva hul.

2. di har tad möys jädor i de
hüled för. N. J.

3. di jöra et hul ope i töpan. P. F.
Vomb.

hät. II.

4. sö sval kulad ud. (Per Fyrt.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h^o
h_säl

häl, -ad. H.=. len
eller hol etc.

vara häl

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå
s.

hul, led. M. =, Len

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

hål
s.

hul, 'ad, pl. =, 'en

den e stört hul i böonen.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

hå
s.

hol, -ed

Åstraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

håll;
s.

håll, - ad s.

- , - an i

dar e håll i fjönstord,

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll
s-

hull. -ad

men at dæn e hull, de e dæn
(nåml. i tabet). Tillägg 1962.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

hål
hul, n., h¹ulad, pl. =, ^{s.} - en.

hål.

Volljö, Åsum. Fr. Brändsted

Kämting + s. delen av Färninge.

Älfforna har k^obad ig
j^en^om et h^ul.

Volljö

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käl
s.

häl led. pl. =. -en

J-s 1948

Nr 4802.

2 Ö. Kärestorp

Beandstad. Fö hd

+ hål
sj.
hul l. h¹ulor, m. ah j.,
n. h¹ult, pl. h²ula, ihålig.
b¹ödzan h¹an va h¹ul o r²yddan.
Asum (Barleja) F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hål
adj.

hul, neutr. hult

ihälig

dere hult göga.

1954. 4802. Brandstad. Fais h v

* hál
adj.

hul, neutr. hult

ihálíg, "háltoim".

1956. 4802. Handstav, Fins h

+ hä
adj

häl, häl. häl

ihälig

1954. 4439. Vollsjo. Färs häl

håla,

håla, - an s.

hålor, - na,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

håla -an -or -orna

1954.

4802

Beandstad, Fais kv

håla;
s.

håla, - an s.

- or, - na;

di, kälär den
göusa håla;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

håla
s.

hå²la, f. - n. pl. - lor, - na,
håla, liten fördjupning i
marken.

did e b²åra b²åka o hå²lor.

Kärrestorp. F.
Samma form iakttagen 1954.
Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^r
h^zöla, -n, -o^r häla s.
(Hr 1941:) h^züla, h^zöla

håla troligau h^züla
 h^züled

h^zölad, -a = hälig

M 285.

FARS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla;
håla, - an s.
- or, - na;
dar è en håla;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

håla;
håla, - an s.
- or, - na;
byan lédgor i
- en håla;

1586:1 Rödninge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932

håla
s.

håla, -an

P. Holmström 1927. Svde. Får hå.

hö²la n hö²lor na h²äla s.

ve kan² kan²fe h²ä dom²
2 ~²n h²ä fe

h²äla
h²ä²la, mera genuin form, belagt
flera ggr i P. Holmströms oetnemas-
uppt. fe. Lövde 1928. 1.1-5.
N° 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

s.

håla f.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

håla
här vide 23 hulan s.
här ute i sänkan (i ter-
rängen).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kåla
s.

håla - an - on - onna

1948

4439.

Vollejo. Fars h

h^ula, -an. -or. -orna. h^ola.
s.

hos yngre h^ola

Vomb.

^ohåla n ²hålor na ^ohåla s.

Kvantitet? håla?

²hna ²nera e ²~ n

^ohåla

M 289. FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

håla, -an

Nr 283 Östra
Färs hd
Per Larsson 1898.

håla
v.

håla - a - ad
urhåla .

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anten Johansson 1938

hül/a, - a, - a, - ad

erholde

x h^oäl^u
v.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

* håla
vb.

håla, =

utholka en stycke trä,
t. ex. vid tillverkning
av träskor l. dryft-
tråg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

hūla, =

hāla
vb.

wholka en träsdycke, så att
en konkanitet uppkommer, d. v. s.
vid tillverkning av träskor.

hula, träska wholka
en dycke trä avser för
träskor

M. J. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

hula, =

*håla
vb.

urholka, t. ex. urholka
ett trästycke för lövverk-
ning av drag eller träskor

hula - träsko urholka

ett träskoämne (t. ex. ett
stycke alträ)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

H. f. 71

+ hula
v.

h²u²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., urhålska.

Ja möte v²enta ti han
jiff h²ulad den ene skö¹wen.
Voussjö⁴. Fs.

Färs hd.

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x häla
v.

häla

s. 91

= vohälka

häla skö = tillverka bräskor

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

*håla
s.*

håla, -an

**Nr 7050 Långaröd, Färsöd
Ingemar Ingers 1968**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hålad

*hålat

nr hålkat

da va ²hålad i en ⁷tråbid

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halbrüska n

^x halbröskle s.

de hade² ont z in

mellan gärde

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
kålbröska
s.

kålbröska, -an
mellanvärdet.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

hulbröska

hulbr¹öska, f. - n, utan pl.,
bröstbenets broskartade spets,
som är belägen vid maggrofen,
om människor.
han ha så ont ö²g¹ hulbr¹öskan,
si de. Fränninge. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålbroska

holbruska
(best. sg.)

mellangårdet

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*hålb^oruska

hålb^oruskan (best. sg.)
mellangården

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hålig

hålvad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håle

hålig
adj.

ihålig

Jfr håltom

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

häll
s.

hol, led

häll, riktning

nu går de på hint holed.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

hå

hå, n., haled, pl. =, hällen,

1) lag, arbetslag, sällskap.

vi va i trälafira hå, när

vi hōsta; 2) familj. sällskap.

et hå folk.

Branstad. Fs.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll;
houl, - hd s.
- , - en s.
kume mi de
houlad;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

håll, -'ed, håll, -'en, håll,
riktning.

di va opad po hint håled.

nore po de håled.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll;

houl, - l d s.

pu hint houlod,

Tol. (Pant.g.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol

håll
sb.

riktning

pa ét hól på en håll

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

håll
sb.

på sina håll
på sina håll.

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hal ad

håll s.

~ 2 ² bian

håll

M 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll
s.

hol. Led

håll, riktning

nå' gar de po hⁱnt h^oled.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. fingers 1949-50.

håll

håll n.

höled (best. 7.)

riktning o. d.

boda. r. Tomelilla o.
på flera håll både i
Tomelilla och på flera andra
håll

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

håll;

h_ou_l, - ed s.

pu h_int h_ou_led.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

häll

hol, -'ed

riktning

m_ods_at_a h_ol_ed

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

håll

hå n.

hushåll, family

at hål

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

h¹o¹l, n¹ed, n¹en

h¹ill

h¹all

da¹ra pa¹u b²ag¹ge h¹o¹l¹en

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

häll;

höul, -'hd s.

- , -'m;

pu et aned höul.

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla ² *hålt* — *hålla* *v.*
hålör

hålla
№ 289. **FARS**

S. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa

kòla

kòla lid rent

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingörs 1957.

källa
v-

käla, put. kalt
Inf. pass. kälas

P. L. 1898

Ö. Kärestorp. Fs kv

inf.	pret.	pret. part.	<u>hälla</u>
² håla	² hålda	holt	v.
pres.	el. holt	el. hōled	
¹ hålar		imp.	
el. hōlar		hol!	
		nu hålar ed of	
		o håna	

N 287.

hälla

Frenning

FARS

H. Areskoug 1924.

källa

i förb. hola va lige
(Va. holde ved lige) = vidmakthålla,
underhålla.

di holer den gamla fjörkan
va lige enue.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Källa II

hola stón = visa sig trovärdigt

ja ved anta om de holon stón.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

hälla

hòla . put . hólde el . holt

di ýgqe di holt se lágou tabága

J: i kyrkan .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

hälla
v-

håla, met. hælde.

^{ust}
Västraby, Östraby.

di bläja nåk julan, sa di hælde.
Östraby.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

hälla
v.

hòla pret. hòlde, pt. =
även hòlt, pt. =

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

[Ingers 1951].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla III

hola för nantey

= första avseende vid

brög holde di änta för nantey.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla II

holt si öpa so mied som
möjaleat!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

källa
v.

höla, hölda

imperativ sg. hölt!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla;

håla, -'or, hålda,

hålt;

di hålor i

hållin;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

halla
v.

sq. pret. hålt

s. 94

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

hälla
v.

hälla, pret. hälla

Brantstad.

Nr 281 Färs bō

P. Larsson 1898

halla
v.

hòla, put. hòlde

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Hålla v.

hådde (post.)
'höu'

Isralis from hådde järn te
byfäuked - öved ... s. 27

Nr 5170 Brandstad, Fär: hd

Anders Malm 1887. Exo

hålla v.

hådde te mä (post.)

'höll sig till'

" samma hådde te mä Israels-
fröan --- " s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fär: hd

Aniers Malm 1887. Exc.

hälla,

håla, -'or, -'de,

-t;

ja har hålt den
de lidze;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hölpa

Pres. -or

de hölor hörens po-
de gamla de hålla rån
mycket på gamla seder och
brute. N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

hålla

Pret.
holt

N. f. 71

hålda
N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hälla
v.

höla eller häla

imper. sg. hölt eller hält

hölt nu ögzen säkort!

pret. hölt eller hält

N° 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

läsa II

får helt nom änte för nad
J: satte honom inte högt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

I

hålla

Inf.

Pre.t.

höjfe

höjde

Pres. - or

de höjda - sju - ja - ee
skåwana de hade ju
sitt tillhåll i skogarna
(om vissa vilda djur)

H. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

hålla

de - kona - hola - se po
minor beda en - som -
kåorna de kunde reda
sig (klara sig) på magrare

bete än korna (gälla fäsen) /

de holor - se ti - ma - na
de håder sig till henne, ställer
sig väl för att vinna hen-

N. f. 71 / nes ynnest (betr. Karler
i f. h. till en Karlgalet
fruktstimmer).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

hålla

de. holde i se r. bästa.
De (s: igelkottarna) höll till
i ris(hogar).

N. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Pret.
holt

hålla

ja. bant, so da - holt.

Jag band (härvar), så att
det höll.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

hälla

Prot.
holt

forälra holt, ätor gluta
föräldrar holla efter barn

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

häls. -or. hält. hälad. hälla.
(eller hält)

han hält se i värad.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

N° 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa.

kala va ligga (se kala),
källa ist like = vidmakthälla, underhålla

man nu har hen bled forsä^agad,
so di har hä^ata rysad op na a
kelt na va ligga. (om en källa)

Per Fy.
Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

håla halt hålad hålla he
hålor halt!

hålla

№ 290.

Lojke Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

h²o²l²à, h²o²l²t, h²o²l²t

(hr 1941:) pret. h²å²l²de

hålla

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hölna pret. part. hälla
pl.

du e. òta so d^{er} vidare
hölna de är inte särskilt
ansedda

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hålla

hölpa , { skolt
 { hólde

Pres. sj. - or

dr. hólde, somylad 20
mjöl⁴⁾ de höll mycket till
i mjöl (om ett slags larver
l. maskar) ⁴⁾ kep. form.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hälla
v.

hòla, met. hòlde

Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
hälla med

sg. pret. hållt... mä^v

s. 94

= lyska om

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla på

put. hölt på = var nära att,
höll på

om man sad a hölt på a
sömma

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

hälla på

pret. holde på

= var nära nu

han holde på a ble tåntad,
nèrapå.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

hålla sig

hòla si, pret. hòlde si

(om varaktighet)

de hòlde si brå

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla hi goda

häla te göe . hälla hi goda

Imper. sing. hälta göe

plur. hälor te göe .

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

hålla upp

hålla öp, med. holde öp

ner ja va pa hålten, sa
holde ja öp

3: Stannet i läsningen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holna

hällen arj.

hon har god hela ~
tiden

hällen

N 289.

FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökplata

hökpläs, -en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

hållstall

hölstäl; pl. = -a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58,

hällstall

hölstäl . - en

stall där vägfärande satte sina hästar
såsom i Östraby gästgivaregård eller i
aneshemmanet i Östraby.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

hällvis

hällvis, adv., förek. i när.
i hällvis, lagvis, i lag.
Vi hällsta i hällvis, vi skördade
i arbetslag.
Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hålstyrta;

hålstyrta, -an s.

- or, - na;

större hål;

dar va hn rēli

hålstyrta i vājhn;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t. hålstonta

s.

hålstunta, -an

hål i vägen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

hålstyrta
hålstörta

x hålstörta
s.

djupt hål i vägen eller marken.

Nr 8656 Västerstad Färs hä
Gunnar Persson 1966

^f hålstötta s. n.
hålstötta, -n, -or

låg ås tvärs
över vägen

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håltom

håltom¹ l. - or, m. ah f.,
n. - l, pl. - a, eg. håltom;
ihålig. Fränninge, Vollsjo.

der e håltomt¹ imelaen²
gulen¹.

Färsjö. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

håltom
adj.

håltom¹, -t

ihålig

1954.

Vollsjö. Färs ht

håltom

håltom

ihålig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

hant, adj., i neutr. *hant,
*han

föremåligt

der va jo nan som va dolia ta
a lisa, a de va jo hant nan di
ble tⁱfragade. (nämnd. på husförhör).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håna
v.

håuna -a -a -ad

di håuna me, for ja jik te
håstorkhåns.

(1890-talet)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

x här;

hour p.

hourt n.

var;

de é hourt sur;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x här;

h_our pr.

var;

h_our s_et:

var s_it;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kär
s.

kär, led, pl. = led

1 pl. = samling kärta

ja för nyka öf trøj kär
(kun av klok gumma).

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

här, -ad

här

härad e. orét. Hört
är orét (okammat).

K. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

här

här, -ad

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hår

hår, -ed

hår

gaga, hårad kamma
ut håret, gada håret med
en kam

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

hård
adj.

här

jären e här för låda svin

Ilstorp, Färs hd. 1.1.1925.

Nr 7900.

hård
h²aor, m. oh f. n. h²art,
m. h²aora och efter for,
for, h¹aora, h²ard.
stovogen va h²aora som
st²ajna. Östraby. Fs.
Komp. h²aorare, h²aorast. Ibm.
h²ar, vaurjo. Åsum, Branstad.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har, hart, hära, härt.

der e här, fäst sänbön.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb.

har;

pl. -a

hård

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

har hort
2
~a

hård

hård

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

hår; pl. -a

du va. håra, o. för
stål (om hasselnötter)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

han

haid
ad.

P.L. 1898.

Brandstad, F. hd

hård

har l. här¹or, m. ak f.,
n. hart, pl. här²a uh
efter för, för, här¹a, komp.,
här²are, här²ast, hård.
redgänsödzan di va här²a.
stowlana e för här¹a.
Asum. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haid
adj.

kan

P. L. 1898

S. Åsum, Färs kd

har
hort hart
har²

so e de hart er

hard ar:

hard

N° 289.

FARS

S. Neum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haid

har

Volljö, Brandstav

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

här neutr. kort pl. h²är² ad.

da e min f²al kort
so en kan n²te f²ära
e ad.

Trennyge

FARS

nr 287.

hård

H. Areskoug 1924

II

hård

hära täg härda tak
(i mots. till helmtak.).

K. J. 71.

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

har, hort, -a

hård

Kompar. -ark

den lemor rhöp jären, so
den blir här det (: regnet)
packar samman jorden, så att
den blir hård

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

hård

da. e. ingen sodarade.
här, kär det är ingen
särskilt hård man

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hårdhet

hårdhet, m. - en, utan fl.
hårdhet. pussjö. Fs.

Färs hd

N° 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hirdhyrtar
hordhyrtad l.-or, m. och f.,
n.-lad, pl.-lada och -e,
utan komp., hirdhyrtad.
Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hårdmjölket
hårdmjölkt; pl. --'a adj.

trög au mjölka (dö man
måste ta hårda tag i spe-
narna för att pressa fram
mjölken)

Sk. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

I

*hårdmjölk

adj.

hårdmjölk; pl. - - 'a

hårdmjölkad, svar an

mjölka ren (om kor)

fr. * blöt mjölk

(3: en - hada - bry' o -

fa - mjöltsen a - jvrlen -

fr. - dom. Man, hade bevar

fr. f. 71. an fa mjölken av

svide

jvren på dem).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

den var ^{adj.} hårmilt
o. mjölka. Den var tvoj
än mjölka (): mjölkerskan
måste kräma spenarna
hårt för att kunna pressa
fram mjölken).

H. J. 71.
Lorde

Nr 290. Färs hd
hugo Areskoug 1958-59.

*hårdmjölket
adj.

harmilt

som går trögt an mjölka
(med "hårda" spenar);
om ko;

Jfr *blöt mjölket

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hårdmjölk;
høur mēlkt a.

hōrn e høur mēlkt;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*hårdmjölk

hårdmjölk; pl. - -'a adj.

tråg av mjölka (d^o man
far ta hårda tag i spenarna)

Jfr *blöt mjölk

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* hårdmolkad

adj.

hårdmolkad; pl. -l-a

hårdmjölkad, trög au
mjölka (om kor)

Jfr * hårdmjölk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hårfläta

hårfläta f.

... en hårfläta, som var
knijden i näken

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

härkedja

härkfädja -an -or -orna

klock-kedja flätar av här.

här va di som fläte härkfädjon
so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

hårnålspets

hornnålspets

spits : ngn. påv. form
i st. f. * spis, cv. * spes.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hort

hårt
adv.

vi måste slida hort
vi måste slita hårt, arbeta
hårt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

hort

hårt
abr.

M. f. 71, M. f. 75

du va, hårt tjörda de
oro hårt kördä (om hästar)

M. f. 75
hört, mod, hårt hårt
mot hårt. M. f. 77 Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

hort

hårt
adv.

han snara om hort
han snurade repet hårt om/
da to jagon hårt, so
blöd sprida ^{kring} det tog
minsam hårt, sa au blodet
sprutade omkring

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

hört
adv.

hört

de stöda so hört

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

h¹ä¹t

h¹ä¹t, adv., Komp. h²ä²rare,
h²ä²räst, h¹ä¹st.

har i h¹ä¹t o. v²igga.

han t²ä²la h²ä²rare ti gl²ä²tane
en som beh¹ö¹ves.

Sum. F⁵

Färs hd

Fer Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hort

hårt
adv.

ä, di tar ~ inte hårt!

Ä, det tar inte hårt!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* häxa ;

h^usa, el. h^uza, - an s.

- or, - na ;

"y". Här ;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

+ håsa

håsa f. ; pl. -or

strumpa

kan du sy po-
men. håsa? Kan du
stoppa min strumpa?

M. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

håsa

fära på hūsor laga
strumpor

N. f. 72

den kagor gröd i hūsorna
den där går med veck på
strumporna N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ hūsa
x ~~hūsa~~;

hūsa, - an s.

- or, - na;

hūn sēdor o jōr
hūsa;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ^{håsa}
~~håsa~~;

håsa, - an s.

- or, - na

ja ^{strumpa;} sēdor o jör håsa;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häsa

häsa - ar - or - orna

strumpa.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsa
sb.

håsa pl.

M. f. 82

strumpa

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^{+håsa}
~~hossa~~;

håsa, -an s.

el. hūsa, -an;

-'or, -na;

strumpa;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husa -au-or-orna, ^{+ häsa} häsa, stumpa

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^z
h_asar

+ h_asa

strumpar

han s_all_ar ^zo_zg_at_al_ar o

o h_asar ^zo_zg_a.

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

håsa
håsa best. pl.

K. f. 72

håsa på kränsa-
da det var veck på
strumporna.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x hōsa

hōsa, f. - n, pl. sor. - na,
1. strumpa. Fränninge, Åstraby,
2. = feg stackare.

ja hō ja en hōsa ja kunk
jōra jō sa lōze. Fränninge. Fr.

hūsa etc.

Volljö.

hōsa etc.

S. Åsum

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häsa
s.

häsa pl. -or

stampa .

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

²hosa n or na ^xläsa s. hosa

hon forfödar
²hoser te folk.

færa hoser

N 287.

Trenninge

FÄRS

Strumpa

Köpa från Institutet för språk och folkminnen, Lund 1924.

x häsa

hösa - an - on - onna

strumpa

Östaby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

håsa
s.

håsa -an -or -onna

staumpa

vi sad a fæna håson

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

²hosa n ²hosor na ^x ^olusa s.

²ulna ²hosor

strumpa

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ håsa

håsa f.

strumpa

göra håsa sticka strum-
pa

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

håsa

n^uya, vⁱda h^asa nya, vita
strumpor

K-f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

håsa

ét. p_är h_äsor er p_är
strumpor / zora h_äsa
sticka strumpor /

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

h²ösa, -n, -ox² *häsa s.

kvantitet 4
1-s.

strumpa

FARS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Faustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus/a, -an, -or, -orna

hasa

strumpa

+h^osa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsa
sb

håsor pl.

forfydda - håsor sätta
ny fot i strumpor
ett par - håsor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x håsa

Av: ²håsor; håsorna bf. pl.

du kan gå me dina
sura håsor du kan gå
(Oås) med dina sura strum-
por

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II Best. pl. hūsorna håsa
där tröde jag i en van-
kåra, ~~so~~st de gick upp i
hūsorna där trampade jag
i en väsenpass, ~~st~~st så vänet
gick upp i strumporna.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

h²usad l. -or, m. och f.,
 n. -sad, pl. -sada och -e
 försedd med strumpor, iklädd
 strumpor. Möjligen tillfällig
 ordbildning (80-årig gumma).
 Nu ska di va sa h²usada
 o böysada o förl²ada; för
 hade vi inte sa med jo vas.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^e
hissabon ad

^x hãband b.

strumpeband

N° 289.

FÄRS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häseband

hüsebön n.; pl. =

strumpeband

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

x häsa
s.

h^usa, -aa, -oa, -onna

staumpa

det va h^ul på h^usan

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häsa

hōsa -an -or -orra

stampa.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

håseband
håseband n.; pl. = sb.

strumpeband

håseband hånåseband

strumpeband hånåseband

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

^xhäseband

häsebon n. ; pl. =

strumpband

häsebonan (sic)
best. pl.

K. f. 72.

häsebonen hängda, o-
vingla strumpbanden
hängda och vinglade K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Aresköug 1958-59.

x häseband

höshbän s. hushbän,

n. , -ned, pl. = , -nen,
strumpband. vulljö⁴. Fs.

hösebän: s. hüm.

hösebänad hade han ante lénad--
(se ^xlena)

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² hosebän ¹hd ^xhåband ^{s.}

~ me ²döskor 2

strumpeband

N° 289. FARS

S. Acum ^oHugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häseband

håseban - ad . pl. = , - en

Stumpband.

håsebanad hade han änta länad

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

* häseband

håsebon, -ed, pl. =, -en

strumpband

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

* häseband

häseban. -hd. pl. =, -kn.

* häseband, stumpeband.

Nr 4151 I. Ingers

1927. S. Åsum

Fås

x hösbandstet

hösbandstet, f. - n, pl.
obrukt, det ställe, hvarom
strumpbandet bindes.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

²
höseforpid

* häsföngot

strumpläst

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käuförföt

hö²sh²forföd, n. - hd,
fh. =, - en, förseende af
en strumpa med nytt
fotparti.

Fränninge. Fs.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

husegärn, -ed. stumpgärn.
x husegärn

Vomb

M 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fän

x h^osegarn

h^oseg²g²ärn, n., - led, utan fl.
strumpgarn.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
höse-garn ed

* hös-garn s.

strumpgarn

№ 290.

Löfde

Fårs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* h^osegarnsnyckla
h^osegarnsnigla ^{sb.}
strumpgarnsnyttan

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

håshäl, - - - an håshäl
sb.

stramphäl

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ håsehål

håsehål

strumhål[?]

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

x häsekrage

häsekräva. - en

stumpkrage.

Nr 1585 To. nga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

* husekärning

kosetjärning

* husefjering s. 4

person med dålig karaktär

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

* häsekäring

håsefföring. -en

personnel dålig karaktär.

kvantitet i d:en ledet?
1-5

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

häsekäring

h^us^atz^jö^ring f.

skvalleraktig Kvinna

(betyder väl egentligen stump-
stickenka).

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x häckskävt

hö²skävt, n., -ed, pl. =,
-en, strumpskävt.
Fränningl. Fs.

№ 281.

Färs hd

er Larsson 1898.

håsesock
håsesök; pl. - - - a sb.
strumpfot, strumpläst

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* håsesock
sb.

håsesök

strampläst²

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

håsesock

håsesöka pl.

strumpläst, strumpfot

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

håsesock

han hade håsesöken
öpsliden han hade slitit
upp strumpplåsten

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* häsespeta

häsespeda M.-or

Stumpstikka .

Nr 3401 Långaröd, Färs hd *

Martin Simonsson 1938

+ häsespeta

h²äsespēda, f. - n. pl. - dor,
- na, strumpsticha.

ouusjō. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härespeta

hösspeda, pl. -or

strumpstikka

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häuto

höshtö, n. - töved, utan
pl. strumpull, två strum-
par afsedd ull.

vassjö. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsestommene

håsestømene n. sb.

strumpskrift

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*häseto
sb.

häseto n.

strumpull, all avsedd för
strumpor.

En viss mängd häseto
ingick i valgossens lön

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x håsspeta
(56)

håsspindel (st.)

stumpsticker

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

häv;
how, - lns.
- a, - na;

Tol. (Pant. gård.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hä

he ?

frageord = hvad, "hvada".

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

+ hä

he[?], prägeord, hvad, wasa.

Wassjö, Åsum, Tolånga. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häbba
v.

häba -ar -a -ad

" sitta och hänga

va sedon due a häban for ?

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

håbba

* håbba
v.

att vara ledsen och gråta.

Nr 8656 Västerstad Färs hd,
Gunnar Persson 1965

käbert (bb-2j)

x käbert
s.

kort

han satte en stor käbert på
väjakanten.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håbbed

* håbbed
a.

sorgsen och gråtfärdig

Nr 8656 Västerstad Färs hd.
Gunnar Persson 1965

hatt. -en. -a. -ana. häck:

1. väskhäck. 2. ragnhäck.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

haff, -en, -a, -ana

tävghäcksäck etc,

ja ska i läv me a kläpa
haffana

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

v. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck
haff, m., häffan, pl. häffa,
-na, häck, 1/ boderhäck för
djur, 2/ trädgård vagnhäck;
3/ trädgårdshäck. Fränninge. F.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hags, -an, -a 1. häck
sb.
hågnadshäck (t. ex. av
hagtoorn l. buskorn)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

H. f. 71

häck;
haff, - l'n s.
- a, - na;
- - - östahaff;
- -

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

huff, m., huffen, pl. huffa,
-na, häck (vagnshäck,
trädgårdshäck).

de skule vad huffa go
vopen.

Asum (Sandbäck) F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. häck
hätz, -en, -a, -^{sb.}ana

häck i t. ex. höskrinnda;
vagnshäck

korta hätzsa; löza

hätzsa

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

häck

haff, -m, -a, -ana
(på vagn)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. häck

hak, -en, -a, -ana

hägnadshäck, trädgårdshäck

Är väl nyare uttal för häft

J-s.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. häck
hek, -en, -a, -ana
vagnshäck b. foderhäck

se häck. 1.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskjög. 1957-58.

käck

s.

keff - en - a, - ana

1. växande käck.

2. vagnhäck, skärm e. d.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckbrok

håka krög; pl. --- a

sidostöd på arbetsvagn,
mot vilka vagnskorsen
vilar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

häck-krok

häckakrög, -ak. -a. -ana.

häckakrok, (för vagnhäcken)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck-krok

häckkrög, m., -en, pl. -a,
-na, eg. häckkrok; sido-
stöd för en vagnhäck.

Tränninge. Fs.

ynge häkkrög etc.
(1928).

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägla² n häglor² na häckla^v p.

Obs. Handtagen sakas i teckningen

linhäckla^v
N° 289. FÄRS

J. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägla² n or na

häckla s.

№ 287.

häckla

Öved

FARS

H. Arskoug 1624

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. part. part. part.
hägla² hägla² häglad² v.
hägla^v

o sin ska l¹ined
hägla²s.

№ 287.

FÄRS

hägla²

²
Oved

H. Areskoug 1924

häckla;

hägla, -an s.
-or, -na;

redskap vid lin-
bytning;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla;
hägla, -ar, -a, -ad v.

sin skule de
hägla;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
i.

hägla -ar -a -ad

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hægla, ²an, ²arna hækla

²hækla

Långaróds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägla n häglor na häckla s.

häckla

N 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käckla

högla, j., -n, pl. -lor, -na,
käckla (fökin). Tolånga. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

häckla
s.

hägla -an -or -onna

dar va gró hägla, fín hägla
o en imälom.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
v.

hägla -ar -a -ad

pass. häglas

hägla hör. p. l.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

häckla

högla² (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., häckla (lin).

högla hör. Tolånga. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

häckla
v.

hägla, pres. -ar

i bet. prata onödigt prat.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

hägla f.

1. häckla
sb.

linhäckla, apparat varmed
linet häcklas

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. häckla.

hägla, =, - ad vb.

häckla lin

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

häckla
vb.

häglas inf. pers.

K. J. A.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hägla, -an

linhäkla

1. häkla
sb.

K-f-71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hägla, =

häckla lin

de hägla h_ören de häckla-
de linet

2. häckla
vb.

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²hägla, -n, -or ²häckla s.
(Wr:) hägla l. hägla

liuhäckla

²g~~h~~öhägla

f₂n- --

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

1. häckla
hägga, -an, = or^sbj.

linhäckla

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. häckla
vb.

hägla, =, - ad

häckla lin

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

II

1. häckla

Ä. hägla, -an

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

häckla;

hägla, - an s.

- or, - na;

*redskap vid till-
beredning;*

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
s.

hægla, M. -on

Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingers 1968

²
hæoland
-y

häcklande

häcklandet

der he blånar an ¹ hæglannd ²

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hög

häckling p.

processen vid
linberedningen

N° 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

häckstäng

hä²ffastäng, m., -n, pl. -stänger,
-na, häckstäng, bom l. stäng
utgörande sidokanten till en
vagnhäck.

bjälasidede de sto ä²wanpö
hä²ffastängorna.

Branstad. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckvagn
häcksvagn, -an, -a

höstvagn med lösa
häckar tängs
sidorna

FÄRS

M 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckvagn

häckavöjn m.

vagn med häckar fastade
på korgens väggar.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

häckverk

s.

best. f. häkvärked

hätverket på kvadreringarna.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975-79

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häffel
s.

häffel

ngt stort el. grovt, obympligt

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

käffel

¹häfel. m., -en, pl. ¹häfla,
-na, uter. för något stort
föremål.

en ²sä¹kl¹i häfel ti ¹pa¹g.

¹si¹ka häfla ti ¹kr¹ows.

Öaujö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hēfel, -n

^x häffel s.

(förvrängning av)
djävul !!

de va en hēfel so
stäpk

FARS.

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²häfta ~ ²d ^xhäfta v⁶
²r

de har ²d

J^xhäfta v⁶ hålla upp (om regn)

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Jofde²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häger
häger, m., - en, pl. hägra,
- na, häger.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hädz, j., hädzen, pl. hädzor,
- na, hägg. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagg
s.

hagg, -en

Nr 283 ^{Östaby} Färs hd
Per Larsson 1898.

håggbär

hågg**ä**bär, n. 1-ed, pl. =, -en,
håggbär. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kägga

s.

kägga, -ed, n.

vegetation av kagg, kvistar av kagg.

har di va i mösane, so ta
di kägga ma sa käm.

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjo, Färs hd

I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1961

²
hädzyl
—

^x Liägge s.

²
hägge

№ 290.

Lozle

Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häggeträd s.

häggetred, n., pl. =

hagg som växer i trädform.

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers

1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häkt

häkt, n., häkted, före k.
blou i best. sing. och blou
i plur. Jo di häkted, i
den afsikten, för det ändra-
målet.

Ja gif di Jo di häkted
od ja vil[?] häba äsporna.
M 281. Färs hd
Ballsjö. Fö.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätor l. hätor ^{x)} häta sb
pl.

(~~häta~~) x) Rep. form.

hätor o. möror häk-
tor och hyskor

K. f. 71
Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

häfta;

häfta, - an s.

- or, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häkta

hajt/a, - ar, - a, - ad
säcka

de häjtar äster

5.30 Långaröd., Färs hd.

V. Wilander 1943

x häkta
v.

mes. häjtar
räcka här

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

hel en 2a na hæl s.

ja ha slided
kol ja helana

Kvantiteten synes vara
felaktig: slided bör hæl
vara slided, kol: kul.

N° 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höl
s.

höl, -en, -a, -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll

hel, -en, -a, -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät
hel, m., hē¹len, pl. hē²la,
-na, hāl.

Osusjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå?
s.

hel. Len.

Nr 5214 Ö. Karrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

hel en ² a na

häll s.

häll

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel, -en, -a, -ana hāl

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* hålagt

hälad

holy, helgdag

da . e . hälad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

^x
h.älagt

h.älad

I när. som : da. va.
h.älad det var helgdag.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kälte

b. f. kälten

na ja va pa kälten, sa
kolde ja oⁱ

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

1. Ingers 1951.

hälft
1.

best. f. hälten

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingörs 1957.

kä¹ft

kä¹ft, m., käl¹ten, utaa j¹l.,
förek. blou i best. form,
käl¹ft.

Ja behäl¹ft sel käl¹ten.

Föllsjö. F.

hæ va änte käl¹ten j¹ar sam va
ny¹ffrad . Brandstad. Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt en — — hälft s.

met brø e bra,
for de ē hälften
bygmél o halten
kornmél

H. Areskoug 1924.

hälft

Trenninge

FARS

N 287.

helt . -en (mest i best. f.), häft

der va blit^äg jo h^ältan

(näml. i Vombs kyrka före ombyggnaden
1871).

di kon^u jo ^änta ha h^ältan

h^ä a h^ältan t^ägel.

Vomb, Färs hd. - 1. Ingers 1930.
M-1006.

hälten (best. eg.) hälft

de ha hörs hälten
de ha hälften vardera)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

helt en ² nor na

hälft s.

hälft

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1826.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålt
håltan (best. sg.)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

halt, -en

häft

häftan a. gränden (ägo -
gränden)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kälf

best. f. kälten

hæ va änta kälten jän sam
va nyfjad

P. L. 1898.

Brandstad. Fais hd

häftan;

häftan s.

di skule tjäma häftan
ou gån;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålfteu;

hålfteu s.

hålfteu gøur ti
høur sia;

Röddinge

1586:1 ~~Torånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälften;
kältan s.

hym ~~fej~~ kältan;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halja

-x håll

håll, m., oböjl., förh.: blott
i när. för håll, i lutande
ställning.

gravvården stå lid för håll.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898. 11

x hålla s.

höl/a, -an, -or, -orna
slutning.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ källa
s.

h²ela, f. - n, pl. - lor - na,
brant slutning.

en br¹antor h²ela.

Asum. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hela n helor na hälla s.

du kan ju tjyra
fären ju ~n

slutning

N 289. FARS

L. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. hälla

Se vidare u. sidohälla^{sb.}

en hilla om lår en
hälla av läder (= på trösk-
slagan).

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

I. 1. hålla
sb.

hålla, -an, -or
(bensmora)

J. ex. om hålla på betes-
djur för att hindra dem att
flöja; äv. om den dem,
som för enar slagans båda
delar, handvalen och slag-
valen.
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

5. hålla
håll, -an, -or f. sb.
backhålla, backslutning

Jfr skoghålla

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

1. hålla
vb.

hålla, hålla

Pres. -or

luta, ha en lutande
ställning, sluta

nu hålla di nerforä^d
nu sluttade det nerat

N. S. 72.

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ håll

h¹äl, n., h¹älled, utan f¹el,
tur, lycka.

tö¹sen ha änt² n¹öd h¹äl me sk.

han ha ättid h¹äl me p¹red¹z.

Fränninge. S.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll

häll

de s²äta dom p^o ~

lutning

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ källa

h²ä¹la (h¹äl¹or, pl. h²ä²la,
h²äl²de, h²elt, h²äl/ h². ah
mt. , hä²va, lute.

Nar ja h¹äl¹or h¹ö¹ved, sa
gar' ed y²gor lid.

di s²ä²da i h²är²ffan h²ar s¹ö¹nda
o h²ä²la jo ö²rad. Asum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa

kä²la (käl¹lor, j. kä²la, käl²de,
käl²t) intr., hä²ss, luta,
vara i lutande ställning.
Äfen impers.

Vojnen käl²de, sa kan va föri²
o ga gjor ä²na.

de käl¹lor ti käl¹gor.

M 281. Färs hd

Asum. F.

Per Larsson 1898.

2. hålla
vb.

håla, hålda

Pres. hålor

hålla en vätska; vant.

håla - öpa hålla upp;

håla - vid hålla ut.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

2. hälla
vb.

hälla, = , -ad

såna lensnare på betes-
djur (kor, får) för att hind-
ra dem att flöja.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58,

3. hälla
vb.

hälla, hälla, hälla

Pres. sg. -or

hälla ut l. upp en vätska

hälla ö; hälla i

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

4. hälla

hälla, hælde, helt ^{vb.}

Pres. sg. -or

luta, intaga en lutande
ställning

da, hälör hd det lutar
nst

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hälla

h²ila, f. -n. pl. -lor, -na,
hälla, t. ex. att lägga om
båda framfötterna på en
häst för att hindra honom
från att springa, då han går ut
på bete.

Olsen la h²ila på b²iggar
på p²ägana st²öjan, när de
l²ärde o sp²ela. Östraby. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
hälla, -ar, -a, -ad, hälla, lita.

han häller liaväl lita.

Vomb.

M 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålla sig

håla si -a-a-a

vila sig

håla si lita = lägga sig en stund.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

hälla sig

hälla si. hälla si

lägga sig uti ö

han jik e hälla si

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hälla sig

hälla se

att lägga sig en stund med
kläderna på.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

N° 281.

Källebygd

hileböjl, m., - kn, pl. - a,
- na, liten af trä gjord
bygel så knäppa om fram-
foten på en häst s. så något
kreatur, då dess båda fram-
bötter hoplänkas med en kort
käja, för så djuret, så det
utslippes på bellet, må hindras så
springa. Fränninge. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hällbygel

hällböjla pl.

bygel bring framben på
häst, som för ~~ihop~~ med
fjäder. (En bygel på
varje ben).

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

håller osv.

håller

"Såsom de håller innte
har bled sin ...

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fåre hd

An ters Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hällsvepa(n)

po hällsveban

hög tid

(Vant. = på upphållningen)

de va po hällsveban kan kom
mä taged.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hälet
adj.

håled

lutande, slutande

1948

Nr 4802 Brandstad, Färs kv

*hällig
adj.

h^äl^äd; n. =

slutande, lutande (om terräng)

der e. so. h^äl^äd, so
där kan knäpt k^re^at^ur
g^a (s: g^a på b^ek; om
en skogsmark) Lövestad.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

7 hållning

hållning, m., -en, pl. -or,
-na, slutning, slutande
plan.

Det ligger skåw vidan lid
jo hållningen.

Det ligger jo hållningen med nam,
kan befinna sig på slutande
planet, utförbacken.

N° 281.

Vallsjö. Fr.

Färs hd

[Handwritten signature]

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hällning

på hällningen

på slutet, på upphällningen

de va på hällningen ma på

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hälsörad

h~~e~~l~~e~~örad

pietistisk, bigot

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1038

ältor pl.

x hålmter
sb.

ax- och ströstuppar, agner
och annat avfall vid trösk-
ning av säd

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

*hålmter

limtor pl. tant. ^{sb.}

axstumpar, agnar o. d.
av trösked ²säd

(s: skålan o. sönt).

R. J. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*hålmthus

ältahälsed best. s.

skjul eller utrymme i gårds-
länga för förvaring av
hålmter (se d. o.).

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 77.

1. hälsa
so.

hälsa, - an

11. j. 72

--- so farlet, g^o hälsa

so^o förfarlet god hälsa (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hålsa, =
Pres. -ar

2. hålsa
vb.

Nr. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hålsa
v.

hålsa -ar -a -ad

hålsan i ente, era snornåsa?

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

hälsa
s.

hälsa, -an

ska man ha båd för
hälsan, so ska man velta si
i misomansdygd. O.N.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

hälsa, =

2. hälsa
vb.

skicka hälsning

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hålsa, -an

1. hålsa
sb.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hålsa
v.

hålsa, =
Pres. var

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

h²äl²sa n

h²äl²sa s.

b²ä²r²a en h²a²r h²äl²sa²n

h²äl²sa

N° 289. FARS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsa på
hålsa på (-ar. -a, -ad).

hålsa på, besöka.

di ska hålsa på mäns.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa på
hälsa på¹ (-ar, -a, -ad, -a) tr;
hälsa på, besöka; ² med
handslag hälsa någon; ³ före-
brä någon något. prästen
han hälsa på¹ folked i¹ söndes
bor di jiff¹ ti d¹ans.

M 281. Färs hd

Pärrestorp. F.

Per Larsson 1898.

hålsena

hålasina, f. - n. pl. nor. - na,
hålsena. Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hållena

hēlasēna, -an.

Nr 5214 Ö. Kärrestorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

hēlasēna m

hālse[~]na s

hālēna

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håbena

helas en ja, - - - an

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*hålsinge

hålsinga
eufem. för 'helvete' i ut-
trycket: barka, od -
barka åt helvete,
hålsinga
gå åt skogen

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

hållsam

hållsam

komp. -are

de e hållsamare arbete

de va hållsamare, hade di för dom

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h¹äls²am

h²äls²am l. - m¹or, m. oh f.,
n. - s¹änt, pl. - s¹äma, komf.
- s¹ämare, - m¹ast, som har god
h⁴älsa, frisk.

h¹afor sk²ule ä²nte ja k²unad bl¹
gut ä²la; ja va bo h²äls²am
o sa ä¹ed som j¹alk. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

hämta

h²enta (- ar, - a, - ad, - ad, - a
l. h¹entor, h²ente, hent, hent,
h²enta) tr., henta.

di fik h²enta 'nam me fars.
Vallsjö. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

hämta II

di fjörda te fjivifj a
hente sil bägata.

ja va a hänta mälffen.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

²hämbla ²hämble hemnt hämta o.

²hämbla

Ni 290.

²Tofle

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hanta ²hanta hent läntä^{v.}

M 289.

FARS

^vhanta

Lorde^v

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²äntä, —, -d *länta*
(Nr 1941:) pref. hänta

länta

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häm̄ta

häm̄ta, häm̄ta, hemt

Pres. sg. -or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

47
hända

3. pl. pret. hända

s. 95

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

inf.	pret.	pret.	part ^{hämta}
häm ² ta	häm ² te	h) —	v.
pres.		imp.	
häm ² tar		häm ² ta	

H) Obs. Nagon regelbunden
 värding av inf.
 hämta och pret.
 hänte torde icke

han hämta² ja
 doktor.

finnas, utan torde hela temat kunna ha
 former med -m- eller -n-.

№ 287.

häm²ta

FARS

Östaby

häm²ta
".

hënta . hënta , hent

di hënta opa va hön ; där
hënta di kvantstena .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

häm²ta
v.

häm²ta, häm²ta, hämt

di häm²ta - n .

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta
v.

inf. hämta

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

h²änta

h²änta

h²änta

ja skola h²änta norm

d²an d²a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

hämta

hänta, -or, hänte, hänt, hänta

1. vi hade ältid en töska ifrä tved,
ä den skole vi hänta. N./.

2. för jek folk möed did ä hänta
vän (näm. i pötajjlan). Der fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häm̄ta

häm̄ta, häm̄ta, häm̄t

dr häm̄ta hūm trē: &
häm̄tade hem träd (ur
skogen).

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hämta, v.

hänta

hämta

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kän

hen

bort

so, kom, de, hén o
tóg, döm så kommo de
bort (tinnig) och togo dem.

A. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hen

hän adv.

o so ²h²asta ör en hen =
¹sögen
5

hän

N 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnet, Lund

hän

hen, adv., hän, bort.

han för hen me kä²norna
te dören.

här hen, hvarthän?

här ska du gå hen?

N 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vouijo. Es.

kän
av.

ken

kän, bont.

sin va mön se vili, se kuem
kone gø ken te stafönen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

hän:

vi gær hen a sedon a snäkar.

han jek altid hen a bjød
en sep pa dom.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

hän

hen

här ska du ga hen ?
ja ska ga hum.

Nr 44 b Brandstad, Färs hä
Carl Lindeblad 1878.

hän etc.

hen

"här mannen jittj' hen ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färö hd

Anjers Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hen

ja kom hen där a sögte min
lyffa.

hen te den första bjälffan.

Nr 4413 Vanstød, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hen

hän ska di gora hen?

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hen

hän
adv.

bort

--- om de t_ore g_a hen

o g_ara en finger o w om
de vågade g_a bort (tän den
hängde) och skära en finger

av (honon) M. J. 78

Nr 6768. Lovestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

hen

hän av.

har loft ska han resa²
hen nud ?

Nr 289.

FARS

Lovde H. Areskoug 1925.

'hän'

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kän
av.

ken = bort

ska ja ge äw kän, alon

ska ja aga äna kän?

(på omnibuseu)

1953

Sövde. Fais hd

han
bort

han
adv.

han e. flutad i han
te. stationen han har flyt-
tat bort till stationssam-
hället

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

han l. han

han
adv.

... här m. kona - fa-
dom - han ... vart vi
kunde få dem han (driva
dem han). / kriva - han
proppa bort (driva igen).

N. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

hena f.

hana
sb.

gautacka, får som g.
blivit dråktigt

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*håna
sb.

håna f.

galltacka, får^{som} ej blivit
dräktigt

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ hãna;

hãna, - an s.

-or, - na;

el. hãna; fãrtacka;

N° 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häna ;

hēna, - an s.

- or, - na ;

färtacka ;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

* häna
s.

häna, -an

ofruktsam fästaeka.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

x håna
sb.

håna f.

galltacka, tacka som
ej blivit dräktig

N. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

x häna;

hēna, - an s.

- or, - na;

tacka;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häna
sb.

hänä f.

tacka som går odräktig,
gautacka

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

m. f. 71

häna, -an, -or, -orna, ^xhäna

(gammel) ofruktig förtäcks .

en gamal häna .

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hena

!

+ häna

(hänna?!)

¹ ²
spr. φm, ε φm

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häna

s.

häna - an - on - onna

galltacka.

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håna n hånor na håna b.

ej dräktigt fai

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häna

häna, -an

en icke häktlig tacka.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

* häna

häna -an -on -ona

dän va sōma di kala for
hänon

ofruktsam fätocka

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

+ häna

h²äna, j. - n, pl. - nor, - na,
gautacha. Fränninge. Fs.

—
Tvän skämts. om ogifta kvinnor.

H. J.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häna² n hä²nor na ^xläna^v s.

sacka som ej blis
dräktig

N° 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häna f.

^xhäna
sb.

gautacka, tacka som ej
blivit dräktig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* häna
s.

häna,

tacka, som ej blivit dräktig.

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
hända, hända, hent
Pres. Tor

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²hända ²hända hent hända d.
¹händer

ja, de händer

[~]hända

№ 290.

Löfde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
hända, hända, hent

Pres. -or

da hända inte tit
det hände inte ofta

K. J. 71

(s: sällan)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hända
hända, hända, hent

dr - hada - hent. Det
hade hant.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

hända, -or, hända, hent, hända

1. de kan vel hända täsa.

2. di skole kona si av de som
skole hända a hade hent.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

²hända
händer

²händer

hant hända v.

je kan not hända²

N° 289

FÄRS

hända

Lörd H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
hända, hända, hent
da har inte hent, här
det har inte hänt här
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* händelig

känslig

"som kan göra litet av varje",
händig.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

* händelig

hänali

händig

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anten Johansson 1938

* händelig
a.

hänali

händig, praktisk

pågen e hänali.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

* händaba;
händaba, - an s.
- or, - na;
händebe;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

händse ;

händsa, - an s.

- or, - na ;

Röddinge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hane
adv.

hena

borta

so va du hena i
min vagn sa voro de borta
i min vagn

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

I

hänu
borta

*hänu
odr.

Juär, som der hänu
där borta eller: där hänu
hon sad, i mörtse
der hänu hon så i
mörker där borta.

Lorde

N. J. 290. Färs hd

Hugo Araskoug 1958-59.

II

+ hane
adv.

han, va hene
2 fra højatørped. Han
var borte fra Høkatørpet.

K. J. 71
Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hene

^x häne
adr.

I sammansättningarna som
där hene där borta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

hänga

hängda
pret. part. pl.

de blytze hängda i elja-
rads - fyra^{x/} de blevo hängda
i Eljaröds fure M. J. 78
^{x/} Rep- form.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
v.

hänga

pres. part. hängas

di blek hängas.

di hängor op på låwted.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga,

håga, -or, -de, -t,

dar hånge et

flögabösta,

-M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga;
höja, - or, - da,
- - t;

han höyde se;

Röddinge
1586:1 ~~Torånga~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hänga;
hänga, -'or, -'da, -t;
han hängde se i
en bjälffe;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

hänga;
höya, - or, - de,
höyt;
den har höyt
hör;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hänga,

håga, -or, -de, -t;

klökan hånade i

gäblan;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
v.

hänga

Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

hänga
hänga. -or. -de. -t. hänga.
du hängde, hängit.

1. de hänger öfver nån. 1928.

2. de va den jävelen som hängde se.

3. di hängde på väggen.

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

hänga;
håya, -or, -de, -t;

han høyde se;

Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

Pret.

högda

N. J. 71

husaböner högda, o

vingla strumpbanden
hängde och "vinglade" (Dinglade)

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hänga

hänga

p.p. hängans

han ble hängans

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

hänga
hänga² (häng¹or, pl. häng²a,
häng²e, häng²t, häng², pl. häng²en,
häng¹ans och häng²ans) int.
hänga. Vallsjö & Färninge; yngre hänga² etc
kvä²van blö inte häng¹ans för
spidzed. Vallsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärga
v.

kärga mes. kärgor

svärens kärgor liarom
övanpå vänd

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

²håna ²hån̄de hån̄t hån̄ga v.
hån̄or

²de ²hån̄de ²dom ²magna ²ps
²en ²påla ²hån̄de o ²hån̄ga
dom

Nyare form: den genuina

formen är hån̄ga

²hån̄ga

1.1-s.

N° 289.

FARS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
hän²a (hän¹or, pl. hän²a,
hän²de, hant, hant, hant,
pl. hän²en) tr., hänga.

Åsum, Vausjö. Fs.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

hä¹ng¹a, hä²ng²da, hä²ng²t ^{hän¹ga}

Pres. -or

de hä²ng²da - ja r - ét
det hä²ng²de ju samman /
so hä²ng²or - ja bö²rsorna
l¹ngt n¹edanom
K. f. 71 gr¹ompan så h¹äng¹de ju
by¹orna l¹ngt n¹edanom
st¹ussen 18¹ode.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hänge
v.

mes. part. hänge (obs. acc. 1)

de ble hänge på pänge

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

känna ihop

käna ihöb

di käna ihöb som äntakälm,
lälle samman

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

hängask
hängask, f. - en, pl. - or,
- na, hängask. Vallsjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängask
r.

hängaask, M. -or

(träslag)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

hängbjörk
hängbärff, f. - en, pl. - or,
- na, hängbjörk, björk-
träd med nedåt riktlade,
böjda grenar.
Asum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hängbjörke
hängbärffe, n., - d, utan
pl., träd l. skog af häng-
björk. Sum. F.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärefärdig
abj.

kärefärdi
leden

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

hängetia
hängetia. -d, hängetia, trä-
axel vari slaktad djur hänga mellan
de skäras upp.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänfläbad

* hängfläbad

med hängande
läppar

M 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kängfärdig

kängfärdig

leben ah träkig.

Nr 3340. Lövestad, Färs hä

Matte berg 1938.

hänglampa

hägalämpa -an

taklampa

di ha hägalämpa; de va for
mied a fjova en hägalämpa;
kan du tägfja, di ha
hägalämpa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

hänglås
hänglås, m., -en, pl. -a,
-na, hänglås.
Kausjö. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängläder

hänglär n.

de lodräta² linor i en sele,
som hålla draglinorna uppe
(ej i alla seles)

13 nyare för 17

1-5

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hängsla

s.

hängsla - an -or -orna
örhängsla, gångjärn

hängslorna bär kök ygavä

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

hängsla
hängslor pl.
dörrhängslor

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
h²en^h

+ h²änd

² h²en^h va ² bal²uzh

²
h²än

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hãne
av.

hãne

bonta

hãne i vèrne

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

²
hene, adv.

hänne

= 'hänne', borta

⁶
S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Åsum

* häne
adv.

hēne

den hēne, där borta.

1951.

S. Heum, Färd 12

* hænne

hæne

bosta.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ h^äne
adv.

h^äne

bo^{ta}

da^r-h^äne

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingers 1957.

henne

hänne
avv.

där borta, dit man kan se.

han bor där henne.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

hängtrå

hängtrå², n. i - d. pl. =, - n
och - na, hängtrå (marja
något t. ex. en plaktast som
upphänges, då det rippkåres).

Fränninge. Fs.

N° 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hãne

hēna

bonā

lāyor hēna

Nr 4439 Vollsjö. Fars hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän¹orst, adj. * hän¹nerst,

bor¹terst.

klök¹aren bor i den hän¹orste
Lä¹gan. ant. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hänet
adv.

hénet

biform till hen, hæn.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

⁺hän²ta;
hän²ta, -or, -ta,
-t; hän²ta;
han hän²ta dam;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hänta;
h_änta, -or, -te, -t;
hänta;
ja ska h_änta en;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håntan

håntagen

att känna ont i en arm eller
ben och dylikt.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

hänat
hēnad .adv., *hänat, bortat.

han bor hēnad i önslöga. 1927.

Vornb.

M 1006.

Färs hd., I. Ingers 1930

hēnād odv.

kānēt

= bortāt , äv. = österut

där hēnād ikriz

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fär

känat

kénad

= bortåt ; äv. = österut

där kénad.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

hänat
h¹enad, adv. och prep.,
bortät.

... så trila h²öved h¹enad
b²äken. Forsjö. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(vara) hämnad

känat
av.

att känna sjuk och dålig.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ hänat

hennad

längre bort åt det hållet.

han bor där hennad.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

här
av.

här

Färninge

kunne vi ta vart hus på näken
liksom skidgatan, så skulle de
äli stå här.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

här

h^e, adv., här.

h^e b^ode en m^an...

d^o va h^e g^ot om s^yk^ara i b^yen.

h^e u^de va g^eran.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har

hä

"-- di Kalla, hä nöre po
Summevanning--"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här

här

s. 89

här

90

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

här
av.

här

han j hä ifra o äns e te
las tä.

(Jfr Lars Tänd).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

här
adv.

här
(-)

här sto ein här nära
(händ. milapåte).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

här III

här va en gamal man ope
= här uppe var en gammal man.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

I här; trycker.

här
adv.

här, här

han, både lid här
o. lid där. Han bodde
lite här och lite där (2:
han hade ingen särskild
bostad)

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads l'ld

M. S. 71.

Hugo Areskoug 1960

II.

här
adv.

här var en

hänlare o. böda i byn.

Det fanns en handlare, som
bodde i byn.

nr. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

III.

här
adv.

här rfrå o. ter
ysta . här ifrån och ter
ystad.

• Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
HUGO Areskoug 1960

n. f. 71.

Här avv.

här

"män samma präster e här
emte nu ..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

här

här

"nu ställer du de här ---"

s. 307

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här
adv.

her; svagr. her

hór hída här borta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

hæ

hær avr.

hæ e so moza ² d²h²h²ed²or

M 289. FARS

Förde

H. Areskoug 1925.

hær

her

här
adv.

svagtr. her, her

so, skola. v. hat
hina ösa iz her si
skulle vi haft henne också
hit in (i rummet). N. J. 72
Nr 6755. Tolånga, Färs, hd
Tolånga.

här
adv.

här; svagtryck.
här, här

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

här
adv.

Är i betyd. 'hit'

här, komor, brögzara
på, frida hit komma
bryggerintkorare på fredag /
här, e. nyed vän, en
kan, nytza här finns in-
K. f. 71 | tet väsen man kan
svända lövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

här

adv.

Ä. i betyd. 'hit'

--- som - nå - här öp --- som
nådde hit upp (om stonmjör)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

här
adv.

här

ja kan seda här lide grone

**Nr 7050 Långaröd, Färsöhd
Ingemar Ingers 1968**

härads

härads

M. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

kärad

kärad, m., -ed, pl. =, -en,
kärad. Åsum, Vollsjo. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärad

kärad, n., -ad, pl. =, -en.

P. L. 1898.

Volljö, Fv kd

härad
s.

härad, -ed, -oe, -onna

öpe i di häradonna

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

häradsbetäckare s.

HÄRADBETÄCKARE

Så kallades många karlar som var svåra på fruntimmer, de skämdes inte för att knacka på fönstern till ~~ensamma~~ fruntimmer.

Västerstads socken, Färs härad

Gunnar Persson ^Uala Västerstad 8 242 00 Hörby

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käraspröst

käraspröst - en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

häradspost

häradsp²rost, m. - en,
pl. - or, - na, häradsp⁴rost.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häsabrott

häsabrott - en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

H²äradsp²el²em²än, m., -nen,
 pl. -män, -nen, häradsspel-
 man, musikanter som för-
 skaffat sig häradsrätterns
 tillåtelse att utföra musik
 vid alla tillställningar inom
 häradet, på hvilka sådan skulle
 förekomma. Ingen ejde råa ut
 utan häradsspelmannens medgifvade
 vilja någon annan musikanter vid
 något tillfälle.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härda

härda² (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) tr., härda².

präga² di² sku härda²as.

Smärna¹ begäpna¹ trökul¹,
vidan² nar² di härda² gorn,
do häde² di stenkul².

Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häder

h²äror, f. i. - na, pluralt,
människokroppens praxi
m⁴ellan halsen och axeln belägr
parti.

bre¹ r¹jar h²äro²na.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
härör na

x härdar s.

skuldror

FARS

M 289.

J. Asurm

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
h²aror na m.

* h²ardar pl.

ja h²a ont = ²
~ na

skuldror

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hårdar

hårer, = -na sb.

pl. tant.

axlar, skuldror

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

höror, - - na
skuldror, axlar

*hårdar
sb. pl.

de. e. via (breda) hör
gvor. hörorna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

härorna

+ härorna

skuldorna

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

* härdor

pl härdor, -na

= axlar

lytta på härdorna.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

l. h¹äret¹ häften

h²äret², adv., härefter.

h²äret² blar h¹är r¹älet
o f²ära.

h¹äret¹ ska ni gr²äva.
Voussjö. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

hårförinnan

håforin²zan, adv., hårförinnan.
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härifrån

härifrån

härifrån

№ 290.

Lofle

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käifra

käifra, adv.

prejzesta lidjon i ostornör
käifra.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

hæifra

hæifra

en kōmor ad væjen hæifra

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

* härlighetskult

härlighedskölt -rd

från gården rosides belägen
skogslott.

ifr da. herlighed = besittning.

N° 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärnäst

kärnäst¹, adv., nästa gång.

nu tar di de sista¹ nästa²
gång di komor, de e val
länkan.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härnäst

härnäst ad.

M 289. FARS

Lörd² H. Areskoug 1925.

närmast²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häror,
härör, -na;
skuldror, allar;
ja har unt i häröma;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härpefråk^x

härpefråg¹ n.

agaparkblar och annat as-
fall vid härsning av sed.

• Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

härsk²en;
härsk²en a.
härsk²ed n.
smör²ed i härsk²ed,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h^änsken

a -

hänsken

best. f. n. 19. : de hänskna flögad

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingors 1957.

II

hårskén

Å. hårskén
a

hårskén sil hårskén

sil

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. |

härstken
härstken, - ed
härstken sel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

hæstamma
".

hæstáma, pres. -ae

(inlinat 4)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

²
hara n

hãrva s.

hãrva

№ 289.

FARS

^o
J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes en ~ a na x hās s.

ve fa nok seta en
hes te.

större stack

N° 289. FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes, -en

* häs
sb.

stor stack av hö l. halme
(ofta strax utanför gården)

so. tjörda. de. ad. r.
hes så körde de det i
stack

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug 1877

hes, -en, -or ^x häs
sb.

store stak av hö l. säd
(oftast strax utanför
gårdsängarna).

K. f. 72

Fr ^x sädhäs, ^x råghäs,
^x klöverhäs; en ^x vetches
~~Fr ^x vetches~~ Tore Knappst. he
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hes, 3 en, 2 ö[~] x hās s.

stor halvstack
vid gården

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häske

häge, -ed, pl. =, -en
familj, hushåll

der e sö a sö maya häge

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hässle = hassel *.

s.

hässle *.

Ramsåsa sn, Färs hd,
Chalmöhl. l.

(Förel. endast i ortnamn).

1582

Nils Bengtson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håge, -ad, pl. =, -en, ^x håske,

family, matlag.

der va et lant hus, der va
fira håge pa-d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

+ häske
häsk², n., -d. pl. =, -n,
familj, huskän.

de va mäza häsk² vöna²
li brölaps.

de blyff jira häsk² husvila¹.

Boasjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

häst;

häst, -'en s.

-`a, -na;

hingst;

da e en häst;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I
häst, -en, -a, häst
-ane
m.

häst: allmän betydelse
utan hänseende till kön.

den ena tösen hann
har en häst, som
hann frör ps. Den
ena dottern hon har
en häst, som hon
frider ps. Kamissa

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

häst

vi tuta, de va-
grönt och gula hästa.
Vi tyckte det var vackert
med gula hästar.

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

häst, m., h¹ästen, pl.
h²ästa, -na, vallack.
Aum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst
s.

hest, pl. = a

han hade två vilda hästa

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

häst

häst, -en, -a, -ana

en kona spena en häst för.

Nr 1006 Vomb, Färs hä

I. Ingers 1943

häst

hast, -an, -a, -ana

1. Häst i allmän betyd.

(forn: ǣg). Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

2. hingst (numera föräldrad
betyd.)

de. hade häst (hingst)
av. klöstorgården (Öredsklosters
gods) Vomb.

häst II

sa kom di nön a sa
té -nom. ad hästen va dö.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

hest en 2a na

häst s.

M 289

FÄRS

Lörd

H. Areskoug 1925.

häst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hest en ²ana na häst

ble ²ana stän¹h².

²häst

M 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

²Lofde

häst s.

han fö^onde me häst a vöjn

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

häst

hest -en -a -ana
vack.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

hast, lan, sa, ana ^{häst}
m.

häst utan hänsyn till kön
(i denna betyd. tidigare
ogz ok)

två par hästa två
par hästar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Arskog, 1958.

käst

käst, -an, -a, -ana

kästana fydza

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

hest

hest, m. -a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

hast, ta te h²ast h²ast

ta tie hingst

ifr mar

Långaróds sn. Färs hd.

N° 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

häst. pl. -a

bega hästa

han sled op träj hästa for äred

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

häst

hest, -en, -a, -ana m.

Jfr ök.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hast, - m, - a, - ana

häst

figur av hädelad lin
äv. 'lock'

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hest, -'en, -'a, -'ana
m.

varmblöda hästa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

1. häst

der va mied r. brüg o
fela. hästa det var mycket
brukligt au själa hästar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. häst
sb.

hästa pl.

när tråden vid haspling av
garn kom att löpa över blott
två av garnhaspelnus fyra
taggar, sådes det, att man
"haspade hästar" (haspa
hästa)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

håsta, =, -ad

håsta
vb.

läta betäcka sto

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hästa² (pres. och imperf.
 obrukt., perf. - ad, particip.
 - ad, imperativ obrukt.) tr.,
 betäcka, föra till hingsel för
 att blifva dräktig. ^{imperf. och perf.} Förek. blott
 med la, låta. la hästa² en mar.
 kan lo hästa² mären.
 mären kan e hästa² ad. di se hästa²
 för inuanti² sum. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

* häst¹at;

h¹ä¹st¹ad

betä¹cht;

vi ska did o fou
h¹ä¹st¹ad;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästföt
hästföt, n., - led, pl. =, - en,
hästföt. Träning. Ts.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhandlare

1.

hästahändler eller hesthändler

båda former hos samme middelalder. Så ock
på andra orter i Skåne.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

hästhandlare

hesthánlare m.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hästhandlarsläktare s.

hästhandlarsläktare, m.

hästhandlare som tillika är slaktare.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

1965

hästhälla

hästahilla

= hästhälla (se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhud

hästhud

(Å. hästhig)

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hästkadaver

hëstakadävon, n.

Volljö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

hestkär m.

håstkarl

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Aresköug. 1957-58.

hästkrake

hästkräga m.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* hästkrämare,

höstakrämare, - lru s.

- , - na,

mindre hästhandlare,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästlont

h²ä²st²al²ö²rt, m., - en, pl. - a,
- na, spilling efter en
vallack.

de e ingen änan själ²nad jo
en nö²nd²emän o en änan
man, en de e jo en hä²st²al²ö²rt
o en mä²ral²ö²rt. voll²sjö. fs.
Färs hä

Per Larsson 1898.

N 281.

²
hästama en

^x
hästma s.

²
hästman

№ 290.

²
Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hästmöle, s.

hästamög

= hästspilling.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästok

h¹est¹ag, n., - ud. pl. =, - en,
hästok, en slags ok för
hästar, hvilket instacks under
bukken och fastgjordes ^{vid seldonen} nära
frambenen.

Brarsted. Fs.

di knäp²te h¹est¹aget ö²nk
b²ugana i slak²karorna.

M 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håstriva
sb.

håstariva f.

håsträfsa

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* hästariva

hästariva, j. - n, pl. - vor,
- na, hästräfsa.

Allmänt. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hastariva n

^xhastariva s.

²
hastariva

M 289.

FARS

Lorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hēst-riva

hēst-riva, f. -an -on -ona
hēst-räfa.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

*håstriva

håstariva f. ; pl. - - - or, -

håsträffa

- - - orne

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

*håstriva
håstariva f. sb.
håsträfsa

K.f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

håstsele

håstäla

H. Rosele

M. J. 75-

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

h^äst^ahⁱg^g n.

h^äst^skinⁿ

(Ä. h^äst^ahⁱu^d)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hästskjuts

hästgis, -en

dó jék ja ált þa hästgis

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästsko

häst¹sko, m., -skowen,
pl. = , skona, hästsko.

häst¹skona pl. äw.

Wallsjö. Fs.
& Färninge.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskoblad

häskobla, n. pl. =

växt. = *Tussilago farfara* (eller
bladen vävas)

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håstokräpa

håstaskräva f sb.

lyktskräpa

(Är. ökkräpa)

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

häst-stall

hèstastäl, -en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

häst-stall

hästastäl, -en.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

hästtäck

h²est²atä²ff²e, n., -d, pl. =, -n,
h²est²tä²cke.

Vallsjö. Es.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst-täcke

hösttäcke, n. pl. =

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

h^lästata^leffe. -d, -e -en. häst-täcke

häst-täcke.

han to båda h^lästata^leffen
m^l se

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

hästvandring

hestvándring

H. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hestvöl

hästvöld arj.

märken e ~

branstig om ston

N° 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastvill

^x hastvill
adj.

brunstig (om sto)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hastvill

hastvill
adj.

brunstig (om sto)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

inf.
h²äta

pres.
h¹äter

part.
h²äta

part. ^{part.}
h²et ^{+ h²ätta &} v.

nu h²är de h²et.
de h¹äter vel sn¹art
o r²äna.

upphöia att
regna (snöa, hagla)

Öved

FARS

N° 287.

← katta
v.

käta

kyphöca (om sega)

käta me väred

Nr 3340 Tolänga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

* hätta
v.

häta. pres. hätta
upphöra, om segn.

ib hätevän.

Nr 7051. Tolånga, Färs ^{Tolånga.} hd
l. Ingörs 1957.

²hēta
¹hētor

²hēte
²hēta

²hēt^x hättä v.

mel ²hēta de op

upphöra (om nedeböl)

№ 289. FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²håla ²håle het ^xhätta o.
håtor

de ¹håtor ²reknat

hålla upp (om regn)
^xläfta o

Nr 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hättväder
s.

kätavär, -ed

väderlek med upphörande regn.

Tolånga.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingers 1957.

käva
v.

keva

keva öyan = kasta d. väka undan.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

håva

håva, hå va håva i sig
mat, proppa i sig mat

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

håva sig

hå²va sk(-ar, -a, -ad, -a)
refl., eg. hå²va sig;
lägga sig.
k¹owen hun hå²de hå²vad sk
o k¹åls¹m¹ora¹n la² u²de.

Fränninge. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava upp

hava äp - ar - a - ad.

kasta upp.

ja ha säl hevad töran äp
på läned.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

håva upp
håva ¹åp (-ar, -a, -ad,
¹åphåvad l. ¹håvad åp,
-a) th., håva upp, utt.
kasta upp.

Ja ha sel ¹håvad ¹lora
¹åp ²po ²lånad. Tolänge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava ut

hava ¹ rid (-ar, -a, -ad, -ad
s. ¹ ridhavad, -a) tr; eg. häfva
ut; kasta ut.

vil h_un inte fl_uta, sa
bl_or h_un ¹ ridhavad.

N 281. Färs hd voujs. F.

Per Larsson 1898.

håsa

håsa

(förklenande om äldre kvinna)
slak gammal kvinna

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hö"

hö n.

de finge hö o klöver.

De finge hö och klöver.

M. f. 77. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö
s.

hö, -'ed, ut. pl.

Ästaby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

h.φ
—

h̄i

h̄o

han fika dani ja
stängd o stopa h̄i

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö

h_o. led. ut. pl.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

hø led

hö b.

Led de staka v² j⁵

N° 289.

hö
FARS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö

hö. 'ed. hö.

1. vi kan lega pjät i höed.
2. nå har vi fäd de ändra
las höed. (Obs. konstruktionen).

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø

hö

ve. og. yg. hö vi körde in
hö

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

hö, n., hö¹nd, utaw hö² pl.,
hö⁴. cum. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø

hó

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

hö

en - fajn - döllet hö en
famn däljst hö

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

höband

höbän

band av hö att binda sädes-
kärvas med

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

h ö b ö r

+ h ö b ö r

h ö b ö r ; h ä r e n m e d t w ä
k y l p å v e t e n m a n k ö n d e
k ö r t t i l l s å d a n p l a t s d ä r
d e t k u n d e h ä m t a s m e d r e g n .

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

hφdröm⁷

* hö-drom

håkas flätad av rey i
viken man hade hö till västare
och östare, då man var ute och körde
or beg g a n a v a n t i h φ d r ö m⁷

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

höfoder
höf¹ör, n., -ed, pl. =, -en,
höf²oder, poderration be-
stående af hö^v.

fr¹örna för två höf¹ör
am dan. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häft an

höft s.

höft

N 289. FÄRS

J. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hof en — — höft s.

ja ha ont 2 höften

M 287.

höft²

Frenninge

FARS

H. Areskoug 1924

haft en

höft s.

höft

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoung 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæwt, -æn

höft

It is a modified form as the
more genuine * hæwt . I-s.

It is hæwtad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

höft;

høwt el. høwt, - luv s. a².

- or, - na;

höft y.

ja har fönd høvten
ou led;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1925

höft;
høwt, - en s.
- or, - na;

Rödninge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a name, written in dark ink on aged paper. The text is written in two lines, with the first line on the left and the second line on the right, connected by a long, thin horizontal stroke.

h²a²o²l²en ~ or na

höft s.

höft

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft;

howt, - lru s.

- or, - na;

Tol. (Pant.g.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft

hawt, -en, -or, -orna

K. J. 72

(A med några dragning mot

Ø).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höftad
adj.

hävtad; pl. --a

skadad i höften, höft-
bruten (om häst)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58,

höftknä
håvtaknigt, - - - an

höftbenets yttre utskott

K. f. 72

(A med någon dragning mot
B).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höj*i*

höj a.

- höjt n.

höja pl.

- där stö' nor

höja tré';

1587:1 Råmsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høj

hög
a.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1765 Exc

høj; højt; -a

hög
adj:

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

høj el. høj, neut. - t
el. høj komp. - are
på høj kant

lia höja bäddza två
denna lid höjt so kalade leaväddza.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I Ingers 1947

hög II
adj.

di sàta en hōjare dōn
træan e hōja

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj,

höj a.

höjt n.

höja pl.

dar é höjt i

1586:1

~~Tolånga~~

Färs hd

Rödninge

Nils Bergtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

h_o ~ t hög a.

~'a Mera genuint höj'.

komp. ~'are de häda ~'a
sup. ~'ast kräva

№ 290.

hög

Riddinge, Färs hd, H. Andersson 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

höj.

höj d. höj^on, n. höjt, m.
höj^a; komp. höj^are, sup. höj^ast
men även höj^ast i abstrakt mening;
söks t^yngon di va da höj^asta.

P. L. 1898

Brandstad. Fais hd

hög
adj.

høj

de høja nøa taged.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj. höjt. höja .adj., hög. ^{hög} adj.

komp. höjare, superl. höjast.

ja nämor han köm, ja höjare
ble' han.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Komb.

nr 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög; höjt

hög
adj.

kompar. höjare

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

höj a.
- höjt n.
- höja pl.
sägde et höjt träd
dar stöur; Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hög
a.

hög

den höga prästen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

hög
a.

høj. komp. højene

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

høj

høj
adj.

Ästraby
Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

høj

hög
a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

hö² Larv Larv hög adj:
hö²t
hö²a

hö²
N° 289. FARS

L. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h^oe h^oar^h h^oast h^og ar:
h^ot
h^oa

N° 289. FARS h^og

S. Asund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj l. höjar, m. och f.,
n. höjt, pl. höja, komp.
höjare, höjast, 1) hög.
derbaken e höjast; 2) hög i
bet. högväst. En höjar, oror
var. Asum. Is.

seks tyror di va de höjsta.
v Branstad.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj. höjt. höja; komp. höjare,
sup. höjast, adj. hög.

den höjaste p^onten.

Nr 4151 I. Ingers

1927. S. Åsum.

Fås.

Neutr.
höjt

hög
adj.

M. f. 71

rikt, so stört o. höjt
ganska stört och höjt

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hög
köj.

høj, rute. højt

komp. højare

de e høj mēda : hög hd ate
åta middag; klockan är 12 och mer.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

höj neutr. höjt pl. höj² ~~höj~~ adj.

Komp. höj²are sup. höj²ast

kan

ynge form i
ifr. höj i Fars
ent. P.L.

ja, ja (min följ
nita se de har höj
den va, man nita
va ed med som
fjilde.

Nr 287.

FARS

H. Areskoug 1924.

Fennings

höj

kög II.
a.

den va höjare en jä
åwanom brönan.

kämt - pümpen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

höj
a.

höj pl. höja

a, den va höja skonsteina.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

h²oe ~ t
~ a

hög a.

komp. ~ ar²le
kup. ~ ast²

de h²ade ~ a kr²ava

hög

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde Rödörise

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö₂
hö₁
hö₂a

~ are ~ ast

hög adj.

N 289.

hög
FARS

Lövde

H. Areskoug 1925.

hœ ~ t
 ²
 ~ a

hög a.

komp. ²
 ~ arh

sup. ²
 ~ ast

hög

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, högt, -a

hög
adj.

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hög, -~~af~~ⁿe, -ast hög a.

hög?

hög

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Färs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, högt, -a

hög
-a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

höj
adj.

m_ied höjare mycket höjre

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

hög
adj.

Kompet. av. höjare

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hög
a.

neute. höjt

for höjt gräis

Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingers 1968

högdragen,
höjdrän a.

hym i höjdrän,

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bergtsson 1932.

höger

höjor

Äldre, numera försvunnet ord,
bekant för den äldre generatio-
nen.

y. höjor

gått höjor (höjor)

(om par hästar; för skulle ofta
den äldre hästen gå till höjer,
g. såsom nu den största)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

¹
högor
₋
²
högra
₋

höger adj:

² hela den ² högra ² sidan
₋ l fordravad

M 289. FARS

Lörde H. Areskoug 1925.

höger

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högen

högon

pa högon sja

te högon

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

högerhand

högerhön

mer högerhön

Jfr. x kaja

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

högfär

högfärd

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

högfärd

höjfär - en

Nr 281 b Färs hd *Östraby*

Per Larsson 1898.

h¹erf¹är

hög¹fä¹nd

hög¹fä¹nd

da va h¹erf¹är bo¹ra

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

högfärd

högfär¹, m., -en, utan pl.
högfärd³.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd

s.

höjfer^{en} - en , ut. m.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

höföra se — ⁺höfärda v.

bli höfärdig

N° 289. FARS

J. Åsum^o Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

högfärdig adj:

h. ~ a

högfärdig

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925

högfärdig

höjfärdi, n. -et, pl. höjfärdia.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

höföru

högfärdig

högfärdig

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoung 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

högfärdig; pl. - 1 - a

N. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

högfärdig
högfä^rr, -ed, -ra

-o-

höghodig

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig
högfärdig; pl. - i - a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

högfärda sig

högfä¹ra se (-ar, -a, -ad, -a)
refl., högm²odas.

han ha i³ff² med o högfä¹ra se
y¹for. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfär²das

högfär¹as (-as, -as, -as l.-ads,
-as, pl. -nas) dep., högm⁴odas.
Fränn⁴inge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjfare; pl. - i - a höjfärdig

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

högfärdig

höj¹färi l. -rijor, m. och
f. , n. -ret och -rit, pl. -rija,
komp. -rijare, -rijast,
högfärdig.

Num. F.

dit höj¹färia skr¹äle!

Färs hd

Fänninge.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig II

de e sont n^olit, höj^oerit st^oke.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdigt

högfärdigt l. -rit, adv.,
komp. -rijare, -rijast,
högfärdigt.

h^un snä²kar o gör högfä¹ri-
jare h^un ä²la ä²ndre.

Wessjö. F.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högjudd

höglyd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

högnosa
högn^osa, j. - n. pl. -sar,
-na, epitet på en stolt,
höjdragen kvinna.

Fränninge. B.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x högran

b.f. högran

höger hand

Nr 4413 Vanstað, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högre

högre, m., - ra, f. och n.,
pl. - re, högre.

den högre h¹anden blyff fast
äwhogen o s¹älör jo en st²ajla.
di högre ö¹ggen va v²ida.

№ 281. Färs hd

Tousjö. F.

Fer Larsson 1898.

högre

högra ^v näven ^d
= högra handen

s. 93

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²oist²ua

högstuga

högstuga, kyrkstuga

(Samma namn i Bjäre hd)

1-5.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

högt
högt, adv., komp. höjare,
höjast, högt.

Hum kan slå höjast?

Hum. Jo.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjt

höjt
adv.

han ägnar för o. kl²ija
så höjt han drar sig
för ä² klättra så höjt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

högt

högt
adv.

snaka högt tala högt.

N. y. 71

Lorck

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

I.

högt
adv.

Är högt

la. de. ðta ga. for.
högt! Låt det inte gå
för högt! (om en band-
inspelningsapparat).

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

högtid en

högtid s.

högtid

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* högtidas

höjtiad = firad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köjälte
køjälä, m., -n, pl. -lä,
-na, köskulle.

mänen jätt näyr av
køjälän; sin läo kan
äjt köjlt aor. östraly. F.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

* höhupa

hohupa, -an, -or, -orna.

hohupa, liten höstack ute i ången,
innan köet är inbärgat.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hööst

hööst

tiden för höskörden;
inbärgning av hö; från
böjen blår om hö från
naturlig ång, numera kanske
är om klöver från besädd
vall; jfr klöverhöst.

N. f. 72 Tolänge

**Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höhöst

höhöst, - 1 en

inbärning av hö; tiden
för inbärning av hö

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

+ höhöste

höhöste, n., - d, utan pl.,
höhöstnad, naturlig äng.
har e med höhöste, ti.
östraby. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd av

höjd s.

höjd

N 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd, -en

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

höjma
klarna

x höjma v.

de höjnar i väster.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kök;

hög, -'en s.

-a, -na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök;
hög, - lms.
- a, - na;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, -en m.

hök

Nr 7503 Hemsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

hök;

hödz, -'en s.

-a, -na;

di kälä en för

hödz en;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök;

högg, -'en s.

-a, -na;

di käl^a nam^m för
högg^{en};

M 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök
s.

hög

Nr 283 Färs hd

Ästaby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

hög, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

hök

höj eller höjs. (yngre höj), -en.

-a. -ana. hök.

A. där sad en ugla på var går.

B. jä har älri set nan hög för.

A. huⁿ sä mé, men jä se änta hänom.

(Ramsa i dialogform)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

hök.
s.

hög. pl. -a

N° 4838 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

hök

hök, m., höken, pl. högar.
- na, hök : astur.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög en ² a na hök s.

se, där flyör en ~!

hök

N 289.

FARS

J. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

s.

hög, -en, -a, -na

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

hök;

högg, - en s.

- a, - na;

de va en fjyv
sam di kälä - for

högg en; Tol. (part. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kor

hök

hög, -en, -a m.

K.f. 99

Jfr duv - o. sparvhök

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

hökas[?], pl. obest. hökasa hökass
hökass, strom kurs flätad av rep.
en lastu bär[?] i hökasa[?]

Långaröds sn., Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

x hüks

hökäs, -ön, -a, -ana

översete av spjälön hcc
hövagn

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hökes

hökes¹, f., - en, fl. - or, - na,
1) stor höstäck; 2) skogslada,
hvari hö inlades. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

hök

hödy, m., hödy¹n, pl. hödy²a,
-na, hök. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höka

hö²dz̄a (- ar, - a, - ad, - a) int̄,
förek. i n̄ur. st̄a o hö²dz̄a,
st̄a liksom höken öfver hönan,
hålla utkik på, bespäja, betika.
i st̄an da ä²pe po b̄aken o hö²dz̄en
y²for ä²la m̄n̄e²for som koma.
ha st̄ar du h̄a o hö²dz̄ar y²fe m̄
h̄t̄? Fränninge. F.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
höka

höga - a - ad

sta i vägen

sta a höga

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hokróg en ná na töðrook s.

se hokróg!

№ 290.

Roddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hpl en ² a na

^x liöl s.

göl, djupt
ställe i en å

N° 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höl = göl, hål i
å eller gö.

höl, - lön s.
- a, - na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmöhl. l.

1582 Nils Bengtson 1935.

x hól;

hól, - hún s.

- a, - na; göl;

dar e hún stöð

hól i súlun;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köl
s.

köl. pl. -er

N° 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hól

hól, m., hól¹en, pl. hól²a,
-na, göl.

der e l²ntē van udan i
v²isa hól²a.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höl en ² a na ^x höl s.

gå bort till den andra
hölen, om ni ska
söka nom.

göl, fördjupning av
en å (eller bäck)

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

höl

höl , -en

djupt ställe i vattendrag

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

hölada

hölá¹, f. - n, pl. - r, - na,

hölada. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölj

höl, -'en
djupt ställe i vattendrag
M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höj

höl; hölor pl.

höj, djupt ställe i vänen-
drag, särskilt år

n. f. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

hölja
v.

hulja

hulja pö'

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja;

hylja, -or, hylda,

hyllt;

vi, hylda säga

pu

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret.
hülde

höjja

han - hülde - led - pün.
Han höjde litet över honom.

M. J. 77. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

hülja² hülde² hult lölja^{v.}

hülgor

du far ~ mer gör
p_{st}

hölja²

№ 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja
h^ölj^a. -or, h^ölj^e, h^ölj^t, h^ölj^a.

so fik han om näten a h^ölj^e
pö en a sa: nu h^ölj^{or} ja pö
de. joh^an, so far du sta öp
nar hⁱna p^agana star öp.

(en sjölospillings begreppning).

Vomb, Färs hd I. Ingers 1930.
№ 1006.

kölja;
kylja, -or, kylde,
kylt;
kan kylde jär
pü;
Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

höja

h²älja (h¹älja, h²älde, h²äl, h²äl, h²äl) tr. och smt.,
höja.

Har du h²äl pantåflorna?

Vollsjö. Fr.

& Häringe

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hülja² hülde² hult hölja² v.
hüljor huly!

huly¹ övor lid so de
nte² syns!

hölja

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja de
hölja, hülde, hult

hölja

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924, Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja på

hölja på (höljar, hölde,
hult, höuld & huld på,
huly / tr., hölja på.

bära på nu på hult på
hantlarna äse.

fillen & höuld.

Färs hd

Wassjö. Is.

Per Larsson 1898.

N 281.

höm¹ark

höm¹ark, m., - en, pl. - or,
- na, höm¹ark, slättermark,
ängsmark.

Der va sa man höm¹ark
ti Klost¹or.

Branstad. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna

höna -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

higna . -au. -or. -orna. köna.

Vomb.

höna

höna - an - on - onna

far ja fjöba hönan?

1948

4439.

Vollsjö, Fars kv.

hōna

hūna -an

vi kan säga nan hūna ela
tōka

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna;
hüna, - an s.
- or, - na;
Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

higna f. Pl. ^{hõna} tröt. oftast
huens

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

højna, -an, -ok hona

Jpl. oftast huns, -en
han-jek, mit om

R. J. 71 | dän o. to - en -
højna han (o: råven)

gick mitt på dagen och
tog en hona / en vidor
højna en vit hona
lövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hōna,

hūna, - an s.

- or, - na,

Röddinge

1586:1 ~~Totånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna;
kyäna, - an s.
-ior, - na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna

højna, = an f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

höna;

hyäna, - an s.

- or, - na;

ja har en tokk
o tie hyäna;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²ona nor na

h²ona s.

den h²onan fa
v² nok ta o sl²äta.

M 287.

h²ona

FARS

Gennise

II Arosk 1924

kōna

h²yna, f. - n, pl. - nor,
- na, hōna.

Allm. Fs.

anm.: i de nordligaste sockarna
torde kōna vara den normale
formen. s. s-s.

Färs hd

M 291 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrman gör ente,
kyran värper inte.

kyra
s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

höna
f.

högman värper i kakelonsbänstjen.

hönan värper i kakelungs bänken.

hönan ?

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

hönkyckling
hägnetzgäilug; pl. - - - - a

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

² hain-fjullig en ² hönskyckling s
~ a rfa

hönskyckling

N 289.

FARS

S. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönkyckling

hönkyckling, m., -en, pl. -a,
-na, hönkyckling.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönkyckling

hönkyckling; pl. - - - a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

hön̄s;
hön̄s, - l̄n s.
s̄ona hön̄s ē har
anta ēla;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høns

høns pl. tant

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höns;

kyms, - luv s.

kymsen jo vöya;
ldz;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høns

høns, -en pl. tænt.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoue 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köns

pl. köns. -en

han hade köns han j^uck a
p^uda me.

Nr 4113 Vänsted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ky¹ns. -en (pl. tant.), h¹ns.

di' hada ky¹nsen o¹g se¹gen
om v¹ntoren.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

.M. 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōns

hōns

№ 4338 Långaröd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frans en

lions s.

du ska gå o²rusta
någor n ~ en

№ 289.

FARS lions

L. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håns

pl. huns. Len.

S. Åsum, Brandstad.

di blea ovænor om pýsa a huns
a kãta. Brandstad.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938. + 1. 1.

höns

höns, n., hönsen, plural,
höns.

färs hä rä li'd, sä ja gä
sküle di hä hönsen om
äred.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hems Koll. och pl.

Lions S.

² jämlen ha de so hems.

M 289. FARS

Lörd

H. Areskoug 1925.

hons

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köns

pl. köns. -en

flya oj ma könsen = gå tillräde till
sängs.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

høns
høns, -en pl. høns.
mizgal han - grk - o -
tok - høns mickel ræv
han gick od tog høns

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kuens en

hõns s.

kuensen de flägra

hõns

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høns
kyns l. høns; - en
pl. tant.
... en, røye te hønsen
en rede at hønsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

höns
hans, -en (betön i pl.)

hänsan gaka - äg hönsen
värpte ägg

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*hönsbala

höns**a**bä**l**a; pl. - - - or
f.

ställe där en höna
legat och vältrat sig (t. i. halm,
säd)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58,

* hönsbala

hönsabäla f. sb

fördjupning i sand eller
gräs o. såd, där en höna
vältrat sig.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

h²unsadræel

hön²dräll b.

hön²dräll, ett
slags duk

N° 289.

FÄRS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hõnsdräv

hõnsadröv n. sb.

dräv at hõns

Se närmare n. dräv

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

hönseri

hönseri' n.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* könsaffjel
könsaffjel. -en, -a, -ana,

* könsaffjel. ett slags skärm av trä
som sättes under sängen framför
kösken när de vara inne om vintern.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshjäder

hänshaffär

Ä. koll.

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

hönsfjäder

hönsaffär den är inte
till nonting och lägga i
dynor, men gåsaaffär,
den är bra. Hönsfjäder
är inte till nonting att läg-
ga i dynor, men gåsfjäder
N. J. 71. den är bra.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

könsfjäder

könsfjäder -en

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nil: Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönstoden

hönstoden - ed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönshygge

sb.

hönshygge n.

hönshygge (koll.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^{hönsgä}
h²u²nsag²g²es, -end

Polygouum aviculare

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håns-görel

hånsajusal, -en

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshus

hönshus . -hd, pt. =, -hu, hönshus

han hade fyggt et hönshus
a jid möga p^äya for.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kvinsakus ed ~ en ^{hönstus} s.

№ 289. FARS

hönstus

Lörd

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hansakus ed ~ en ^{houskus} b.

²
houskus

№ 289.

FARS

⁰
L. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshus

h^unsakus -ed.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²humsakuis led hönshus S.

n¹u k¹ö¹mer d²et eg²
m²ijal eg² h²umsakuisled,
d²ed sv²ärar ja fo².

N² 287. FARS

hönshus

²Ostraby

H. Areskoug 1924.

hönstus

känslu

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånsa hus n.

hönshus

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hönsök

h²ü²nsahö²g, m., - en, pl. - a,
- na, hönsök.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

I

hönssakadurra

hönssakadóra f.

Kvinna som passer hönsen
(mest på större gårdar, t. ex.
herregårdar).

("va - län - går o. sö"
K. J. 71 vid en större gård
o. d.).

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

*hönskadurra

va snogahölm hade de
brason en hönskadóra
Vid Snogeholm (en herresäte)
hade de så en saga om "höns-
gumma".

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^x hönstadorra s.

h²u²nsakadōra, -n

skämtsam benämning
på den som passade
hösen

FARS

N 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hönskador;

hön_sakad_ora, - an s.

fruntimmer, som passar
hön_s;

di_sir, ad_viveka_e'
hön_sakad_ora;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönskött

hönssaffyd - ad

Åstraby.

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898.

hönshött

hönshött, n., - hd, utan fl,
hönshött.

allm. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
h₂önsa loppa

hönsloppa

hänsloppa

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Hönsnötk, s.

hönsmög

=höns gödsel

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönspinne

hänsapiz m.

sittstäng för hön^s

H. f. 72.

Hö hönsvagle.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
hunsar~~de~~ n

hönnsede s.

²
housrede

№ 289.

FARS

²
Lorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönrede

hönseräpp; pl. - - - a
värpställe för hön

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

hönstjuv

h²u²nsaffj²va, m., -en, pl. -a,
-na, hönstjuv.

h²a v²a h²u²nsaffj²va en not, men
di fiff² i²na, for ga v²a nys
l¹ajdor, sa ga h²ord²d.

Vouyö. F.

Färs hd

N° 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsträg

hönsträg, -ed

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

² hunsavåla na pl. ^{hönsvagel} s.

strygg ² ntes ¹ emödd
hunsavålanå.

№ 287.

sittpinnar för
hönser i hönshuset

²
FARS

H. Areskoug 1924.

² hunsavale n hunsavale n² lönnragels.

se v²ale!

№ 289.

FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hünsavagel en ²hünsavagla na
hörragel

sittpinne för
hons

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²u²nsaväzle, -n, fa ^{hönsvagll s.}

hönspiune

FÄRS

M 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hönsvagle

hönsvagle, -en

sittställning för hönsv-

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

* hönsavägla
hönsavägla, m., -n. pl.
- la, - na, pinne för höns
av sitta på under natten.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281.

Fer Larsson 1898.

hönsvagle

hänsvägle m.

sittstäng för höns

K. f. 72.

(Fr. hänsapinz).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

hönsägg

hönsa¹ä¹g³ n. ; pl. =

Vänl. blöu ä¹g³

(Jfr äna¹ä¹g³ o. gäsa¹ä¹g³ ank-
ägg och gäsägg).

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsäg

hönsäg m.; pl. =

eg nyare för edz

l-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

II

hön[~]säg[~]g

Än. hön[~]säg[~]g^z

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hönsäg
hönsägs .-hd, pl.=, -hu,

hönsäg-

pa börens jäla dar la hönsägs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönsting

hönsting - en

minderårig el. halv vuxen pojke.

N° 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
hönting
s.

höntey, pl.-a

byting, om barn.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

+ hönting

h²ünting, m., -en, pl. -a, -na,
pys.

di va en¹ m¹öntar h²ünting
i jäg²gä²ren.

Kärrestorp. Es.

Färs hd

M 281, Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höpase

höpase

tornister, hästtornister

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

höpåse

II
År. höpåse

håstornister

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*hör
sb.

hör, -en

lin

där las hören - på på
det lades linet

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x hōr;

hōr, - lū s.

lin;

hōr lū skulr rēgas;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hör
s.

hör, -en

lin

speya hör

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947.

* hör;

hør, - lru s.

di skule brjóða

hør;

lin;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hör;

hör, - lör s.

di tord^{er} hör^{er} hör^{er};

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
hør
s.

hør . -en

lin på rot.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

h φ h

+h²o²n

h²o²n lin; (slut produkt)

da som ble φ ¹var da va

h φ h

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁷
h φ h e n

+ h o n

h i n e t

j f r e h e a n d

Långaröds sn. Färs hd.

hpr an

^x hōr

s.

bryda ~
prästa ~

lein

FARS

N° 289.

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör en

^x hör s.

de bröd len

N 289. lin

FÄRS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hør, -en

lin

dr. spant - lina o
tø o hør. N. f. 71

^xhør
st.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* hör

hör, m., hören, (utan pl.,
lin: linum psitalissimum.

Tollsjö. Fs.
Tjänninge "
kum, Tolånga.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

hpr lin

x hör s.

²
fäta ~

²
rusta ~

lin

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hōz;

hōz, - l. s.

lin;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö, = lin

hør, - lin s.

Ramsåsa m, Färs hd,
ellsmö. l.

hög², ²cu

x hör s.

[se len]

FÄRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. *Növestad*
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör, -en

^xhör
sb.

lin

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

höra

höra , -da , -t

Pres. hör

ja - hör du jag hör det,
jag förstår det

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

höra
v.

höra, hönde, hönt

di hönde änte ned äned

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

höra
v.

höra pres. hör

1. di k^one höra när di fä^g
2. ja hör lid d^ölet

Nr 4413 Vanstad, Färs h^ö

I. Ingers 1947.

höra
v.

höra

pass. pres. hörs

de hörs sa färlia gränt
när vi sädon.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

høra

høra

di vele høra på vat de vå.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

håra

håra

hørt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

höra v.

hörd (font.)

'hörd'

"när kungen hörd de..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra
v.

höra pres. sg. hö^re, pret.
hö^rde
han hö^re gräⁿt m^e.

sa hö^rde han när han kö^m

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

höra

höra, hönda, hört

di som hönde dölit

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

köra
v.

Imper. eg. hör

hör due. nets ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

höra

höra
hört

Pres. hör

hörde
K. f. 72

K. f. 72, K. f. 82

K. f. 72

en - hörde ja inte här
m^ud som - helst man
hörde ju inte hur mycket som
helst. K. f. 72 Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

höra

Prot.
hörda

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

höra

höra, hörde, hört

"skömpen" ded hörde vi
ju nö^ok.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

²
höra

²
hörd

hört

²
höra ve

hör

~ ¹
övor ²
hela ²
st²up²ad

[~]
höra

№ 290.

[~]
Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håra

håra

hört
n. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

höra över

hörda övor
gick över, fullföljde
efter hand

de hörda bäddad övor
de lätto kreaturen efter hand
arbeta hela fältet

X. 1. 71

Nr. 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör-apparat

hörapparät pl.-or

ja tæftor po dæskær

hörapparätorna

(inläsat under denna form).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

hōras

Prot.
hōrdes

han ga. et. bög, so. da.
hōrdes hēla ry omkring
han gav till en oräl, so en
det hōrdes över hela Ry.

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958

horfrö, -ed, pl. =.

Löfrö,

linfrö.

han va begrä^{ft} man di kona
ante ble ä^v me - en. so strö^{de}
di horfrö ifra grä^{ven} a te
bostä^{den} (läneow), a ryan han hade
rä^{knad} di, kona han ante
koma i^{jen}

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

herhé, -d

x höi"jö

linj"jö

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hörfrö

hörfrö¹, n. 10 - d, pl. obrukt,
linfrö. Num. F.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörägärn n.

* hörögarn
sb.

lingarn

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörqarn

h_urag_uarn n.

lingarn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* hörhuud

hörhöd

spinnrockshuud, där linet
fastsättes, d^o man skulle spin-
na

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höra hö_r - d

^x hörs huvud

ställning på sprinnade
för lin

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horkniva d

* hörlinjale s.

linfröhus

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörland

hörlän n.

linaker

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* hörlock

hörlök, -en

linlock.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hö²kalök eller -töt^x, -a
²hö²kalök eller -töt^x, -a
-a

liutott

FÄRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² ~~gö~~ ² ~~na~~, -n, -~~ok~~ ² ~~höm~~ s.

höra

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

²jörna n ²jörnor na Liörn s.

Liörn

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna;
jörna, - an s.
- or, - na;
i skowjörnan;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

jörna, -an. -or. -orna. höna,
höin.

den västra - sända jörnan.
(at s.v. hörnet)

Nr 4151 I. Ingers

1927. S. Åsum.

Läs.

jörna, -an, -or, -orna, höna,

köna, vä

1. kan jöra rent i varenda jörna.
A. B-n.

2. Jön här idea i den västra syndra
jörnan den kalar di för aborakriogen.
(näml. Helgö.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930. Per Fyn.

köna

jöna, f., -an -on -onna
f., köna

min påog kan fift en jöna
papér på sin grüwa.

Östaby

Nr 2-1 b Färs ho

Per Larsson 1898

höna;
jöna, - an s.
- or, - na;
hörn;
i den synra
jörnan;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

hörna
jörna. - an. - or. - orna. hörna,
hörn.

vörn har nästan vad bäg ätor i
äls jörnor (i alla orsändes)

S. Åsam. Nils Öst
Nr 4151 T. Ingers 1

Fär.

x höna

²jörna, j. - n. pl. - nor,
- na, hörn.

²ästa ²jörnan, nor du
för ¹inz. vovvjo.

Min jagog han fiff en ²jörna
päper ¹jo sin gräwa. Östraby.
Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höna
j²örna, j. - n, pl. - nor, - na,
hö⁴na.

ja har vad lid i ä²la j²örnor.

Tousjö. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

hörna;
jörna, - an s.
- or, - na;
skowjörna;
Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Körna,~~

~~jos~~

* hörnnek

h₋ö₋ra₋n₋é₋d₋z

lin²k²ör²ve

K. g. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hörshylla

hör m hyll

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnskap

Jönmaskäb

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

hönskap

jönneskäb -ed, pl. =, -en

1951.

Vomb. Faw hd

Könskap

Jönneskäv, n.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

hör-repa
hörari²ri²gva, j. - n, pl. - bor,
- na, linrepa, bräde med
på midten sittande kvarterslänga,
massa järntänder, mellan milken
linets förhöes afrepas.
Solänge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

*hörepa s.

hörepa, -n, -ok

(Wr:) hörepa

liurepa

FARS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

* hörf-repa

h^ör^arⁱe^a. -an

linrepa (där linfolet repas av
plantorna)

nan de va t^ört skole di rⁱas, did
vil si od kniv^len dro^s ä^w ja
h^ör^arⁱe^an.

fr h^ör^arⁱe^an
Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörrepa II

hörarpå ent. P. L.

(möjl. fr. annan del av socknen).

linrepa, både med på midten sittande
kvartuslänga kvassa jämtänder,
mellan hvilka linets fjösas afrepas.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1908

holaseva, -n

x hörrepa s.

linrepa (vaumad fröknip-
pena skitjas från skällen)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsing;
hörsey, - en s.

- a, - na;

invånare i Hör,
Tolånga m;

1585:1 Tolånga, Färs hd

*hörsing;

hörsy, - en s.

- a, - na;

inv. i Hör, Tolånga
sn;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h¹örsal n

h²örsal s.

ja har bled a m^h
h¹örsaln

M 289. h²örsal

L²ovde

H. Areskoug 1925. **FARS**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörstycke

hörast¹tzga n.

liten linäker

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

"hörtava"

höratavor pl.

sb.

små lirtågor, som följde
med skåvorna

(o: smöt, som fulda
må hövorna, nana
strimor, som fulda må).

N. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

hör-täga

hör²atä²va, f. - n, pl. - vor,
- na, 1) linstjäck; 2) linstäga.
Ja så hör²atä²vor am, men
de förslö¹ dölet².

(Kousjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

x hös;

hös, - lms.

kuud;

ja ska ji de
pu hösln;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Hör;

Nils Bengtsson 1932.

h¹ösm²äla d

^x h¹ösm²äla s.

se sm²äla!

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högsmälte, -d ^xhösmöle

det som faller av det
lilla höet

FÅRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsmjøle n.

høsmjøle
sb.

smulformigt høavfall (frøn,
blad o. d.)

høsmjøle di gaer or
svinen. Fr pløversmjøle

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug. 1958-59.

høsmjöle
x høsmjöle
96.
høsmjöle n.

smulformigt høafall (blad,
smørre tjalke o. d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

* hösmölste
hösmölfe, n., - d, utan pl.,
kollekt, köppau, ss. blad-
och blomdelar m. m.

När en färja påskadig i
hösmölfe, da blizh de gula.
Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospis¹ en

hospets s.

ett slags redskap
att draga halan
ur stacken med

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höst, -an

skörd, skördetid

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst,
höst, - luv s.

de e bra höst,

sköed. sköedeväden

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

høst

sådeskör; arbete med sådes-
skörd; skörd.

būda tr. høst būda till
skördearbete (jfr u. būda).

ej om årstiden höst; jfr
u. efterhöst

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

höst;
hufst, -' en s.
nu e hufstan
böjad;
Näsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst
s.

höst, -en

skörd, skördetid

om höstens tit do väzka dar
igen midasvila.

Om tit för tid, se d.o.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

höst
hösten (best. 9.)

inbärnings²tid för säd²;
inbärning² av säd².

Måjl. någon gång om års-
tiden höst, i så fall ett
nyare bruk, som torde bero
på reps - påverkan
Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst en

höst s.

höst

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höst, -en

sådeskörd, tid för sådes-
skörd

Anm. Årstiden 'höst' heter
ätahöst

Nr 67 '8. Lövestad, Färs. hd
n. Areskoug. 1957-58.

höst
s.

höst

b.f. pl. höstorna

skördetid el. ardelning därav.

de ha jä jänt i melom höstorna

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

hōsta;
hōsta, -ar, -a,
-ad;

di vā ude o

hōsta;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

hōsta;
hōsta, -ar, -a, -ad;
de e hōde o hōstar,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~höst,~~

~~höst, - in A.~~

hōsta;
hōsta el. hūsta,
-ar, -a, -ad;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta v.

höstet (sup.)

höstat'

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färø hd

An :ers Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōsta
v.

hōsta - a - ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstä;

höstä, -'ar, -'a, -'ad v.

di va ude o

höstä;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta;
hösta, -ar, -a, -ad.

vi ska hösta
i märkn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hösta ~ ²hösta v.
~ d
²
~ N

nar skv ne ~ ?
dar ~ de toa goza om ärlid.

N 289.

^{hösta}
FÄRS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsta, =

høsta
vb.

inbærga hø ell. sæd.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

hösta, =

M. f. 75

boda, hösta o. bēda
både slågräs och inberga
hö samt avbeta (om
ängsmarker).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Preb. pass.

höstas

M. f. 71

der som i la, uette äen
 di höstas det (o: av ångarna),
 som låg ut tus ån, det "hösta-
 des" (o: gräset slogs och in-
 bärgades). M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
 Hugo Areskoug 1958-59.

inf. pret. pret. part. tiösta
²hösta ²hösta ²höstad v.
 pres. ²höstar
 viken da ska ve
²hösta?

M 287.

²hösta

Frimminge FÄRS

hōsta

hōsta, =
Pres. -ar

inböriga hōt eller sād

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

høsta

høsta, =

inbærga sād

høsta - ij (ij) ds.

ta tidrare man, sār,
ta²⁾ för kan man høsta.

1) ju²⁾ desto

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* hōsta

hōsta - ar - a - ad = hōsta, skōda,
fōrätta skōdarbete. eller slatta.

1. han e ve gären a hōstar.
2. här e mōr ! - hum e ude a
hōstar. - do e i ena hūma.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsta, =

høsta

inberga hø l. säd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

höstafolk, -hd. *höstafolk,

skördfolk.

de hūnar ju folkad, hōsta-
folkad (ōt hūnar ju folket, hōsta-
folket; nämligen höstgillet).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstarbete

höst²arb²et, n., - hd, utan j. l.,
skärdearbete.

ja va ²ina i ¹bjelarp ja hösta-
arb²et.

Foussjö. F. l.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höstaragn

k_östävöjn, -en, -a, -ana,

*höstaragn, vagn som användes vid
höskörden och sädeskörden.

vi af po k_östävöjna.

M 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
höstadana

höstdag

höstadsdagarna; de dagar
där man skulle hösta det
naturligen gräset

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

x hōste

s.

hōste, -ed

hōstnad, hōstarbete ; jfr. v. hōsta .

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1943

h östa folk

höstfolk

hösta folk, slätterfolk

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

^x höstgille
höstajile, -ed. pl. =, -en.

höstgille; bjudning med mat och dans,
som husbönderna höll för skörd.
folket (höstafolked) när man hade
inbärgat (inöstad).

di jore höstajile te folked.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille. II.

för i tiden hade vi höstajule vi
kala, när vi fick i höstad. husbonen
bjöd på dans, vi dansa på lören. ---
de va orspråkad: nu har vi snärt
i höstad, nu får vi snärt dedär
stora höstajule. (P. Fy.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

höstgille
höstajile d höstajle na s.

nu ha de nte länor
höstajle, men for
i tiden, da skolla
han vad me.

M 287.

Skördefest

FARS

²
Ostraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.
H. Areskoug 1924.

²
höstap~~le~~ d

höstgille p.

skördgille

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
höstavben en ²a na ^{3.}
löstragu

vagn använd vid
inbörtnig av säd
och hö

№ 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*höstvägn

höstvägn

skrinna för inbärgning
av hö³ l. säd²

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

höstgille

höstajile, n., -d, pl. =, -n,
höstgille, kalas, som efter
grödans inbärgande göres för
skördepacket.

di ha inga höstajile nua.

Wausjö. Fs.

Färs hd

²
höstajile d

höstgille

b.

N 289.

skördgille

FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille

höstgilla n.

skordkales (holls efter sådens
inbringning).

K. J. 71

Löve

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

höstgille

höstgilla n.

skördekälas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

höstkarl

höstakar m.

sb.

karl som deltar i
sådeskör

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

höstlass

höst²aläs, n., - hd, pl. =,
- en, höstlass, lass be-
stående af gröda, som skau
inbärgas.

N° 281.

Färs hd

Toussjö. Js.

Per Larsson 1898.

höst särk

höstasärk

= upplofssärk (kvinnoplagg)

(se fotosamling)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höst-vagn

høsta vøjn

vagn för inbärgning av grödan -

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

höstragn

höstavöjn, m., -en, pl. -a,
-na, höstragn, med lång-
räckor försedd vagn, som
användes, då grödan kem-
fouglas från marken.

Tränninge. Fs.

N 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
höstav²en en a na s
höstragn

Nr 287. höstragn²

²
Oshaby

FARS

H. Areskov 1924.

Köpta från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

²
höstavögen en 2a na höstsvagn p.

№ 289. skördsvagn
FÄRS

Lörd H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
höstaren

höstaren

höstaren

Långaröds sn. Färs hd.

Nr 530

Nils Nilsson

hösträder
höstavär, n. - ed. utan fl.,
eg. höstväder; skördväder.
Nu e'd höstavär ijin.
vassjö. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

höta

hö²da (hö¹dor, pl. hö²da,
h²ülä, h²ut, h²öd, pl. hö²dun)
intr., höta.

hö¹for star du da o hö¹dor,
ska du, sa plä.
Fränninge. F3.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²höda ²hütte hute löta ob
¹hödor

²höda me ²növen

²höta

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjuga

höjyva - an - or - orna .

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

höjyva

höjuga

höjuga

sq. höjva, -an.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

hötzywa n hötzyvor^{hötjuga}na s.

hw ha bruedled a
mm ~ ?

hötjuga
FARS

№ 289.

⁶
S. Arum. Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hofsýva n - - hótjunga s.

hótjunga

N 289. FARS

Lorde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga

hötjyva f.

högaffel

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga
höfjuga, j. - n, pl. - vor, - na,
hötjuga. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höfjunga, -an, -or, -orna

höfjunga

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga

hötjyva f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

²
höfl

hölig

artig

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höflig, -t, -ra hövlig

hövlig

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

x hōvāl,

hōvāl, - hn s.

- a, - na,

el. hōvāl,

rep, varmed hōlasset
ombindes.

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ höv²äl

höv¹äl, m. - en, pl. - a, - na,
mycket långt rep ä^u linda
om e^u kölass för ä^u hindra
höts affauande.

di vänt sam¹an ätan höv¹äl,
men di k²unk l²ntä vä²na i
glarv¹äl avd. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*höväl;

höväl, - hⁿ s.

rep, varmed hölaset
ombindes;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

hvela ¹ pl. + hövällar ¹ s.

ga ha böved höv²ed höv¹er
ge ~

N 289. FARS

Lövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövävel

hövél, - - en sb.

rep som surrades runt kring
hölasset.

so, snärda, de, hö-
vélén omkring så snärjde

N. f. 71) de höväveln om-
kring

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59

*hövävel

sb.

höväveln best. sg.

långt rep som surras

kring en höless.

Jfr *värsla

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Aréskoug 1960

J
mon.

L. svapton. i
i gr^unae no^k end^a

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2; troyokor. 2

2

de. hada. sēla pōsi 2. en
da. De hade sēle pō⁶ sij under
en dag.

Nr 7503 Hamsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ms. 77.

J
mon.

subj. form i eller ni

obj. form (er)

H. H. 1924

Långvård, Färs kd

J prun.

r m

er

J, mi, eder, er

Nr 289.

FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. prou.

i, obj.-form jär, prou., I. (Ni).

1. ak sädon i här ? har i südded
här läge ? 1928.

2. fäfor, i ska köma ig.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

I II
mon.

fira rekstälor ! de e änte
nök me va man déjor j_er ---
j: her att betala.

1959.

1006. Vomb, Faus hed.

J.
mon.

J

s 90

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

i
adv. & prep.

i, svagton. i

di plokar i dom = de plocke
i sig.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

i prop.

L

" i et lamm uddrives ... "

S. 38

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 (tryckv.)

1. i
prep.

da gar 2 skorsténen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

2. i
uds.

2

de kan ta i et tag
de kunna ta en ordentlig
handtag i arbeidet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

z; *svagtr.* z, z

z
svagtr.
adv.

Ma-z slo^oi (vid vörning)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slå

sla, slo

sla-gres sla gräs

M. f. 75, N. f. 72

II

i

bilen den -

skola - 2 - gården

bilen den skulle gå ner i
gården (vid plöjning)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

L pers. fol.

L (andra pers. fol.)

jo, ja skaga där I gån

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fär- hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓
mon.

i eller ni

obj. form er

287 Öved. Färs kd.

H. Brückong 1924.

1
mon.

subj. i
(-)

obj. er, svagton. - er d. er
no er, på bden

ja ska slunga - er !

halsan i änta, er snoknosa ?

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

(921) p¹ron.

subijform z l ne

obj. form et

svagtyekt även et

Ört. FARS

Långvöd FARS

Ö. Salluuf FROSTA

Fennings FARS M 287 of ni

Örtub FARS II. Aroskou 1924.

i, prop.

3

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i
intej.

i nämen ska du räga!

Nr. 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

2, 2

i prep.

ja ha so gnt i hoid

N 289. FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

2

2 (starkt tryck)

i
prep. adv.

2 (svagt tryck)

den har g²mt se se
j²örken det har g²mt sig
i jorden. / den kr²ev väl
se j²örken det kr²öp väl
ner i jorden N. f. 71 sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

z; tryckov. z

i
prep. adv.

ja - la sökor i jag la-
de socker i / där va-

K. f. 71 hit z. bidorna
det var ogräs bland
betorna

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

i
prop.

de, vlla krwa i
folk. De (tvestjantarna)
ville krypa i folk.

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

i
prep. adr.

i (adr.)

i (prep.; svagtr.)

der trila han u
tjäluren där föt han ner
i källaren; ga u väned
gat^{ut} vänet / äna u töpen
ända uppe i toppen

Lövstad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

27^aftas

^x 27^aftas
adv.

i går afton

K. f. 71.

Lovde²

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

x i batt

batt, katten är i batt

katten är dräktig.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

x i fål

marren e i fål

stoet är dräktigt

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

* i fäij

boen e i farij

buggan är dräktig

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

i kalv

koen e i kal

kon är dräktig

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

x i ö

tävan e i ö

tackan är dräktig

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

ibland

ibland

"å sin komm aldri tjærren
ibland bys kregj;..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fær: hd

Anders Malm 1887. Exc

i bland
adv.

iblan

stundom, emellanåt

et. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ibland
vblan (svagtryck) prep. adv.

dr, vlla, go, iz vblan
töjad de vllle ju in ibland
seldonen (om unghästar,
som köras in).

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

I iblan

iblan (trycker.)

ibland
prep., adv.

kan - kan - ja - travil
va - iblan - folk kan
kan ju ändå vara ibland
människor / de tok. ed -

K. f. 71 / iblan o. blana -
shöpa te - dynor

(se u. nötto). Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

de s^äda - vitzor ibland
iblan man sädde vicker
bland säden

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

ibland

de blana, skräner
rblän, so vä, de
sodan, gö föa. De
blandade grope ibland,
så var det sådan god fö-
da. / de tog, led,

K. f. 71. / dritza rblän. De
Lorde / togo litet svag-
bricka ibland. Fais ht.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59,

III

ibland

de blandade i blån den
änna föan. De blandade
det ibland den andra födan
(s: det andra fodret).

K. J. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

iblan

ibland

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

iblan⁷
iblan

iblant

ibland

h²uon² nya se iblan⁷

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

ibland

stundom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ibland

iblan

stundom, emellanåt

skåden han to
tzugliga iblan. Skatan

hon tog kycklingar

M. f. 71

ibland / iblan

so - fetze dz. idz.

Ibland sa fingo de ägg. (om snesjunnare)

Kamlin

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblan, adv. (temporalt). ibland.

1. di hade en spⁱleman som
hade an^ons martensen; iblan va
di trae; den andre hade ju^snelsen.

2. de va iⁿgan ogor kan ble ari
iblan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

i blöt

i blöd

I när. laga i blöd
laga (träte o. d.) i blöt.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* i bänd

Se * bänd sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

icke

izze

Denna negation aguzis blott i
vissa uttryck, t. ex. i
~ udom, izze för så vitt icke.
... ~ udom, izze där, va,
tråad (de kunde inte gå där),
för så vitt icke snön var till-
R. L. 71. trampad.
Lörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

icke;
Hj^la adv.

h^um har ju Hj^la
o j^oa m^h so
st^urt h^us;

H^orr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

itza ydient

Användes tallan och blott i
vissa uttryck.

vi skole, val itza
hät, nontig vi borde
väl icke haft någonting
C d; den talande mener, att den
gar, som sists varit "för myc-
ket". N. f. 72. Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2
2734
—

icke arr.

0
S. Aron

N 289.

icke

FÄRS

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

icke

mer öfvertygligt än ända

han titar icke als i papperen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

äga icke;
 adv.

de ble vär
äga bator;

Röddinge

@ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ifje

gu vid ifje ålt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947.

ika

icke

ja id vel ika id

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

idag

idá

dina, dan idá den
här dagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

idé

pl. idéor

han hade sina idéor för se
för

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

idé

pl. idéer

hönt i utta. :

di hade doras idéer för dom

Nr 4413 Vanstad, Färs hä

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* idån
w.

idån

de har ente bled idån.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

* idån
uv.

idån

ändä

ja kan änta jöna ned idån

1952

S. Åsum, Färs kv

+ idån
idån¹, adv., ändå², ändok³.
en idån¹, en tiu.
han ju² se idån¹.

Wausjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i en

ryt

ständigt, oavbrutet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

i ett

ryät

ständig, oavbrutet

da-jik ryät

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

r₂fär

* i far
alj.

dråktig (om sassa)

va r₂fär

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

x ifar;

far
end. i f~~ar~~. i f~~ar~~.

sö¹kn va i f¹ar
suggan skulle på
grisar;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* i får
adj.

i får

Blom predikativt

dräktig om sussa

hum. var i får. Hon
var dräktig.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd
M. J. 77. Hugo Areskoug 1960

ifjor

ifjor

ifjor tre jul ifjor

tre jul N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

efför

ifjör

han gæpta - et - rob
baska efför han köpte
en inrop gisved ifjör

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^x zfrå
prep. adv.

zfrå
adv.

zafør skörpan
zfrå jag skär bort bröd-
skörpan. N. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Lovde

I

^x ifrå
prep.

ifrå l. ifrå

ifrån, från

--- ifrå da - ena bäged

ti - da - andra --- ifrån

det ena brödbaket till

det andra (kunde man

K. J. 71 ha kvar surdegan).

Sörbe

Nr 290. Färs hd

Hugo Aronsson Lund 1958-59.

II

ifre

da, va, nte so
rölet, o, aga, ifro, stän
o, häm det var inte si
roligt än åka från staden
och hem / da, zek, ifro
K. f. 71 den, enh o, ti
den, ävra de pingo
från den ene till den
andre

Söder.

Nr 290. Sövde, Färs. hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

x ifrø

han, har, motad,
fluta, ifrø hūsed
han har mäst flyta ifrån
huset

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

zfrá

^x zfrá^o
—
adv.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^x
2frå
prop. ad.

2frå

2från, från

2frå, från
o. till

från ände och till ände (av
något)

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

han var hana

zfra höjatorpad. Han
var borta från Höjator-
pet. / de sprata hül o ad
bider i stäken, när de
lä zfrä stäken. De (re-
djuren) krasade hal

K. / 71.

Lövde

och åt betot i (led)stae-
ken, när den låg avsides
från gårdarna.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

x i frá

l'ózt e frá
l'angvaga frá

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

ifrå

ifrå
prep. adv.

härifrå utof ysta. Här
ifrån och till ystad.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

* i frä

ifrå l. ifræ
ifrån

ja gar, ifrå er afär/
en, akrog, löyt ifra vägen
en avkrok, löyt från vägen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

ifila)

adv. & prop.

ifla

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrån

-- m^ein^engen de l^egor lⁱd ifrån.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifcäl

ifcäl, svagt. ifcäl

äna ifcäl tölstoy

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ifrån(n)

ifrån

en komor ifrån allt mæin
a mæin

han både lid ifrån

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ifra(n) II

han e s^orint ifra^u al tig
(s: fraxorande) --- - han e
forla^utli, for han e t^ogksprid^u.
om en p^ost i V. & O.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ifra'ln

ifra', svagton. ifra

Jä har ente tād nod ifra dé!

de lä lide gröne ifra våjin.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

ifrån)

ifrån eller ifrån

en stakal den vå framme i
byan, som di vla ta jören ifrån

den falt ifrån

lida ifrån

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ifrån;
 ifrån;
 adu.

di kom löga vāja
 ifrån; - -

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrån

di hade änta ned sädesbolag,
som di ffyfte av, udan di
la säl ifrån.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå

ifrån prep.
adv.

snåvred sköller gå -

N 289.

från
FÄRS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrå'

si ifrå', säga ifrån.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

fró

ifrá prep.

er komur frá stæina

N° 289. FARS

Lovde H. Areskoug 1925. ifrá

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå'

ifrån prep.
adv.

²
vara ifrå' = vara avlidet

N 289.

ifrån

FARS

Lörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

adv. & prep.

ifrån

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrånsett
ifrånsett, pl. ifrånseta, ifrånsett,
rosting) från undervisningen
(om okunniga konfirmander)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

fråslagen
adj.

fråslän

fråslagen (om t. ex. elek-
triska apparater)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* ifråspänd

adj.

ifråspänd n.

ifråspänd (om en värme-
element)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

aföl oböjl. o. ^x ifäl
adj.
blöt predikativt
dräktig (om stö)

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

* z-fäl
adj.

z-fäl (oböjl.)

dräktig (om sto)

märlan e. z-fäl stoet
är dräktigt

M. J. 82

Nr 7097. Färs hd

Tanstad

Hugo Areskoug 1958.

* i fäl
adj.

eföl
dräktig (om sto)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ ifäl
a.

ifäl

dräktig (om sto).

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

rföl

* ifäl
adj.

dråktij (om sto)

nai e. vidan" rföl /
föksan ha. bled. rföl

Unamn på vñ sto

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 färj
dräktij (om sugsa)

* 2 färj
adj.

(Jfr färja v. grisa)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rl, an, à

igel

igel

FARS

M 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igla, = ana igel
pl.
blod- l. hästigel

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

igal; pl. igla

igel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

ig^hl. -hu. ig^la. -ana. ig^hl.

di some f^henare a f^hen
ig^lana, so h^hi u^hde i gr^ovorna,
bl^oig^la di kal^ar, so di kon^e
ta va di v^hla h^ha.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

igen

ijén

sín ga ja mi te bóna ijén

hum to slaged ijén (se slag)

dee lájor ijén (ännu länge)

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

igen

s. 94

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

igen

ijän

lid ätor ijän'

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

igen
adv.

ijén

dæ va æin stór mōla
fræman om ijén.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

I

igen

sejín l. yjén
sejín

Av 'kvar', 'som återstår'
när de hade
stād en hāl

n. f. 71. / tīmas tīd, so kona
de tjōra yjín.
ma dōm Ramiss

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

igen

när de (:) hästar som
drabbats av Korsförlemning)
hale står stilla en halv tim-
mes tid, så kunde de åter
köra med dem. / hvar giff-
gäl, hvar fik. ta. tjon
ryän. Hon (: en ko)
n. f. 77. / gick odräktig, hon
merite åter betäckas.
Ramsia

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

han fik gå længe da,
og han byk bræ
zjén. Men måste gå længe
da, innan han blev frisk
igen.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen; igen;
igen . adv.
ja har äri föu¹₂
na igen;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijän, adv., igen.

igen

der k^om^or han i jän, den
sältna t^oz^on.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
N° 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

igen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Formen ²hard flere ggr.

(Genuine?)

Obs. västligt igen och

östligt igen borde mötas här

Av. igen

de kom, hjem igen o. veta.
ha - brüdad de kommo hem
igen och ville ha hästarna broddad
Vomb.

igen

yen
-

äter

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1
rj¹n

igen ^{arr.}

2
ml ²mlnar de rj¹n

igen, åter

M 289. FARS

0
S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

II

igen

so ble der skålen
yjn så blev skalet kvar

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ijén

igen

e de nu här ~, hög?

igen

M 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

yn

K. f. 71

d komor, der - val -
snärt en yn d kom-
mer det val snart en tid

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Är. yan

dr. fik. ta üd yan de
 måste åter ge sig ut på
 fälten för att sätta igång med
 arbetet (heronng, plöjning e.d.)
 K. f. 71 / so. ta - gårsens jorden
yan så tog herrgården
 jorden tillbaka. Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

... när du kom igen
om nyn ... när de
kommo tillbaka (igen) /
du skole göra dit
nyn . De skulle höra
tillbaka dit.

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

III

igen

han byggde ede öp
yän. Han byggde upp
det igen. / so ble der
jær yän. Så blev det
jäst kvar (ef-
ter bakt).

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

igen²
igen

igen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ijin

igen
adv.

281 Fränninge Färs kd.
P. L. 1898.

I

igen

yen, yen, yen
Bl.a. M. f. 78 M. f. 78

han kom yen han
kom igen / han e. äbra yen
han är ännu äldre / de e.
har snart yen de äro
snart åter här. / v. ta
Tjenst (anställning) yen M. f. 78
Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

han fik pengarna yin igen
han fick pengarna åter

M. f. 78

Nr 7 8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

År. sjén (værl. med sjén) igen

du bler. bärn sjén
de bli barn på nytt

M. f. 87

han, kom. sjén han kom
tillbaka M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Aronson 1959

2/2

igen

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

yén

skac du nu lúa (springa)

o. haer fat i en tömp¹⁾

yén

V Karstok

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

i'gen
adv.

i'jær

kú e daer ènta sa kímst m_ead
i'jær (k. = kvær)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

igenom;
j^{en}am adv.

so, sknt & so
j^{en}am h^uler;

N° 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

igenom
¹ijemlen, prep. och adv.,
genom.

han sprant ¹ijemlen ¹lemnen.
jiff ¹spidzed ¹ijemlen?

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

igenom

ijēmen

kan sprant ijēmen lēmen.

jiff spidzed ijēmen ?

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

igenom

ijēman, d. ijēmen

driva ijēman

mānen gēn ijēman pōrten.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom II

pis a sōnt gar ènta ijm̄an

Nr 4413 Vansta^r, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* igna
v.

igna -a -ad

hiska, sky för något; förundra sig

han jana en son fin predika,
sa di rent igna.

Nr 4418 Vänstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

igenom

ijj¹₂nom

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

igenom prep.

genom matorna —

igenom

N 289.

FARS

L. Lund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryönöm

igenom prep.

igenom

№ 289.

FARS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom
adv. & prep.

ijä¹nom

- e -

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ijēnom, Adv. & prep., igenom.

de ålor mējsta hūl so fjēk di
ijēnom.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

genom

” äpp genom skovstenen...”

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

yénom

han k_~er_~ yénom

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

yénom

K.f. 82

igenom

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2) φnom, där c) φm^{igenom}om
igenom, hela dagen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

igenom

ijēnom

di ska gå ijēnom gåren a
ud på dās.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

igenom

ijékom

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

igenom,
i j^um^än a^u.

de hade sn^et
i j^um^än v^eg^gen;

Näsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijr¹men

igenom

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

igenom
adv. & map.

ijēman

tvēnt ijēman

Tolånga

Nr 7051, Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

igenom

igenom
adv., prep.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ja har - g^oad - so -
 med - y^en^om jag har
 g^ott igenom så mycket, ut-
 st^ott så mycket / han har
 K. f. 71 / g^oad - älla gr^oaderna
 y^en^om han har pas-
 serat alla gr^oaderna

lörde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Å. zjénom

zjénom

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ijinom

igenom

igenom

FÄRS

N 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

igenom

der, e, en, näjla der
tvärt igenom det är en bult
(+print) der rakt igenom

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

II

igenom

dr. asa, dom, igenom
stälan de släpade dem
genom stallet

M. f. 87

dän igenom dagen i ända,
hela dagen

M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

i genomblödad, igenomblötes
(genomblot).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igna, =
pres. -ar

^x igna
vb.
+ igna

dra sig för röt. hesitera

ja. ignar - för - ed.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

²
igna
-²
~^h

~ ~²
~ d

^x igna v.

kan ~ n²ta för de ²ena
l¹lor ä¹nra

sky, rygga till-
baka för **FARS**

N° 289.

^o
S. Arim

Hugo Areskoug 1925.

+ i gna
v.

i gna

hitta på en stor höjd e. d.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lird 1938

x igna;
igna, -ar, -a, -ad v.

hisna;
han ignar hnt,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x igna;
ig^ˈna, -^ˈar, -^ˈa, -^ˈad v.

hion^ˈa;
han ig^ˈnar änt^ˈe;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²inf. pret. ²pret. part. ^xigna v.
igna igna ignad v.
²pres.
ignar

²de ignar ja
inte för.
det sky jag inte.
sky för ngt, etc.

M 287.

FARS

H. Areskoug 1924.

Astraby

x igna;
igna, -ar, -a, -ad;
di räkter igna; hisna;
Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
igna
²
~N

~ ² d

^x igna v.

de ² ignar han ² nte för

dra sig för att göra
något; för sinnet

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ igna;

igna, -'ar, -'a, -'ad o.

hiona;

han ignar inte;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ igna

²
igna (-ar, -a, -ad, -a)

intr., hisna, sky för, vara
rädd för.

han ignar lente för västraden
Vassjö. Fs.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

ipna
vb.

ipna, =

Pres. sg. -ar

treka, hesitera, draga sig

för

han ipnar för, o. klia

så högt han drar sig för

o. klättra så högt.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ ignetig

²ignali l. -lijor, m. och f.,
n. - let l. - lit, pl. -lija,
som uppväcker fruktan,
förskräckelse, kemsk.

de va ²ignalet o se, nar di
bliz² ar¹ta.

Branstad. Fr.
Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

* ignetlig;
igneti a.
- a pl.

ble igneti: bliva
kustlig till mods;

M 1585:1 Tolånga, Färs h^ör; Hör;

Nils Bengtsson 1932

^zignalet

^xignelig a.

så att man kan
^zigna (se detta ord!)

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i gnelig

ignelat n.

hissansvärt; så besvärligt
l. skräckinjagande, så man
tvekar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58, ,

I

igår

igår

igår - kväl igår afton

K. f. Fd.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

i går

i går

i går, ätan i går afton;

i gårkväl i går kväll.

K. f. 72. / i gårkväl ds. /

vi blkk. ja. inte färre
i gårkväl vi blevo ju inte
färdiga i går kväll. K. f. 72.
Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

i går

i går

Västertor, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

i gäi
av.

i gä¹_u

de blek ju sa ble¹_u v¹_u i gä¹_u.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

igår

igår

igår kvél igår kväll.

N. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

igår

igår

igår - kväl

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

i går
av.

i gåur

vi fek egkörtad i gåur

**Nr 7050 Långaröd, Färs-hd
Ingemar Ingers 1968**

2

* ih
intag:

vörgh för häpnad och
läu bestörtning

2 bevarar, me vel!

Th bevarare mig vel!

K. f. 71 / 2 bevarar, vos vel

Torde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ihellen
adv.

ihélon

hæ e ða gæ ikeig ihélon nú
3: hæ er heller inga som gæ ikeing nú,
hámb. fór att tiggja.

Nr 4802. Brändstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ihellen
konj.

ihélor

á, de e íyen jorbruigare
ihélor, hán.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

itjäl

ijäl

s. 97

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijēL

ihjäl
ad.

J. J. 1930.

4829.

Västerted, Fäst hd

ryal

ihjäl adv.

drängen slo ~ en

ihjäl

N° 289.

FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

yäl

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

... sla yäl döm

du koma i ga - ledjed i o -
frösad yäl de kunde jin le-
gat och fousit ihjäl

Vomb. Färs hd.

ijäl¹, adv., ihjäl.

ihjäl²
Allmänt.

di drak¹ se ijäl.

Närrestorp. Fs.

ijäl: Västtustet.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikjäl

ijäl

Fr 4439 Vollsjö, Färs hd
I figurs 1949-50.

isäl

ihjäl

ihjäl

M 290.

Sofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

ihjäl

zjäl

han slo. zjäl någon

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ihjäl

yäl; yäl
M. f. 78

han slo yäl i sz

han hade svoltad yäl
han hade svoltit ihjäl. M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58

ejäl

ihjäl

ihjäl

di g f d e ejäl moza f d g

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Nils Nilsson

II

ihjäl

han slo ihjäl, na
han slog ihjäl henne

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

ihjäl

--- o. slår yd sen
p¹ä¹ya = och gör gäng
p⁰i tina pengar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ihjäl

zjäl

han slo zjäl na båg-
'ator. Han slog ihjäl henne
efteråt.

N. f. 7 Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälslagen på.

ijelstan

"männ så blö hun ijelstan"

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

An lers Malm 1887. Exc.

ijälslagen

ijälslän

fröwan kun blyff ijälslän aw
dýnan.

281. Öved. Färs kd. P. L. 1898.

ihop

rhöp

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskouf 1960

n. f. 71.

ihop

rhöp l. rhöp
(Rym.)

pasa rhöp passa ihop /
da lamor ihöp järren, so-
dan blir här det (v: regnet)
packar samman jorden, så att
den blir hård

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

ihop
adv.

ihöb

ält ihöb

Ö Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop . ihop.

ihop

nu ska de gå na ma ma gi no ä lt ihop.

M 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Vomb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop

ihöb

s. 90

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ikop

ad.

ikoba d. ikob d. ikob

moi komon ig a far se-ad.
slar sina kenon ikob ----

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

ihop
ed.

ihoba d. ihob

ált ihoba

ált ihob

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ehøj

ihøj

ihøj

dæ i pastakæt ehøj

Långaróds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop

ihop adv.

ihop ~

ihop

N 289.

FARS

J. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop I

adv.

ihov

di spela ihov

ih II

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop II
n.v.

ihov

vi har vad påga ihov

vara ihov lid lenbeug a smida
for anffjelen.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

i hop;
i hov adu.
di lugera i hov;

Hor;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ihop

shop

snura. shop snurra

samma

R. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rhöp

m. f. 75

de. hængde - rhöp det
hængde sammen.Repr-form: jō ihōv og ihōp
1-1.Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ihop(a)

av.

ihova

spidga ihova

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

ihop

rhöp

ett pär säten rhöp

ett par sorter tillsammans

man / samla - rhöp / de

K. f. 71 / skola, frös, riktad
rhöp det skulle fram-
ges ordentligt sam-
man.

Söder

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ihop

han krzvor, ihop
2. en knäda. Han kurar
ihop sig (om en iselkott).

H. J. 71.

Löde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ihop;
ihöv adv.
di hade kamrad
ihöv o släs;

Röddinge
@ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ihop

ihåva d. ihöb

ålt ihåva. (ihuva?)

de ble pånekåga av ålt ihåva.

de drar ihöb ti ovår.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

höp l. höp

ihop

ryda, höp vråka
samman saker o. ting i
en enda röra / sy. höp de!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ihop

ihob

kyba ihob

Volljö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

ihop(a)

de va i et pládon ált ihóva

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
i. Ingers 1958.

ihop(a)

adv.

ihóba d. ihób

diar ihóba

paka ihób

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ihopa

ihopa, ihop.

1. nu e vi so gamla so vi kan
sepa ihopa. (Per Johansson)
2. lägga ihopa, lägga ihop; di
lä ihopa te öl.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopa
di kona skräva ihopa päya.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopa

rhópa

tillsammans

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ihopa

rhöpa

tillsammans

M. f. 71, N. f. 72

so, samla, de rhöpa ält
de, tjöka re den körjen
si samlade de ihopa ält det tjöka
i den körjen. N. f. 72. Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ihopa

ihopa l. ihoba

(i sammansatt)

... tr^ä o. tr^e tr^ä^{x1}

ihopa / ält ihoba alltsam-
men

x1 trädar

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x ihöysa

slúba

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopa

rhópa

ált rhópa autsamman

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ihopa

rhópa

ált rhópa alt saman

de malde rhópa de
malde saman

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ihopa

två två ihopa. Två
trädor tillsammans

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ihopa

äla, när de e. tsyva
 ihopa annars (djest) när de
 äro tjwar tilltammen (d. de^o
 ju båda äro tjwar)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

III

ihopa

rh^opa

tillsammans

(Reps-form)

tät rh^opa t^äu tillsam-
mans

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ihopakörd

ihopafsörd

(t. v. om en stenhög)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58

ihopslagd

ihopslagd

(d. a. hopfädd; om kniv)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*ihopsländ

adj.

ihopslänt n.

sammanspackat (om en god
av lera)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

rhúvans

x ihopans
adv.

ihopa, tillsammans

rørt, rhúvans gört

samma K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ihopans

Äv. ihopans

stora - ihopans räfsa
samma

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ihoparöddad

ihoparöddad n. s.

hopvräkt i en enda röra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

* ihoparördad

Är. ihoparördad

K. J. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

ihoparört

i en enda rōra

ihoparört

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

chob⁷ida

ihopbyggd

ihopbyggda

de tre h²ömanen h²au

chob⁷ida

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopslagen

ihåbasteän , pt. -a

Sammanlagen , t. ex. om mindre
brukningsdelar varit gjorda en större egendom.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ihopsydd

ihopsyd

K. J. 71.

Lode

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

chúrúrúpl, -t, -da

ihopvärd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* i hu,

i hu i förb.

k_uma i hu :

komma ihåg :

ja k_umor h_unte i hu
hd.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ihåg

rhú

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads lid

Hugo Areskoug 1960

Jur.: Komma rhú

Komma ihåg, minnes.

ja, komor, nästan

knäpt rhú, ad. Jay

n. f. 71 / kommer nästan
knäppast ihåg det.

x ihåg;

ihu i frasen
kuma ihu : komma
ihåg;
ja kumor lute ihu
nud;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(H) ihåg;

ihu adv.

kuma ihu;

komma ihåg;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihåg

rhái

di kommer, ja, n̄ta rhái.
Det kommer jag inte ihåg.

M. 7. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rhä¹

ihäg

ihäg¹

rhä¹ var komer ja not¹

rhä¹ dä¹

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihú

ihåg

ihoma ~

ihåg

№ 290.

Löfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihäg

rhü

koma, rhü komma ihäg
da, komor, ja, òte rhü

K. f. 71

(Jfr hüsa hugsa, minnes)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

rhú

iháj

I xor. koma, rhú kom-
ma iháj, minnas.

Jfr hugsa

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ihåg

ihū

s. 93

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rhí

ihåg

koma rhí

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihåg

rhú

koma, rhú komma ihåg

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

ihågkommen
a.

ihukömen

med gott minne

men han e lia ihukömen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ihålig
ihålad obest. n. sg.

(ihålig) ib hålton

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ihärdg'

ihärdi'

= ekis

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ihårdig

ihård; pl. - / - a
envis, halsstarrig

Reps-lån . 1-1.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

i jäns
adv.

i jöns

för en stund sedan

so vä de som vi sä i jöns

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

ijäns

ijäns

nyss.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

izans
adv.

izans
nyss, för en kort stund
sedan

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

izäns

izäns

nyss; för en stund sedan;
förra gången

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ijärn;
ijärn, - hd s. ä.

ekone;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ikalv

ikalv

dräktig (om ko)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

i kapp

skap

göra skap

Hr väglöpa

Efter julstämman körde bönderna
i kapp hem; den som först
nådde fram, skulle först få grodan

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^x ikna
vb.

ignp, =

Pres. -ar

dra sig för nyt, hesitera (ar) ^{t. ex.}
rädsla l. skräck).

han igna för dé o. dé
han hesiterade för det och
det

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ikring, sv.,

ikring.

di jiff ikring på ställen, di
mote ta inöd dom.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring;

i krøy a do.

han gøur anta
i krøy;

Hør;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring.
adv.

ikring

omkring

ida ikring ute i mar-
kerna N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ikring

Å. rking
—

K. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

iking
adv.

ikig

kan e iga gæn ikig ihélon nu
(och tiggas)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

2kring
ad.

2kring

omkring

... ñta der nere - 2kring.

... inte nere i trakterna
sör omkring.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

itring

itring

omkring

rönt itring, runt omkring

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ikring

rönt, ikring hävajerad
runt kring gårdsgården
till trädgårdstappen

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ikring

ikring

omkring

so, snoda, kätan

ikring o. skola

sdgza - op. ohyra. To

snodde kätan omkring

N. d. 71. och skulle söka upp
Lörde ohyra.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring

ikring

omkring

han spö^ora hästen, o

di so blö^od flö^o ikring

han sporrade hästen, och

det så ä^o blodet flög om-

kring

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

II

2 kring (svagt.)

2 kring
prep.

kring

gär va. ude, o. rövsta
2 kring, träpen jär var
ute och räfsade kring trappen

M. J. 87

Nr 6768 Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

2krings

* 2krings
abr.

Tuttr.: 2krings, ve 'omkring'
2krings, ve Tjzertes marknad
vid tiden för Kirkes marknad

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ikull

iku¹l, adv., ombull.

ja ved h²ute am di har hat'
nam iku¹l i nun moras¹.

Kärrestorp. Fb.
drata iku¹l. Färninge.
Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skül

ikull

ikull

M 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i kull

i kull

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Av. rköl, rkül, rkül

de. ga. rköl po. miten

de falla omkull po miten
(om långa sådesstylar) /

ramla. rkül falla omkull

K. f. 99, M. f. 38 | trula. rkül
falla omkull

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

III

ikull

dr. fjør - störa tré
sköl

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

2kväl

2kväll

den en fört mönt
2kväl. Det märks fort
2kväll.

N. J. 71.
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* ilikaväl

rlöl

Jurr. : kós rlöl!

Kors i all sin dar!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

ily . -bu. -a, -ana. *iling.

skur. regnskur.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopla från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iling;
iley, - en s.

har kām en iley;
mindre regnskur;

1585:1 Tolånga, Färs hd Hör;

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*iling
sb.

iling
häftis regnskew

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ilcing
s.

ilcy

regnskue

Nr 3321 Fränninge, Färs lfd

Anton Johansson 1938

* i lina väder

i lina väder

ostadigt väder med tät regnkurser.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

i'la
adv.

ila

a, di bar dom ila od.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ila

illa
adj.

Juär. som : da. e. nta
ila det är inte dåligt

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

i'la
adv.

i'la

den ha fared i'la

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

x

i lla vuden

i lla vuden, kenti. -ed

ēla kan de vad i lla vuden i
vintors.

1947.

4151 S. Heum, Fars hd

* illavaren

²ilav²uren, m. och J., n. - red,
pl. - rna, eg. illavulen;
af dålig beskaffenhet.

²dish ²v²ejana ²ilav²urna
²bade ¹v²intor • ²s²amar.

N° 281. Färs hd

Tousjo. F.

Per Larsson 1898.

+ illbattig

illbattion

oregulig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iller

¹il¹lor, m., -en, pl. ¹il¹ra, -na,
iller.

¹h¹a ¹va en ¹s¹ats, ¹d¹i ²k²äl²a ¹for¹
¹il¹ra.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilort, -an, -a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

i Ueckinn

ilragig, n.

ilragigan hade di ti
halskrava o tilet.

S. Åsum .

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ymäru

illmarig

illparig,
slug

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilsken

ilsken

en - ilsken väry en
argisint man.

H. f. 71

Torde

Nr 290. Färs. hd

Hugo Areskoug 1958-59.

älsken

älskna pl.

söma va - älskna o -
ärga. Somliga (s: moder-
sugor) öoro älskna och arga.

n. f. 71.

Reps-län 4

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskog 1960

ilsten
ilsten; pl. = na
genmint!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ iläl

iläl¹, adv., likväl^ε.

käremännen² jir' nam övorkäl²
ti sin dö₂ iläl¹.

Branstad. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ilöl
konj.

ilöl

ända, fastän

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

em

* im

inna

dar fe ² im ¹ ka na
id (när man brände)

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

M 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ in

im, m, im¹en, utan pl,
imma. st²uwan blir pal av im.
Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ im

im, -len

imma, änga

högz o. im rök och

imma

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* - *lm*
s.

lm, -*kn*

imma. ånga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x im

em, - en s.

imma;
em en jef u o
jenam de h u l a o;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* im

im, m., imen, utan pl.,
imma. Asum. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*jimtysa*¹

x imedan

imän . prep. x imedan = utmed

en stic imän ågoran .

(enstig utmed åker).

Nr 4151 I. Ingers 1927. S. Åsam.

imán, utmed.

+ imedan

imán vöjen.

nu e tórned mürad imán
fjörkan, so kalad.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Käs

x imedan

¹
men, prep., utmed.

han ha v²lad li²gged
men¹ an.

Fousjö. Is.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* imedan
adv. & prep.

imēn

utmed

di hade mērad en bīd imēn
vāggen öf ---

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x imedan
adv.
gav i männ
gå vid sidan om, utmed

unghästen gick bra imänn hint
öged, då ja körde ing nom.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

II mälom

^x imellom

der, va, försten
emälom där var förstu-
gan emellan (s: vara bestads-
lägenheter)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

imen;
imän adv.
ut med;
de é imän önan;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*imen;

i m¹än adö.

ut med;

de lög¹or i m¹än
v¹ään;

— Röddinge
@ 1586:1 ~~Tolånga~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x imen;

i m^hn adv.

ut med;

i m^hn f^hred;

N° 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

ima n²

ivvva s.

ivvva

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ima, =

imma
vb.

Pres. -ar

bildas imma, änga

dä imar, de ja de⁶
bildas det ja imma.

K. J. 71

Löfde

Nr 290. Färs hd
nugo Areskoug 1958-59.

imma
v.

ima -a -a -ad

ånga upp.

(om blodkorv. blodpölsa): när den
mulka för mied, ima vi den
åna te den blek slut.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

impa, =

imma
vb.

Pres. -ar

bildas imma, ånga

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

imma
vb.

impa, =

Pres. sg. -ar

stige upp imma; ånga

da-imar a-imorna det
angar av imorna (=: då de stå i
ladugården)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-38

¹ e ² m ¹ o f d i k ^x *immerdick*

oavbrutet (adv.)

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924. *Lövestad*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* immerdick, adv.

emerdick

fram och åter eller
ut och in "
gång på gång.

Barnen sprang "emerdick" emellan
stuan och trädgården.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Häls~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emorse
emøres l. emøres

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

z m o r s e

z m o r s e

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

I

in

ny

M. f. 75

Mer genant ny, se II.

ny sträad

kora in hopräfsat hö l.
hopräfsad säd på stubb-
åkeren M. f. 75 Tolunga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

in

eg. yngre eg. adv. in.

ja blev post eg.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

innj

"reste innj där i lanned.."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ij

kom ij!

je kan ij!

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

II

in

ry , ry
R. f. 72 K. f. 72

dr, la, ig bränd de lak
in veden

krer, ig kröp in K. f. 72
so, skola, v. hat, hine
ösa ig här so skulle vi
Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III

haft henne också hit in
(v: in i sammet). N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I. y. ä.
27 l. 27
3

ia
av.

Nr 7503 Famsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ja ska bär^a ga
m. o. pⁱsä. Jag skall
bara gå in och pⁱssa.
högen kan
n. f. 77 / kr^ev. i^y 2. b^ölen

II

in

kunden han krap
in i kajan.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1960

n. f. 71

in

ey

di tröda aw försten a ey i stuan

kniva ey te gälten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ing

s. 92

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ig

i förtan, när han kom ig här

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ing, adv., in.

kom ¹ing. ge kan ing!

Åsum, Vassjö. Fs.

Färs hd

N 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ej (läs: inj) = n moullée
ej = ng

Jä tar a kästar kudan
ej om dönen

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

in: II

en anv. på tal om utrikes
länder, även Amerika:

han resta en der nitan hundra
a et.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in.
adv.

ä. eg

y. eg

traka eg. (om färg).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

in II

den br^ugar a va upan, den
syndre d^onen, sa di kan ga ig
a se.

(räml. i Östraby kyrka).

vi ska ga ig a ha en prätest^ög.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

in

innj

"du får järna gå mä innj..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
adv-

eg

di feff koma ig eta som
di kom did

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

in

adv.

eg

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
Ingemar Ingers, 1965

in

eg

ela fe di hyna se eg

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

in

uz

dr. vlla - ja - i^g rblan -
töjed de vlla ju in bland
seldonen (om renhästar, som
kōras in)

Den mest genuina
formen torde vara i^g -
1-5.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958.

II Är. 27

in

han, far, mād iz tuse
han far mat in tū sij (s: p^o
sitt rum) / lågor 27
långre in

K. y. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

in

iz l. iz
ā. y.

lasta - iz lasta in
borad - iz bunit in

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

in

adv.

eg

det var en stäga staken eg i
vägen ...

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

in II

Jā kan sæl ta ēz stōlana
sin

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ingbilla
in

~

~ d

ingbilla de

ingbilla

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbilla

nybilla, =

K.f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

inbunden

ingbunden

= inbunden

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

inbunden

inbunden

inbunden, Lömsk.

Kvantitet i
senare leden?

J-S.

Nr 3340 Lövestad, Färs h.
Malte Åberg 1938.

i'nbunden
a.

é β ω ζ α κ

(om bok)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

ingbongen

inbunden
a.

inbunden natur hos en person.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

mbyrles

inbördes

inbördes

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbödets
adv.

eybýnes

di jēmda -ed eybýnes i försámteyona

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

* inet;

syad adv.

in;

nor ja hämor
syad;

Röddinge

nr 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

innet;
syad adv.
in;
han kam syad
o fe set - sträf;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

infall

infäl, n. , - led, pl. = , - len,
infall.

Ja led infäl. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ influenska
influenuenuga, f. - n. utan pl.
järek. mest i best. form, influ-
ensen.

did e val ual i nfluuenugan, som
par ambriz i proplem jo mh.

M 281. Färs hd

Tolånga. Fs.

Per Larsson 1898.

ingör

ingör

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

infor
ad.

infor
inat

töld (det ludna) var
infor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* införa
adv.

införa

inför, inät

trö, införa gå inät med
skorna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

införe

införe

inät

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

* införät
adv.

inforäd
mät

venas inforäd

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ingen
mon.

égan μ. éga

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ingen
mon.

ingen, pl. inga

inga bilar

nu e har nestan inga tatra te.

ja har inga ten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ingen;

eyln pr.

eyld n.

eya pl.

dar va eyln o gä
nud;

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen i

ingen pr.

- inged n.

- inga pl.

de va dar ingen
o trädde

1586:1

Tolånga, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen i

eytan pr.

-eyhd n.

-eya pl.

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen, igad, iya, ingen

de edar igen a vid

dar va iya framade jik did.

Vomb

I. Ingörs 1930.

Fäis

ingen
mon.

eyen

har e' eyen fälad här i västanst^a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ingen II

om höstens tit do vägka daer
igen midasvila.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ingen

ingen

" så frätj lunn ja ingen fos-
ter lön ... "

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färö hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
mon.

εγεν

μ. εγα

καε ε εγα γεν ικεγ ικελοε
κε

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ingen II

dæ va nok ÿgan æ jek
d^onen forbi, udan di fik

å, de e ÿgan jorbru^ugare i hæl^on, hån
(s: ingen vuktig jordbrukare).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ingen
mon.

igen, M. iga

der va iga både (obs. ute-
lämnat relativmon.)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

ingen
m.

ingen, neutr. -ed

ni kan kan ingad a ineda
ma.

Öved kv. f. 1870

Nr 7899 Öved Färs hd

I Ingers 1940

1940

öyhn pr.
- öyad n.
- öya pl.

ingen i

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igad n.

ingen

{ iga pl. (y)
 iga (ä.)

dän hade igad namn.

Den (s: kvarten) hade inget
namn.

M. f. 71

Nr 7503 Ramsås & Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ingen

gluta ha ingen tokt nu
(se u. tokt)

Mer genant: ingen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ingen;
öjen pr.
- öjæð n.
- öya pl.
ja föj öjen kaga,

Näsby;
1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

izan; -ad, -a ingen

Men gæmst izan end. N.B.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ingen

mon.

èyen, n. èyed pl. èya

der va èya àndra mägla fön.

e. har èyen flüesmä?

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

²ingen, m. ah f., n. ²ingad,
pl. ²inga, ingen.

Årum, Bausjö. Fs.

ingen Färninge

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ingen

der e igen änen
kan, läsad det finns
ingen annan, som kan
läsa det N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I
igen l. igen; igad ingen

der, e. ja, igen kan
juta, s. m. na det finns
ju ingen som kan gifta sig
med henne / der, va, igen
o. lé, na det fanns
K. f. 71 / ingen, som talde henne
Söder.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*ingen
mon.*

igen, igad, m. iya.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

II

här - e. nyd vän, ingen
en kan nyttja här finns
intet vatten man kan använda

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ingen

ingen, -ad

da, var ingen sköjed,
mån det var ingen skämt-
sam man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II.

ingen

Ä. ingen; inga pl. M. J. 78

gagnar ingen & är gräda?

Använder ingen av en grädd till
kaffet?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

ingen
mon.

ègen, n. èged

de hède èged näm

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ingenstans;
ingenstens ad.

ja gör ingenstens;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenstans;
öylenstans adv.

ja gör öylenstans;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenstädes

ingenst²äns, adv., ingenstädes.
Även ingenst²äns.

di fö²ra ingenst²äns, för nu
ha di dö²ras vä²na di re²sa fo.

Branstad. Is.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenstäves

igenstans

för kom di igenstans; di blék
i én bý.

1947

Nr 4802 Brandstev. Färs hd

ingenstädes

egenstans

nu rena du egenstans, me
den klenegen foren du
fan vad i fjönkan föst.

Vollesjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

ingent ing;
syentey

han så syentey

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

igentig b. igan tig ing

de sä igentig. De säde
ingting / den - va - to -
igentig (igan tig). Den
dugde ej till något

M. f. 71. / (användes ej till
något). Kamsia, Fäiskt

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngenting

eyentey

de jara eyentey

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingentig

ingenting
pron.

ala blija da jo ingentig
Annars bleve det ju ingen-
ting.

OT. y. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²
ingenting₃

ingenting pron.

när de hade ²ingenting₃
²anled₃ o ²hitta₃

M 289. FARS

Lord²

H. Areskoug 1925.

ingenting

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ingen ting

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ingenting

ingenting

häm hade ét, o jä
hade ingenting Hon hade
en, och jag hade ingenting.

N. S. 71

Lord

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ingen ting l. ingen ting

(g ingen för g)

der ~ fäns ~ ingen ting
der fäns ingen ting alls
(vid emfas)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

Är. ingenting (jänte ingen ting).
*ingen*ting

M. f. 78

di gör ingenting det gör
ingenting

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ingångspråk

bygggöyssprik, -ed

Sammanfattningen av evangelietexten, som
står angiven i almanackan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ryhyses

inhyses

J uttr. sda - ryhyses
möjl.: bo inhyst hos någon
annan, hyra av någon annan

afld de sda val -
ryhyses

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958,

M. f. 78

byhårdi a.

* inhårdig;

inhårdig;

kan vä byhårdi;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x inhårdig
inhårdi l. -dijor, m. och
f. , n. -dit, pl. -dija, komf.
-dijare, -dijast, ihårdig.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

inhöstar

inh_ost_ad , rent. -ad.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Éhöstad, neut. =, inhöstad

inbärgad.

1. för i tiden hade vi höstajule vi
kala, när ~~vi~~ vi bruk éhöstad. P. F.

2. de va södra ve den
tiden vi hade éhöstad sä. P. F.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

inhöstad

éghöstad, rute. =

inbärgad

vi fekk éghöstad i gä^u

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

nykyät

* inbrett a.

ängsig

Nr 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{inkouust}
inkouust, -en, -of

inkouust

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkomst

inkomst

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

inkomst

rykōmst -er -or -orra

Nr 4413 Vanstað, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkomst

inkomst¹, m. , - en , pl. - or , - na ,
inkomst.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkomst
s.

egkómst m. -or.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Vollsjö, Färs hd -

* inlev

inlev^t, m. - lev, pl. - or, - na,
lev. Nausjö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hussryza~~¹

inlöt - - -

x inlöt p.

~ , de va där di hade²
kalana²

M 289.

halvhatt

H. Areskoug 1925.

FARS

Lor²de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

izmäri

x imarij

ilmarij

han hade en izmäri dräng

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

+ inmarig
inmari l-rigor, m. och f.,
n.-ret, pl.-rija, Komp.
-rijare, -rijast, illmarig.
Allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xinnarij
adj.

izmán

illmarij, illparij

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

* inmarig

inmāri

i'llmarig

Nr 281 b Färs

Åstraby

Per Larsson 1893

* i'marij

iymári, el. iymárijon,
n. - et, pl. - ia.

i'umarij

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

ym¹är
illparis

inmaris
adj.

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ingmari
illmarig

* inmarig

Nr 8653 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

+ inmarighet

¹inmarighet, m., - en,
utan pl., inmarighet.

da ¹liggor ¹snöalheden o ¹in-
¹marigheten i nam.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

i' nmaigt
kv.

i ym¹ait

i' kmaigt

de va i ym¹ait fonderad

P. L. 1898.

Brandstet, Fäs kd

i'kmarigt
adv.

iymárat.

i'kmarigt

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

+ inmarigt
inmarigt och -rit, adv.,
komp. -rijare, -rijart,
inmarigt. Allm. Fs.

de va inmarigt fonderad.
Branstad.

Ham. : Formen -at tillhör södra
Färs och -it none Färs.

Färs hd

1.1-8

immurad

lymurad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

innan;

innan prep. o. adv.

innan di ^H staled;

Röddinge

M 1586:1

Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imman;

éyan adv.

de va éyan ja kum
hid;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

i'nnan
konj.

ëyan

de ska di lëna ëyan di e
komfermënta.

ëyan di blek vanda..

Nr 4418 Vanstad, Färs hc

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan II

adv.

ëyan

adv. = i förväg

drägen i vänsta prästgä¹ren kan
verl ha pöya po fonsköt ëyan

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

innan;

byan adv. o. prep.

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan
ägan . yngre ägan . konj. och adv.,
innan.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

innan

"kann hade varit ord av
morgon, innan ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1837, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan;

innan adv. o. prep.

han l^öu innan om
j^ärd;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

izan
—

innan
konj.

han. fik. gå låga da,
ezan. han. byk. brä.
ezan. Han måste gå länge
da, innan han blev frisk
igen.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan;
syan adv. o. prep.
syan kan je ti
-prästan;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igan

innan

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskou; 1950.

²
v²an
12

innan konj.

da va ²v²an ve ²bode
h²or.

N 287.

innan

Trenninge

FARS H. Areskoug 1924.

innan

av.

innan = förut, tidigare

den va de värsed innan

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

innan
adv.

igan

här = förut

skriftomänt de skole va
söndan igan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

innan II
konj.

fjörkan va smäk följ.
egen mäsan böja.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

iman

ingan

s. 93

**N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.**

innan
avr. och konj'

ä. igan

y. igan

han va dö igan min tid

igan iakttaget hos m. f. 1867. igan
hos m. f. 1880.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

innan II

en fülehög käde - u ägan.

(näml. stället)

länt ägan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²
man
3
-

? innan prep.

da komor han did
²
man well ?
3
-

N 289.

Lörd H. Areskoug 1925.

före, innan
FARS

I.

igår

innan
prep. konj.

år som prep.

två månader igår - där
nittonde året. Två må-
nader före det nittionde året.

N. J. 71.

Lörd

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

innen

du, kona, fa, gå, både,
én o, två, dä, innan du
ble, rida. De kunde få
gå både en och två dagar,
innan de blevo kamnade.

K. J. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

innan

innan

K. f. 99, M. f. 87

de fik en forskud, innan
de var tid de fingo i förskott,
innan det var tid

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug, 1917-58.

innan
kong.

igan

sóna hada di, igan di boija
a sy

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

As

innanför
innanför, osv., innanför

han hade gygbojsorna & sin
tröja utdans & di nye kläina
ginnanför. (näml. Nils Månsson).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

insektion
adv.

inganför

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanför
av.

egantför

där e skostain a bagnarön
osa egentför

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

innan-i
adv. & prep.

innan

inuti, inom

innan sedan då innan fjörde :
säger om hustrun, innan de efter barns-
börd blivit kyrktagna; under denna tid
fingo de inte gå ut.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

innan-i II

kum sēdor iyani fjörtga
om kēstui innan kyrktagningen.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

innanom

²
innan²om, adv. och prep.,
innanför.

Närstorp. F.

Nr 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

183

Mya

inanom. adv. & prep., innanom.

innanför.

inanom d^ören hade di en
g^äsab^ängs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innasom

adv.

ēgan ōm

innasom

han sta ēgan ōm .

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

innanom

innanom

innanför

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

innansida

²inansija, j. - n, pl. - for.
- na, innersida.

di ²mote ²peta ¹imod ²inansijan,
²hla ²hade ¹vedgen ²ramlad.

Asum. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 *nyantaska n* 2 *nyantaskor na s.*
2 *x inmantaslea*

innerficka

№ 289.

FARS

J. Arim

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²nyantaska n ²nyantaskor na ^xinmantaska

innerficka

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innantill

inzanti

invändigt

K. f. 72

han sköda dören
inzanti han sköt för
dörrigeln invändigt (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

innantill
adv.

igante

invändigt

fägan var igante
det ludna på färskinne.
sed invändigt på färskinns-
påsarne. K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Arckovg 1958-59

innantill
av.

äanté

på insidan

en kan knäpa häspan på ädanté
a äanté.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

inuanti

inuanti

inuanti

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innantill

iyanti

= på insidan, inuti

udanti blank, iyanti krank =
med fina kläder utåtpå och säliga invändigt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

innanvägg
innanvägg - en - a - ana,

innanvägg, det inre laget av en vägg.

innanväggarna e av råsten.

(i böningshusen i Vomb äro väggarna
utvändigt klinka väggar men ha in-
vändigt ett lager råsten)

M 1006.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fås

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
manod
5

innant arr.

²glutana di ²konh ²nta
²lesa ~.

innantill

N 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x innant
adv.

ëganöd

innantill

han k^öna ba ëdanöd a
ëganöd

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ i^ovanat

i²zan^od, adv., innantiu.

les²a i²zan^od.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
spanad
5

innant adr.

N 289. FARS

Lovde

H. Areskoug 1925

innautill

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanåt

igånöd

innan till

läsa, igånöd läsa innan-

till

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-56.

²
izasta

x innerst

innersta

di la t¹ai l¹en se da izasta
¹
hamed

harn i¹tt 4

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

inne;
sya adv.

han four ^{*}anta
sägga sya;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

inne

inga

inga i lön[†] inne i

Lund

† Rep. på. form
i st. f. lag. s-s.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

inne

inga

M. f. 71

di' skole, ramla, a,
di', som, va - inga, i
det skulle falla av, det,
som var inne i. Tolinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inse

adv.

eye

Ja han äli vät den eye.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

inne etc.

innye

"där lå innye --"

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eye.

inne.

han hade vad eye hos levaü
(inne hos levaü).

Söns levaü, fiskare vid
gränsen av Vomb & Harlösa -

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

ige

di k^ona g^ot s^eda ba uda a ige

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

inne;
öyl a dr.
ja va dar
öyl an gög;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ig l. ig

inne

ig - i sköwana inne
i skogarna.

n. f. 71 Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ige

inne

jä kan gót se da i ige
jag kan utan ä det kostar
på hålla mig inom hus

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

inne

in²_f , adv. , inne.

l far in²_f ?

Åsum, Waujō.

Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~in~~

Jä va eye hos doktoren i eslöu

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Lina
av.

eye

han sad eye po santläus

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

inne
sv.

iye

e far iye ?

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

²
mk
1

inml adr.

na₂ kat, du₂ far₂ n₂te
vara ~ länor.

inml

N 289.

FARS

⁰
S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

iga

M. f. 78

... man, dé vora, iga
o drak kaffe ... medan
de vora inne och dracko
kaffe

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1950.

²
vzh

inne avr.

ha han ²nte vad ²vzh
där de bör sel

N 289. FARS

Lovde H. Areskoug 1925.

inne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innebränd

igebränd

der blyfts en män igebränd

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innebränd
inzebränd l. - or, m. och
j. , m. - bränd, pl. - brända,
innebränd.

der blyff en man inzebränd.
Oued. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innehållare

s.

ägbränare, -en

= böld.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

*innefruken

ingel/frügen l. - frügen

insöad

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

HUGO ARESKOG 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innefoder

igefår, -ad, pl. =, -en

foderation som djur erhålla, innan de
om morgonen utsläppas på bete, eller
sedan de hemtagits om kvällen.

öved.

di få igefår mä, äla stöwa di
dam änte på beded.

inufoder

²inuför, n. 1 - ed. pl. = 1 - en,
foder ^{-ration} som djur erhålla, innan
de om morgonen utsläppas
på bete, eller sedan de
hentats om kvällen.

Öved. Fs.

di ja ²inuför me, ²äla
stove di dam ²änta jo ²beded.

Nr 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x innefukken
adj.

igafügen
insnoad

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* innefukten

²indefägen, m. och f., n.-ged,
fl.-gna, insnood. (inyed)

Lar va de sam blive indefagna,
nar de kome ti härby märkad.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igerfögen

insnoad

^x innefuken
adj.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*innefåken

igefügen

insnöad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

innehåll

²
innehåll, n., - hd, utan fl.,
innehåll.

²
hela innehållet valt ¹med
av Kören. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne-i

adv!

igai

inuti

håltan igai

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

i nne - i'
adv.

éya*i'* = inuti'

de e sin éya*i'*

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

*inneifrån
adv.

igårfrå

inifrån

den bälna igårfrå det
sollnade inifrån (om en
sär e. d.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

innemurst

²
inmemurad l. - or, m. och f.,
n. - rad, pl. - radde l. - rada,
innemurad, användes om en
eldkäril, som är fastmuradt
öfver en eldstad.

En inmemurad på²va.

Fränninge. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

innerligen
inorlijen l. inorlet, adv.,
innerligt.

fant¹af¹lor¹na va sae inorlijen
g²owa.

Asum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281 Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
inorlet

innerligt adr.

han va so ~ gw so.

innerligt

N 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ~~met~~ ^{x innet} ed.

ýad ad.

in;
han kum ýad;

N° 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

íyad. (biform till ey), adv., † innet.

han kom íyad här en gong.

ga íyad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne - vid
av.

ygavé

id inne ända

käystorra bär nök ygavé

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

i
inom

inom prep.

kom o g^og^o - d^oren

inom **FARS**

N° 289.

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i nomhus
adv.

ā. ēgomhūs, y. ēgomhūs

de e bēst vār ūda; de e
bēst a hōla si ēgomhūs.

(yngre man)

1956.

S. Åsum. Fars hd.

inproglador + inpräglad adj.

inproglade

de i inproglade =
föls

instucken

N 289. FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingå

ingå

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inramad

inramad

(t. ex. om en tavla)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

innätning

egnat¹erz

de har vad en velsinad
i

egnat¹erz

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

insättning

s.

insättning, pl.-or

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

ipsat

insat

insat, skuren

ja blö ipsat för

högare

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

insjuk

ingsjug.

invärtessjuk

Nr 8656 Västerstad Färs hd,

Gunnar Persson 1965

+ inskifte
ins¹skifte, n. - d. fl. =, - n,
till en hemman genom skifte
tillagd jordrymd.
Västerstad. Fs.

Färs hd
M 281.
Per Larsson 1898.

inskruten

neute. égsköorad

Nr 7050 Långaröd, Färsöhd
Ingemar Ingers 1968

inspektör

spetör

(gästsinspektör)

spetören har besökt jomfruen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späktör¹en

inspektor

inspektoren

späktör¹en drev brüg¹ed

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

inspektor

spektor. - en.

inspektor, lantbruksinspektor.

spektören på klöster.

där va en gamal spektor kom
ägans. (Per Fy).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

spetor¹, m., -en, pl. -or, -na,
inspektor.

sin han da ble spetor¹, sa
re²le^{han} te stakholmstrafte¹.

Rärstorp. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

spektor, -en

gods-inspektor.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

inspektör
spektör, - len m.
godsinspektör

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inspektionslänga
spek¹toralänga, f. - n,
pl. - nor, - na, kus som
utgör postad för en lant-
bruksinspektör.

Östrali², skola² ha värd²
spek¹toralänga jo välsegar¹ren.

M 281. Färs hd

Nouj⁴. Is.

Per Larsson 1898.

inspektör

spektör m.

godsinspektör

M. J. 77

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inställa

inställa se

inställa sig till militär -
tjänst

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

instängd
instängd, - - a

K.-y.-71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ intag

in¹ta¹g, n. , - hd, pl. = , - kn,
in¹ste¹g, häupunkt.

fif¹ v¹ärd b²ära et li²da gr²än²e
in¹ta¹g, se to¹ ed sn²art he²la
ta¹gled me sh. Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

intagen
íytán. neutri-tad. pl.-tana,
intagen.

a vader nan píá som hade fad
wákta bárn, so skole di' mé' sta
skrift, íyan di ble íytána i
fjörkans ráktihedor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte;

lnt^h adv.

han så sa' lnt^h nud;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ennte

ja e ennte sådd utan järn..

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

änta

ja har änta tād nod ifra de!

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

inte
adv.

änte

ja jända - nom änte

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte;

ente a do.

han fiff ente
low;

Näaby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

inte

di vid ja inte, har -
da liggor det vet jag
inte, var det ligger

Folånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

änte

ja komor änte i hue ---

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
l. Ingörs 1957.

inte;

lnta adv.

ja hisar hd lnta;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte;

h¹nt¹e adv.

han b¹ör h¹nt¹e i
b¹öjja;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

de véd ja ènte

ènte for de "inte for det"
ungefær = trots allt, i alle fall.

Nr 4413 Vanstad, Färs h^o

I. Ingers 1947.

inte;

inte adv.

kan myta inte;

Röddinge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nta

inte

di' bliza nta te' nontig
det blev inte till någonting

~~W~~ / f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

inte

änte

Ja ved änte va han hedor
te förnamn

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

F.

inte

inte

"samma de händer inte har
blod sin ..."

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färshd

Amers Malm 1837. Fxc

inte

ente

ja fjända nom ju ente

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

2
anta
nta

inte adv.

N° 289. FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

inte, rike

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
mtr
(²ente)

inte adr.

ej. ick, inte

N 289. FARS

^o
J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
ente
²
nte
o

inte

inte

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nte

inte

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

inbe

s. 90

ende

Läs: änta s. s.

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

inte

ènta el. ènta el. ènta

réint ènta

får kan syp ènta so mèrd

Nr 4829 Västerstad, Färs hä

I. Ingers 1951.

inte

ènte

Ja vèd ènte om de holon ston
ènte dèd ?

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

inte;
inte adv.

ja vid inte;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

inte

nta, Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

di' fik man nta
 göra. Det fick man
 inte göra. / di' hade
 ja nta lust
 för. det hade
 m. f. 71. / jag inte lust
 för.

II

inte

nta

de komor ja nta
rhú. Det kommer ja
inte rhaj.

n. f. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hm o Areskouf 1960

inta

inte

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

inte

der va inte
o. göra där fanns ingenting
än göra åt det

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

inte
adv.

ente

vi ska ente ha ding oga
ja ha ente sæl j^ont -ad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

inteckning

intekning; pl. - er

han har sagt ö
en intekning / did e
intekningar allt skiva
det är inteckningar allt
sammen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958
M. j. 78

intråde

intráda n.

entré, intrádesavgift

M. f. 87

Nyare ord, angreppat efter
málts accent-system

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

inträffa

inträffa

Reps-län: 1:a leden reps. förmed.

J-S.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Aresköug, 1957.

²
intäpa v - - intäpna B.

inhägnad för

Kreatur

N° 289. FARS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* inu ;

inu adv.

ännu ;

di gunz máj inu ;

Rödninge

M 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inunder

in²öng², prep. och adv.,
inunder.

Bränstad. Fs.

ha ska du in²öng² träd?
di fjela lid sten in²öng².

Färs hd

Fer Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inunder

nyoga (svagr.)

nyoga - j_{er}lan inunder
kjörtel-fällen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958₉

invallad
invallad, invallad, omgäven med
valla.

trägåren va invallad.

di hade et stiffe som va invallad
a kalas nya lyfta.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

1
våtnark m

invattnar s.

Rep-lån.

bäck som vattnar
en ång

M 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* in vis;

eyvis a.

han e mild eyvis.

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyv⁷isa

+ invis

envisa

di va nyv⁷isa te o dra⁷ä

Långaröds sn. Färs hd.

N° 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

invis;
byvis a.

envis;
han è so byvis;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

invärtes

invärtes¹, adv., 1) invärtes.

invärtes¹ fæg., 2) till sinnet,
karakteren. han e invärtes¹
pöli.

Brukas äfven som adj.

invärtes¹ fægdam¹.

Färs hd

Bolesjö. Fs.

inåt-ifrån
ad.

égadifrå

utrikes ifrån; från kontinenten
de e kōmed égadifrå

1947.

S. Åsum, Färs hd.

ipper

välklädd och städat

+ ipper
adj.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lir.d 1938

is

is, m., ¹ isken, pl. ² isa, -na,
is. Vossjö. Is.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

25

25, -en

dr. hade, släd, hül
po, -isen de hade huggit
vakar i isen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

isamlan

^x isamma

de slöt ~ (klämtade med kyrk-
klockorna)

illsamma

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

isbit

isbíd, pl. -a

di kan änte slúga stöna
isbída.

1955. 4802, Beandstad, Färs h.

²
isbro

isbro

isbro

dan va ²isbro pa ¹ve len

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isbro

isbrö¹, f. - brö¹ven, pl. obrek¹,
isbro, benämning på isskarpa
på marken, isgata.

de va glad o ga, for de va
isbrö¹. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isgāda n

isgata p.

isgata

N° 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

isgädda

isgä¹da, f. - n, pl. - dor, - na,
isgä⁴dda, genom isen synlig,
orörligt stående gädda.
slä isgä¹dar. Åsum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iskusen

n. isköred

de va gränt isköred

(inskuret, skulpterat)

1953.

!!omb. Färd hd

^x islag
sb.

islag n.
(i vār)

Kaps-län ?

fr islätt . 1. 1-s.
i andra mål.

K. f. 71.
Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

islät

+islätt
sb.

islag vid värning
N. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* ismule

ismóla

tarvlig matvätska bestående av hööbitar
och isagdricka.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i smyg

2 - smyg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. |

isop

isop

isop l^uita so. st^urt
isop luktade sa^o starkt.

H. v. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

iskare
iskare, m., -n, utan pl.,
skare.
märken skren jo iskären
Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i stad
adv.

i stá

i förb. stau i stá, stå stille,
stå på samme punkt.

de sto i stá ^ain fjántan dá
sagt på tal om mögaden av grödan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

^x i stad

ista

istad, i väg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

istapp

istapa pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

istor

ister

ferbildning kring tarmarna
i en slaktdjur

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1
istor, m., - led, utan fl.,
ister.

ister

Voursjö. Fs.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isterfett

istorfi't n.
isterflott
M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

* istra;

ēstra, - an s.

- n, - na;

ister;
so smälta di
ēstran;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* istra

istra f. (sic!) sb.

isterbildning i slaktat

djur

sk. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ istra

²
i²stra, j. - n. pl. - stror, - na,
ister, i svin. Fränninge. Is.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

* istra
sb.

istra, -an

isterklump i slaktat
djur, särsk. svin

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x
instrument,

instrument, - ad s.

- - - - -

instrument,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i synskhet
adv.

i sýnonhéd

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stü

stü

sönder

der, va, en, stävör

stü. Det var en tum-
stävör sönder.

M. J. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

itu

ztu¹

de va h¹ara o fa
ztu¹ (om hasselrötter)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

itu
ad.

itu'

(i)sönder

skudorna flø op a slas itu'.

Nr 4413 Vanstad, Färs h^d

I. Ingers 1947.

2túi

itu

smula - 2túi smula sönder

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

itu

itu

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

itu
adv.

itu'
sönder

Jä sla knūdon itu' ma slēdja
a blēja

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

I

rtu

rtu

ga-rtu ga sönder /
 gruva - sä - rtu krossa
 sönder sad, gnaga sönder
 sädeskorn (om råvar
 och mass). / --- rtu gyl
 du hade gruvad
 K. f. 71/2 rtu sä i en lada där
 snart sönder sädesax.
 Löve.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

itu

so skola - stäben
ga, itu så skulle värt-
själken gå sönder (om län-
själken vid bråkningen). /
de har - släd - mina -
gläs itu de har slagit
sönder mina glas.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stú

stú
adv.

(i) sönder

han tröde stú ad

han trampade sönder det /

han fläste stökan stú

han klör¹⁾ paken sönder

¹⁾ eg. fläste

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

itubuten
itubuten, itubuten, ledubuten.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ueber

itubuten

itubryden, adj. itubuten.

Sönderhuten; äv. = ledhuten

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
N° 1006.

itumalen
itumälad n.
sondermalt

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

istuslagen

istuslän

N. f. 71
Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ituslagen

ituslän

sunderslagen

den gamla palpeten ble ituslän

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

wort

x *iver* adj.

loven ble so ~.

stark

.N° 289.

FÄRS

I. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

x
iver
adj.

ivor

stark, t. ex. om ost.

osten e ivor.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zvor, -t

xiver
a.

skump (i smaken)
löved blev vort, när en slöu
en sep lörigak i

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ivrig

ivi

sa va han ivi jär**u**gare

Nr 4829 Västerstad, Färs hä

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* iärkalv

järkäl, m., - en, pl. - a, - na,
under det innevarande året
född kalv. Fräninge. F.

Färs hd

.M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjön

+ sjön²
adj.

dräktig (om tackor)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug, 1957-58.

^x i' on

iön, zjön (oböjl.) adj.

dräktig (om tackor)

n. y. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

ja

ja

ja gu va han sa

Nr 4413 Vanstad, Färs h^d

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja adv.

ja min han zor hid so

N° 289.

FARS

Lorde

ja

H. Areskoug 1925.

ja

ja

ák ja! Akk ja!

M. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jä

ja bet.

ja obet.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

ja

ja

ja, ja!

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ja

ja

ja häre gud!

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

ja

ja

ja, de jära han

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

ja

ja l. ja

ja män l. ja män!

Ja män.

ja män va. da.

n. f. 71 | sä. Ja män, så
förhöll det sig.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugö Anstalt, 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja

s. 89

ija' sau männ

89

= ja män

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ja

ja

ja, de kan val din.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ja

ja

ja, ja mäinar dé.

ja, dé e dar ósa.

ja for gütan

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

ja II

ja, de har har vad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ja, bet., ja obet., adv. ja.
jasa, jasa.

Allm. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja

ja, ja ved -ed.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

ja

ja l. ja

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

ja

ja

Vid eftertryck (affekt) ja

ja' dō'! Ja, dō'!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Jäg
mon.

ja . svagton . ja

Obj. svagton . mi

-- kan ja för mi

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

jäg pron.

ja

ja svaghet

me

(men)

(mit)

ja h²isar n²ta v¹ken

da

N° 289.

jäg
FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

jag pron.

stark- { me
tryck { me } sällsyntare än me
 { ma }

svag- me
tryck

mig

N 289.

FARS

J. Areskog

Hugo Areskog 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

ja, obj. me

han har såjt för mé, han låg
i et ræktet róm.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag
mon-

ja

obj. form me starkton.

me d. mi svagton.

de e klödä me mé

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

obj. jag. p. (mig)
maj (starkt.)

m₂ (svagt.)

den e. för liden te
maj den är för liten för
mig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ja. jag; dat. och sek. starktonigt
me (hos de yngre mej); svagtonigt
mh.

Vomb

I. Ingers 1930.

M 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fä

jag

ja

ja e emte ladd udan jär

s. 53

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja pers. pr. jag;
me ack.

han stö me so
fårlet;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ja; toyds. ja

ja

di' komor ja - ñta shu'.
set kommer jag inte ihåg.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäg

ja

obj. starktonigt maj
svagtonigt mi

ja har kat eble me mi hid.

geffa bud te maj!

Nr 4413 Vanstad, Färs h^ö

I. Ingers 1947.

ja; svarte. ja. ja ja

ne mån gor. ja aj nej
minsann, det gör jag ej

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ja

obj. mi obet., me bet.

jag

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja; wapt. ja, ja ja

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

maeg ⁿ
may (starkt tryck)

lag. obj. mig

kom ma' maeg! Kom
med mig!

Säkerligen en hyperrektion! I-s.

1) Formen hord några ggr
Nr 6768. Lövestad, Färs hd

II

ja : mig

ma (starkt tryck)

m (svagt tryck)

äla fr^uentimor v^ola -
d^ansa me - m^aj / lo m^aj ga
äid, ja ha. ägentig jort! /
sk^uded sm^al for m^aj sk^ouet
br^enn ar för mig - Lövestad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

~~mig~~ jag
mon.
römpan rag - a
pa. may svansen rök av ge
mig (Skämts. utr.).
M. j. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jag

ja (obeton.)	s: <u>ja</u>	s. 89
jä (betonat.)	<u>ja</u>	90
me = mig		92

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

jag

ja . obj. me . svagton. me

di va hos mé mie

= hos mig också

han säger hid te mé i söndes.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

jag II

han e lia gämal me mé,
(som jag)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nom. ja
obj. me (me) me^x

jag pron.

lo me se!
lo me fa ld!

Ö. Tullerup

Trenninge

Nr 287.

Östaby

jag, mig
^x endast Ö. Tullerup med
angränsande delar av övriga
parter

FÄRS

FROSTA

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

Jäg
mon.

ja. svagton. ja

obj. me. svagton. me

ja väugta me änte astá.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

jäg

ja

"jo, ja skaga ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färre hä

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jäg
mon-

Ja, svagton. ja

obj. form svagton. mi

la mi säj! (lät mig se!).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ja ja
obj. form me me

jag pron.

M 289. FARS

Lörd H. Areskoug 1925. jag, mig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi
obj. form vos

jag pron.

N 289. FÅRS

Lörde

H. Areskoug 1925.

vi; oss

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jag

ja; svatr. ja

hon e. äbra en ja
hon är äldre än jag

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ja; svagt. ja

ja

di vid - ja inte, här -
da - ligger det vet jag in-
te, var det ligger

Tolänge

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

ja; toydesvest ja, ja ja

ej säcken ja av M. f. 75

ja kan inte hola - styra
på hånorna (håll hån-
derna stilla)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

mig jag:

m2 (svagtryck)

ja - tog - mⁱ - m2 - l_{id}
jag tog med mig litet g^ond
K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ja (tryckeri-ja) ~~ja~~

Någon gång ja (emfatiskt)

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jag
mon.

ja, svagton. ja

obj. me, svagton. me

ja äzka me gruvalit

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

²java ~ ²~d
²~r

jaga v.

jaga

M 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Safde Roddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägpa, =, -ad

jaga

Pres. -ar

(idka jakt)

K. f. 77.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²gaga ~ ²d jäga v

²r

v₂ v_a ²ude o ~ den
dan

gaga
(ent. uppgift endrot om
jägul, amars jäva²)

N 289. **FARS**

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäva ~ id jaga ve
~r

jaga

№ 290.

Riddings, Tär hd, H. Arskanz 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäva, -, -d

jaga v.

mota, driva

jäva i y hūnsen

N 285.

FÄRS

Vaustad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²java ~ ²d ¹java v.
²r

ta o ~ hvinlen a
san

zaga
(ent. upprift ej om jakt)

N 289. FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zäftä, -i, -d jäga

zaga

i vad betydelse?

FARS.

Nr 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

jaga

jāga, =

(idka jakt)

jaga - kuninor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

java

jäva

jaga
v.

att försöka springa ifatt något.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

gu , ja gu (kraftuttryck) ja-gud

lagas dar ispat ny mulas
da ja gu om ota da

Långaröds sn. Färs hd.

.N° 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

jaquí

jaquid
interj.

därför möte ja jaquid
resa till lövesta därför
måste jag jaquid resa till
Lövestad M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

* jagunn
interj.

minsann

där kom jag¹on käten.

Där kom minsann käten.

K. f. 71,

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jagunn
intej.

jàgòn l. jagòn

bedyrande utryck: ja min-
sann

da. ta. jagon hört so-
blöd sprüda ^{störst} det tog
minsann hert, så att blodet
sprutade omkring

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

ja-ja
jäja, ja-ja, intej, svänd
såsom varning eller förebräelse.

jäja du, som har slad på häral!
(ant. 1927)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

zajt en

jälet s.

di yk ~

jakt

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zajt en

j'alet s.

jakt

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoung 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jakt

jäst

meda - på - jäst etc
på jakt.

K. J. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

hugo Areskoug 1958-59.

jakthög, -en, -a, -ana, jakthand.

baronen va ide a gisa sine
jakthöga.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färluén

jaloux a.

svartsjick

N° 290.

Löfle Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jama

jämja

Pres. -ar

(om kätens läte)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jama

²jama (-ar, -a, -ad, -a) inti,
jama (om katter).

¹käten ²jama o skredz.

vousjo⁴. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
jäm^än

jämen adv.

²
jäm^än ha han so

N 289. FÄRS

Lovde H. Areskoug 1925.

jämen

x
jäms
s.

jäms

man som talar värdslök och
osammenhängande.

Nr 8456 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

* jämsa
s.

jämsa

kvinnor som talar värdelöst och
osammenhängande.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gullar Persson 1965

+ jämsröv

²
jämsröv, m., -en, pl. -a,
-na, epitet användt om en
föga manhaftig, mjäktig
karl.

Wassjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x jamset
a.

jamset.

som ~~ett~~ talat värdestöst och osammen-
hängande.

jamset = en sådan kvinna,
jams = " " man.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gu' rar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari
januari, m., oböjl.
januari. Fränninge. F.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari

januäru

den sista januäru

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

januari;
januuari s.

N° 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari

januari

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jannari

januvari

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

får¹nes - jäsmin¹ s.

ta² n²ta² en får¹nes
i st²uan, da l²utar
go so start so, en
kan knavt säga.

N° 287. Schersmin

FÅRS

H. Areskovs 1024

Öved

färsnes

jäsmiin s.

shersmin

N 289.

FARS

L. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

2
häringsblomster pl. jasminblomster

shessmin
N° 289. **FARS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² jasmin blomster
färlingsblomster na pl b.

da e färlingsblomster
som l²ta so.

N° 287.

FARS

H. Areskoug 1924.

²
Oved

schermin

jasó

jasá
nr.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1946

jasá

jasá^o

h. f. 71.

Nr 7503 Hamsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja^osa

ja^o sa^o

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II

java^o

Av. java

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

järsa po

x järsa på

ha brättom

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

jaöl

ja¹ö¹, n. , - ed , pl. = , - eu ,
ja¹ö¹ . Måtyck motsvarande
nutidens förlofningskalas.
driffa² ja¹ö¹. Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

jāsas

Jesses inters:

ak ~ kos

№ 289. FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jesus;
jysas
jysas kis
sindrig wordom;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo

jo

jo mén! Jo min samn!

jo, ja - trór - ed. Jo, jag

trór det.

M. f. 71.

Nr 7503 Famsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo intez

jo

"jo, ja skaga" --- "

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färö hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jö

jö

s. 89

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

jo

jo

jo, da e der for-
narrvårana / jo mén jo mén!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

jo

jo

jo minsan har - v. so
tid. te jo minsam har si
2. tid till (o: au sitta ~~te~~
och prata med upptecknaren)

K. G. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jobba
u-

jöba -a -a -ad

arbeta (häit), anstränge sig.

Myre län.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

jord;

jaar, - luv s.

de é doli jaar;

N° 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

g_{or}, 'en

jord

g_{öra} i j_ören driva äker-
jorden med jordbruksredskap
den l_{em}or, r_öp j_ören, so
den b_ler, h_{är} det (= regnet)
p_{ack}ar samman jorden, så att
den bli h_{är}d / fulg_a, n_{on} d_ö
te j_ören följ_a en d_{öd} t_{ill} graven
Lövestad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58. ,

jör, - jörd;
jör, - lör s.

har é mied
jör ti;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord, s.

J_{or}/, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Fxo.

jord

jar, -en

blē ve jären - inte ho sig här
för mycket.

nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

jord;

fjær, -'en s.

dar é lid fjær
te,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jord

jon -en

en stäkal den va framme i
byan, som di vela ta joren
ifra.

de e beton jon i tenas.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

dr. blé och jorden
de höll sig nere vid mar-
ken (om vissa växter) /
so. to. gårsens jorden
ylin så to. herrgården (det ner-
legda) torpets jordareal till-
K. f. 71 / baka

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

IV

jörd

(jordareal)

de. hade - lita - gör
te. stälan de hade en
smula jordareal till går-
darna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

II

der e väja jord
jören. Det finns vätska
i jorden / ... nod som
lä od - jören
något som lag

R. f. 71. längs marken (om
krypande ogräs).

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jord

när, en, går po-
 bara jörren, kån, en inte
 de när man går på bara
 marken, kan man inte det /
 de, fula, öp ma-
 K. f. 71 jör de fylde upp
 med jord / de växer
 på nere, de jörren de (smutts-
 nen) växer ju nere vid marken).
 Sivde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

for, -'en

jord

döler for dålig jord

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

jord

jar, -en

du kräv väl om vintern u

jären det kräp väl ner
i jorden om vintern

K. f. 7, / du har gämt

u u jären (ds.)

Lövde. fs.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jor lin

jord ^{s. 2:} ~~eri~~:

de l so mågor jor

M 289. FÅRS

In
Lorde H. Areskoug 1925 jord

gor, -an

jord

trika a - jorden sippra
fram ur jorden

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

jord

joren

'jorden'

"å drämjen bäreja sjonka
i joren ..."

S. 85

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

gor hor

jord s.

de e do²h gor
hor hor gor hor og og

M 289.

jord
FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

g_{or}, -en

jord

"Finare": g_{or}, -en^{x)}
(läs-uttal) 1-5

x
M. f. 75 | b_{il}en den -
skola - u g_{or}ren
plogbilen den skulle
gå ner i jorden. M. f. 71
stark g_{or} kraftig jord
Toliner. M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

jord

... när där va
mjån st^{en} i j^ören ... när
det fanns mycken sten i jor-
den.

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jord;
jor, - l n s.

n u e j o r l n
m e r a ö f d r i e v n ;

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord
s.

j^oer, -er

j^oa v^ed änta har me^en j^oa
d^er e (h. = areal till
egendomen).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

jord;

j^oor, -lu s.

han har en st^oor
bid j^oor;

j^ooren e k^oor for l^ooda sv^oon.

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads jord jord

Hugo Åreskoug 1960

for, -an

der, va - måla r. jöran.
Det fanns mylla i jorden.

/jäcklat bra for djäktigt
bre jordman / vi fjörda for
jöran vi bearbetade jorden
med åkerbunksred-

n. f 71. / skap.

Kameisa

jor, - lns. jor;

nu jor jolen
ou joran;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jow

jon . -en

sa va de bana di dev jonen

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

jorda
v.

sq. met. pass. jörades s. 90

= begrava

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

jordbana

jarbana -an

danabana av tilltrampad jord .

Nr 4413 Vanstad, Färs h.

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jorbåna, -an. -or. -ona, jorbana,
kanskana ä blotta jorden, där golvet
utgjordes av kilt trampad jord eller kilt-
trampad gräs. (Såna i början av 1900 t.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
N 1006.

Jordbana. II.

di hade so kalad löjila övor
ält här i bönastälten. --- di
boija om etehöstana, so snart
di änte kone dänna på jordbanorna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jorrbana

jorrbäna -ak -or -orna

dansbana av enbart tilltrampad jord.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

jarbana

jordbana

dansbana ar tinstampad
jord (t. ex. ute i en skog^{x1})

de - dansa pa jarbana

x1) s: pa en stor

slättny (slät mark)

Lövestad.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58. ,

jordbit
jord¹bid, m., -en, pl. -a, -na,
jordbit.

han¹ fr²upte den² lile² jord¹bid¹en
o sa are¹ndera han² l²jamid.

Kärrestorp. F.s.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbid an

jordbit s.

jordbit

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbot
jorbo¹, f. - bö¹wen, pl.
-bö¹vor, -na, jordkoja,
backstuga.

h¹üsed lidzor i²ze i b²äken
me de två² sijorna, men
ve h²ina två² e dar hö²ja,
gr²ana b¹änstor. Fränninge.
Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jarbruk

jarbrug -ad

de e ènte mied jarbrug
dæ e te trånas jarfivarger.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

jordbruk
jordbruk, -led

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jorbruk

jorbruk - ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

jordbruk

jordbr¹u¹g, m., - led, utan pl.,
jordbruk. *)

han h²ade stort jordbr¹u¹g.
Vollsjö. Fs

*) S. Baum; Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

jordbruk

jordbrug, -ad

han hade sit lila jordbrug.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

förbruk ad

jordbruk s.

jordbruk

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jönköping

jönköping, -ad

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

best. f. jordbruk

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

jordbrukare

jordbrukare

Ö Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

Jörbrukare - R. N. M. = - arna

Östraaby

Nr 281 b Färs h

Per Larsson 1898.

jordbrukare

jordbrukare, m., pl. =

Nr 4413 - Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

jorbrugare, pl.=

a, de e gan jorbrugare
ihelor, han.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

jordbrukare

jordbrukare

sa va kan ini jordbrukare

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare
jordbrukare, m. - n,
fl. = , -na, jordbrukare.

Allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

järbru^gare - en. M. =, -arna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

jordbrukare

jordbrukare, -en, pl. =, -arna

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

jordbrukerbank

b.f. järbrügarebäyken

kanna pi en bank

ja hade vad i ffosken som
lidzor bäg om järbrügarebäyken
i eslov.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

jorbrugare; pl. = ;

best. pl. -' -na

jorbrugarna de ha -
igt. se mied r. böy-
korna jordbrukarna de ha
ökat sina tillgodohavanden
mycket i bankerna
M. f. 78 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jordbær en

^x jordbær s.

smultron

N 290.

Rödninge Färs hd. H. Areskoug 1926. -

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jorðar

jorðar, n.

blá smoltun

men: smoltun = otlade jorðgubbar

Nr 1003 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1951

h
jorbar en

x jordbar s.

Skogsmultron

N° 289. FARS

L. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbär
jarbär n.; koll. =
smultron, skogsmultron

K. f. 72

Hr jordgubbe

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

jordbär

jordbär n.; pl. =

skogsmaltron +)

(s. de växser, som
nera, ut - jorden de
våra ju nere vid jor-
den) de lågda vos

K. f. 71 o. j. k. a. c.
+) Rep. form. Lörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jordbär;
jurbär, - l d s.
-, - an;

Smultron;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II

jördbär

pek. o. plocka -
jör**bär** de lejde oss
än gå och plocka smalt-
ron

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* jor**ä**n

jor**ä**n, n.

smulten

№ 4338 Långar**ö**d, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk
s.

jarbening, -ed. n.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

* jordbänke
s.

jorbåzke, -en

(tilfældigt) upkastet jordhög, t. ex. från
en ryggrävd grav.

den var en häll bånke skövel, a
den låg på jorbåzken.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd ib skovel
I. Ingers 1957.

jordbär
jarbär pl. koll.
skogsmultron

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h'd ;

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

jordgods

Jörögös, n., -ed, utan pl.,
eg. jordgods; i jorden nedgräp
fannen skän, bestående
af pänningar i klenoder.

Di sa od har va di sam
hitä jörögös.

Färs hd

Fränninge. Fs.

Jörgel

Jörgel

Jörgel

han var inte ledan Jörgel

Långaröds sn. Färs hd.

M 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörögöma² . j. - n. j. - mor,
- na. jordegumma, barnmorska.
Fränninge. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordgummaⁿ
jörkagöma, n, -okⁿ

ackuschörska

FÄRS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xjordfäk

jordfäg. n.

jord- l. sandblandad
snö, som yr längs mar-
ken

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* jordfäk

jordfäg n.

snö o. sand, som yr
längs marken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

²
jorfasta - - jorfasta v.

jorfasta

N 289.

FARS

^o
S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordgubbe

jorgöba pl.

Hr jordbär

N. f. 72

Sent up-län. 1-5.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jörj

jared, obst. pl. -eda

di liasom smegar jareda.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordblump, s.

jordblump, -an; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Fzo. Lund

^xjordleok, s.

jurleög, -un ; -or, -orna

= jordleoka

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordkällan
jordkällare, m., -n, pl. = l.-ra,
-rna, jordkällare, i en
backe gräfd källare, en slags
backstuga. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jordmätare
jordmätare, m., - n, pl. = l.
-ra, - rna, jordmätare, landt-
mätare. Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jörmälare

jörmälare -an, pl. =, -arna
lantmätare.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

jordmätare s.

jormätaren

" (eg. lantmätaren) lyktgub.
ben ... "

" så sprant där jormätaren "

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887, Exc.

zormän en jordmän^s.

jordmän

N° 289. FARS

S. Isom

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordman, s.

jurman, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordmån

jor_mån

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jormån en

jordmån

jordmån

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordm^on

jordm^on

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jormän

jordmänn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

jordmän

Äv. jarmän, -'en

Trol. repro-påverkad form

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

* jöndpēra

jöndpēra - an - or - orna
potatis.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

+ jordspära
jordspära¹, j. - n, pl. -ror,
-na, potatis. Fränninge. Fs.

In för göra² den härigen² o,
sija jordspäror¹, för nu för tiden¹
e har traspäror¹ me.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordskyld

janhylt, -en
avgäld för tomt
di betalte janhylt, se kalad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

jordslag
s.

jordsláv, n.

fuktighet som går i tyg som är ut-
brett på marken, t.ex. linneräcker
utlagda till blekning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

jordslag II

den ble jordsláv an for
køjt græs

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

* jords

järså, -en

grävling

ent. S. Paulsson

1956. 4413. Vanstad, Färs kd

jordtä. - tär, - tå. - täd,
* jordtäga, jordfästa

va der igen präst ta a jordtä!
(ant. 1/5 1931.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x jordtase, s.

jurtase, -en; -a, -ana

= jorddelning.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju

ja

sa f¹ek di ja lid ma¹d

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ju
adv.

der skole ja jo vä
a pasa donas tös

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ja

ju

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

II
Ar. jo

ju

hum - jón - jón hon sjón
ju

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ju

ja d. ju

vi kade ja en häil mil te
fjörkan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

ju adv. ju i
 (= ja i ih
 = ju)
 J. J.

hur kan ju ante
vada;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

jo (tryckw.)

ju
arv.

de. var jo. olikza. Det
var ju olika.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju adv. ju;

hufm e ju enlja;

Rödninge

1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

js

ju

en lörde² ~ mälte¹d js
fjötman²

ju

№ 290.

Lofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju

jo (svagtryck)

de, va, jo, di som
di, andra det ena var lika-
dant som det andra
M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ju⁺⁾ adv. ju⁺ ;
ja som avses ?

har e ju ä a
glufta ;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ju

je

de va elfäyt, je .

Nr 4413 Vanstad, Färs h²

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju
adv.

ja

ja kan ja äga häm

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja (alltid svagttryckt) ju

sån som blev han ja
klåg, pud sedan vi blev
han ju klok på det

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ja (svagtryck)

ju

söma kända - ja som-
liga Kunde ju. N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ja

ja

ja' gón ble de sa

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

ju

jo

s. 90

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ju

ju

sa hade han ju mäd mä sa

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

ju

J(=)

han fforda jo f^ort k^um.

di sk^ot jo f^ort den v^ojan.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hdl

I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju

ja
(-)

el. ju
(-)

se säd han ja öpte köugen

sin blek de ju äugund.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

jul

jul, -'en. -'a, -'ana

(julkigtiden)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

jul, -'en

jul

2. för ^{x1} tre jul i för
tre jul. N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*Läs te

II

hon har liged jul
hela julen hon har
legat (sjuk) hela julen.

n. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

jul
jul, m., j¹ulen, pl. j²ula,
-na, jul, julk⁴igtiden.

allm. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul. -en. -a. -ana. ^{jul} jul.

nu har vi bara fira ugor
te jul.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul. II.

b^ära j^ulen av h^äsed, säges om
den som varit i ett år och i något hus
under jultiden och ej fått någon traktering
om det kom man, so pek han
äⁿte b^ära j^ulen av h^äsed, so
skole di bj^uda nad på - en.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

jul

jul, -an, -a, -ana

Östraby

Nr 281 b Färs hö

jul, -'en, -'a, -'ana ^{jul}

om julen / tu julana tiu
jularna / dä' (s: vid Knut) dansa.
du julen md (dansade de
ut julen) M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jul
s.

jul

te jul skole vævan ud
(gammal regel).

Nr 7050 Långavöd, Färs hd
Ingemar Ingers_1968

julåttan

julafton

N. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug _1958.

julafton
julaftan, julafton.
(eller julaaftan).
julaftan, ägan di jik hⁱm på
kvällen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julaftan²

julafton

julafton

M 290.

*Dr
Sofde*

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julatan

julatan skola, dr. ha
so med, säl" dr. vla
há M. J. 78

1) sovel

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

julåttan

julafton b.

julafton

N 289. FARS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julåtan

julåtan o juladå
do ha vi se gåt som vi vlla ka
men ånda jul
do jemon mor sit gaa sul.

(gammelt rim)

Nr 4413 Vanstad, Färs hä

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton^{II}

di ta änta rént bår
om julätan s: de dukade
inte av bords efter måltiden på
julafton.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

julaätan, m., -ka,

jul-ätan, -na, julafton.

I julafton framhålls i
motsats till eller i jämförelse med
någon annan högtidsafton,
blir accenten: jullaätan.
som infenoren blyffskuden
jullaätan, så kom ja did
kretenätan. Pärstorp. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julaften

julaaften

vi slepte ey en ful julaaften,
a den flo a sløjte jused
Volljö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

julafton

julaftan

N. j. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

julbrevin

julbrevin -ed.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbrännvin

²
julabrenvin, n. - ed,
utan pl., julbrännvin.

Allm. F.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbröd

jula bröd - ed

bröd som bakes till julen.

den dan di borja a väna, so
kom kvigan me jula bröd te vös

Nr 4413 Vansta^d, Färs h^d

I. Ingers 1947

julbröd

julbröd -ed

bröd som baka till julen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
jul^ol^oad^oas

jul^odag

s.

~ mör^ol^on

jul^odag^oens

N 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul-dag

julada

(alltid i obest. form)

de blek stanas te julada.

se vidare julefton

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juldag

jullada', juldagen.

julaften a jullada'

do har vi so got som vi var ha'
men anda' jul,

do jemor mor set sul.

(gammalt rim).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juldag

julad¹a, m. , -n, pl. obrukt,
juldagen.

han jul²ar ar julad¹a.

den julad¹an glim¹or ja
alri². Frännage.

Allm. Fs.

Färs hd

N 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juldag

julada'

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

juldag
julad_ná (accid i obest. form)

han vá, här julad_ná
han var här juldagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

juldagen/

jula da

Åstaby

Nr 281 b Färs hö

Per Larsson 1898.

juldans

j^ul^ad^an^s -an -on -orna

konstutställning om julen.

Nr 4413 Vansta^d, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julfisk
j_ula_fis_k, - - - an
lut_fisk

k_oga j_ula_fis_kan

M. f. 95

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

julafluga

julaflua -an -or -orna

fluga som visar sig inombes vid
jultiden; anses betyda tur och bön
därför skonas.

Färninge & Vollsjö.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1955.

jul-främmand

14. julafrämada
julgäster, julbesökande.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

* julfylle
sb.

julafülle n.

julsprit, till julfirandet in-
köpt spritföråd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jūljūla, -hd. -h. -hn, jūljūlle,

jūlkales;

dels till sammanskotts-gille (se vidare under

lōjūla; numera nästan ut bruk; dels

en enskild bjödning.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgrän
julgrän, -'en

(Nyare ord, dock trol. ätm.
sedan skolskiftet el. något
tidigare)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19 7-13.

julgris

julagrⁱs

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

julgröt

julagröd

gröt som koktes till jul

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

julgröt

julagröd

(Numera alltid kokad på
risgrön, så också flera ge-
nerationer tillbaka)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19, 7-58.

julhelg
julhel¹, m., - en, utan pl.,
julhålj. Fränninge. Ss.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

julkaka
julkaka, f. - n. pl. - gor, - na,
julkaka, litet julbröd
af siktadt rågmjöl.

Råkaren skule go alltid
ha julkaka.

Brarstad. Fs.

Färs hd

nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkaka
julakaga julakaga

brödkaka som bakes till julen.

Leaning. Fais ad

Hans Nilsson 1921

julkaka
s.

j^ul^ak^ag^a pl. -or

hödkakor som bakades här julen och
delades ut till div. obemätlade i bya-
laget.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

julakalás n.

julkalás

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julklapp
julklapp; pl. --'a

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

julklapp
julklapp, m., -en, pl. -a,
-na, julklapp. Fouzjö. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

julknuta

julaknuidan (best. sq.)

vedklebb som under skämt-
samma upptåg tjugonde
jul (Knutedagen) kastades
in i någons förstuga

M. f. 87

Se vidare u. knuta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

julkrona

julakrona

halvkrona (ov) som hängdes
i taket vid julen

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul-tek

jūlatēdz (-en -a -ana)

Se Loge

P.L. 1898.

281.

Skandstav, Fais hd

jullek

s.

jūlatēdj 2: jūlatēdj s. 94

= jullek, julgille

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

- jul¹-lek
j¹ulal¹ej eller -l¹edz, -en, -a,
-ana. i yngre mål j¹ulal¹ej, jul-lek
1) = ringdans, sittlek el. d. som förtädesvis
lekes om jula
2) sammankomst för lek och dans under
jultiden.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jullek

j²ülal²idz, m., -ka, pl. -a,
-na, jullek, dansnöje,
som i det gamla byhemmet
hölls under julen. Fränninge.
Fs.

s. Beantstad;

språkprov. se Loge.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jullek

jùlaleđz 14. -a

spec. = ringdans som brukas om julen

sa dansa di jùlaleđza.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

jullek

jūlalēgza pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

julmat

jul²amä²d, m., - en, utan pl.
julmat.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julotta

jul¹öta, -an

Nr 4820 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julpeng

julapeng

penning som gives som julgäva

1952

S. Huum, Färs hd

julslakt

j^ulaslajt. -en

n^u när det e j^ul komon
j^ulaslajten.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

julspöke

julaspjögza n. ; pl. =

utklädda personer som under
julhögtiden agera spöken

K. J. 72

eller rättare sagt gå omkring
i granngårdarna, där de
få traktering.

1-5.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

julspöke
 julaspöga n.

N. f. 75
 julaspöga N. f. 72.

dr. skola - ga ~.

De skulle agera jul-
 spöken / kla. id se
 ta - julaspöga kla ut sig
 till julspöke. N. f. 72. Tolunga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julspöke

j^ula spö^dge - ed. pl. =, -an

utklädda drängar och gossar, som vid
jultiden gå omkring och visa sig i
grangårdarna och där bli trakterade.

Vollsjö.

Jä har rent j^ula spö^dge, o jä
har rent o sk^uded n^yer.

1948

4439 Kallio - Fäls hd
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julsjöke
j^ulaspj^ödze n.; pl. =
l. - - spj^öge

utklädd "spöken" under
julen, bl. a. under tretton-
afton o. trettondagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

julspöke

jūlaspōje, -ed, pl. =, -en. jalspöke;

gå jūlaspōje, gå omkring utklädd under
juliden, efter mörkrets inbrott.

de va väken då som hälet sin
jūlan hade börjad, so jik di
jūlaspōje; di jik äli jūladä,
men sin jik di.

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

julstorm

best. f. julstormen

särskilt om stormen natten mellan
25-26 december 1902.

Nr. 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

MAL 2
julsånga

bst. sg. julasågan

s. 95

sammankomst för dans och lek
under julen.

N° 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

jultis

jūlatid, m., - en, pl. obrukl.,
jultid.

Ja e pū¹dor va jū²latidan.

Branstad. Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jultid

j^ulaⁱtⁱd

omkrings- och -j^ulaⁱtⁱd.

Ungefär vid jultiden.

m. f. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

julätid

jultid

en julätid vid jul-
tiden

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jultid

j^ul^atⁱd

och j^ul^atⁱd vid jultiden

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ jülvätt

j²ülavät, n., -led, utan pl.,
skämtsam benämning på
spirituosa, som är inköpt för
jullehofuet.

Ja va i ²Östrabj² o h²änt²
lid j²ülavät. Branstad. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

ju^lla^ol, -hd. ju^lo^l.
jul-ol

vi fe^k ju^lla^ol a br^änevin,
et pa^r tre^s s^epa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julaöl n.

julöl

M. f. 71. Nr 7503 Rāmsäs Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julöl

julöl n.

(hembragst öl till julen)

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

julöl

j^ul^aö^l. -ad.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julöl

julaöl n.

(hembryggt julöl; om förhållan-
dena i äldre tid)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jungfru

jomfru

(här trol. i bet. "kushällerska")

Spetoren har besökt jomfruen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

² zomfru n - - jungfru s.
~ ² maria

zjungfru
N 289. FARS

S. Asam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru
janzfr¹u, j. -fr¹uwa,
pl. -fr¹uor, -na, 1) jung-
fru, 2) redskap som vid
stensättning användes till att
nedstöta de lagde stenarne.
Poussjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² zömst²re, (a)n, -o²
² jungfru s,

jungfru, ugusö

FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

2
jomfrufain

jungfrufamn b.

medel att laga sig
av laga

FĀRS
N 289.

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jūni, juni.

juni

post i jūni, * först i juni =
i början av juni. På samma sätt
med alla månaternas namn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

justament
adv.

justament

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

justament
av.

justáment

just. avdes. precis.

du e justamént en vina

du e justamént en tösa .

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

justament
justament, adv., just,
precis.

justament du.

i går justament.

justament pro den len.

Fränninge. Fs.
justament om eteköster.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

justera
-a l - justera
justera¹ (- ar, - st¹er¹ta, - ad
l. - st¹er¹t, - ad l. - st¹er¹t, - af
l. justera (cū ur).

nat¹man¹en just¹er¹te¹ na.
... sa sk²ule ha¹en just¹er¹s ma.
Kouijö. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

juver

juv, led

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

juver, juver[?] hd juver
juver
dar va en[?] te juver[?] par[?]
fa[?]ured

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

gull ed - - juvel s.

juvel

M 289. FARS

J. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juv^{er} ad

juver s.

juver

№ 290.

Sojde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juver
juv, -ad, =, -an
en - hada - brj o - fa
miltzgen a - juvad -
pa - döm. Man hade
besvär aū fe mjölken
ur juvret på dem.

K. f. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

^x ja

ja

I uttr. springa - ja - ja
springa efter någon för att
spionera på hans förhåvan-
den.

dr. sprant - ja - ja
ätor - döm

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jans

jans, jänk. i mer. i jans,
i jans.

Fränninge. Fs

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäns
av-

endast i förb. i jäns eller
i jänsen, nys. för en stund sedan.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

jäsled,
senfärdig

y jäslet
a.

Jäsla = senfärdigt fruntimmer.

**Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965**

jäsled

+ jäslig
slj.

dum, bakom flötet.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

^x jäbba
vb.

jäba, =

gläppa, bjäppa (om hundar)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

jägare, jägaren jägare
jägare

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägare

jägare m.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jämmer

jämor, -er.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmer
jäm¹mer, m., - en, utan fl.,
jämmer. Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jömn. jömt. jömda. jäma.
jäma

för jömt, för jämt.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn

jömn

han j¹ek sin j¹ömn¹a g¹ö¹ng

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

j¹ömn l. j¹ömnor, m. och f.,
n. j¹ömt, pl. j²ömma och
efter för, för, j¹ömma, komf.
j²ömnare, - nast, jämn.

f¹önst¹oren ha s²üdd j²ömma
me j¹ören, fönstren ha s²uttit
i jämnhöjd med jorden.

Färs hd

Fränninge. S.

M 281 Per Larsson 1898.

jæmn (joun) jæmn adj.

jæmnt

jæmna

jæmn

Nr 289.

FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn
a.

jəmn ~ jəmn

foe jəmnən ~ foe jəmnən

di va üda foe jəmnən

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

jämna
adj.

jämna

for jämnar " for jämnar "

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäm̃n;

jömn a.

jömt n.

jö^mna pl.

de skule va jömt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaun ~t
~a

jänn

for jaunan;
jaunt o samt

jänn

№ 290.

Jofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jeuna

{ ~
2
jeunte

hd jeuna o

jeuna

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämna;
jömna, -ar, -a, -ad;

di jömna slöt^ued
me jö^uörkn;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämna
v.

jämna -a -ad.

n.p. -ad, neut. =, pl. -ada

grävorna e jämnada

1950.

Västerstad, Färs hd

²
jämnan

jämnan Adv.

han va det for ²
jämnan

ständigt

Nr 287.

[~]
Östaby

FARS

II Aroskou 1924.

Kopra från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
jämnan

jämnan osv.

for ~

jämt och ständigt

N 289.

FARS

S. Aram

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämt

jämt
adv.

han har i fad. jämt
m^od + men - in t^os
han har ju lika mycket
som min egen dotter

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jämt, adv., kompar. jämt²,
jämnast², jämn².

jämt o sam² l. jämt² am,
ständigt. kan ¹ e der jämt² am.
Nu gör ma¹finen jämnare².

Från Enge. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämt
u. v.

for jämt

kun hade Lödz i nedu'gen, sa
yjenen rände pa na for jämt.

1948

Vollsjo, Fäns kd

jämra se, =

jämra

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jämra

Ref. jämra, n, =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jämra sig

jämra se -er -a -ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämra sig
jämra sig (-ar, -a, -ad, -a/
refl., jämra sig.

Allm. Fs.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämse

²jämsh, adv., förk. i
när. i ²jämsh, jämsides.

Prifanbralin¹ re i ²jämsh
me ²felva Montan¹.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jämsida

jomsisa¹, adv., jämsides².
vi förde² jomsisa¹. Åsum.Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

jämt

jämt

Jämt. för jämt stän-
digt.

K. f. 71.

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

* jär
jær, m., jærken, utan pl.,
jæst. Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jät

j^{er}, -en

"den öre jätten". Str. bärma.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

ger, -len

ger
sb.

gäst på svagdricka

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x jär
s.

jär

drickajäst, som man bevarade
för att ha till nästa bryggd.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

järn, s.

jærn/, -ed; -, -en

äv. järn, järn

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærn erd

jærn s.

M 289

jærn

FARS

Lovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörn ed

jörn s.

jörn

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926,
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

järn

järn

(Ärnesnamn)

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

järn

järn n.

redskapsdel av järn; stek-
panna av järn

... at - järn på - en
stage en järnspets på en
stake (stör)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jarn, - järn;
- 2 s.

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, led

di stödjon pantoflor po järnad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

järn n.

järn

M. f. 83

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958. 1

Vänstad

järn, - 1 järn;
- 2 s.

Röddinge

SA 1586:1

~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

jærn, -æd.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

¹jærned järn
jærnt

¹smællerna skola ¹säl
kåna ¹jærned

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

järn;
jarn, -' a d s.
grjdan e ou
jarn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

j^ärn, -ed

spee. = p^hun^järn, stek^järn

--- st^egte p^o j^ärn^ed ält
som t^et^ast.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

1. järn

jærn, -'ed
(ämnesnamn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

2. järn

järn, led

redskapsdel av järn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

järnaxel
jarnaxel, m., -en, pl.-axlar,
-na, järnaxel.

Woujō, Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ järnselavagn

Järnselavagn, m., - en,
pl. - a, - na, järnselavagn,
vagn med järnselav.

Fränninge. F.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbän¹, n. 1 - led, pl. = 1 - kn,
j⁴ärnb³and . Fränninge . F⁵.
j³ärnb²and

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järaband

Järnbän -ed, pl.=, -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnband

jærnbæn - ad. pl. =, -en

1947.

Vomb, Fäis hd

+ järnbleje
järnbleje, m., - n, pl. - ja,
- na, järnsil, som användes
vid nedklyfning.
Asun. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærnblåie n

^x jærnblåe s.

jærn²bil

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærnb⁷elasa⁷ + jærnbyggelsig
jærnbyggelsig

vi hade ²inte jærnb⁷elasa⁷-
sa⁷

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ järnbågasäg
järnbåsasäv (eller båsasäv),

Järnbåg-såg, såg som består av en
järnbåge, vars klingan är innefattad.

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb

Fås

Järndör

Järndör - en - or - orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

järndör
järndör¹, j. - en, pl. - or,
- na, järndör².

Ja ga ti krönor² för Käskel-
önen⁰, o sa språk² ja järn-
dör¹ ti nam.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x järnflara
sb.

järnfläror pl.

järnflagor vid smide

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

järngjord
järnjör; pl. - -'or
beslag (krampa) av järn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

järngräv. -en. -a. -ana. järngrep
handtag av järn.

a där stå en fjästa som där va
järngräva.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærngryda n jængryta s.

jærngryta

№ 289.

FARS

J. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngryda

järngryta
f.

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngryta
järngryda f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

järnhandlare

järnhandlare, -l-en ,
= , -l-na

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* järnhäve
järnhä¹re, m. - n, pl. - ra,
- na, järnhä¹rf.

di bär¹ja fö¹ me järnhä¹ra,
när ja fö²nta.

Branstad.

Färs hd

M 281 Per Larsson 1898.

järnhjul n. järnhjul

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

järnhäla

järnhäla f.

apparat av järn, som hindrar
betesdjur att hoppa över gärdes-
gårdar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

järnkär

järnkär n.

kär av järn (grytor
o. d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.]

järnkrok

järnkrog¹, m., - en, pl. - a,
- na, järnkrok.

der va järnkroga¹ sam sude²
po sjorna² po Odzen.

Brarstad. F.

Färs hd

Nr 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnlänk

järnlängts

en - järnlängts o. en -
mörna. En järnlänk och
en metallkrampa.

N. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskov 1960

järläule, s.

järläyts /, -au; -a, -ava

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ järnlänke
järnlänke, n. - d. pl. =
- n, järnkäring, - kädja.
koren ha på nyt järnlänke
Sum. F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnägel
järnägel - pl. järnägla s.

M 287.

H Areskoug 1924.

(järn)spik

Långsöd²

FARS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* järnnagle

jernnägle

järnbult, järnsprint

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

järnpigg

järnpig; pl. --'a

järntagg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

* jäärpina

jäärpéy , m.-a.

jäärpina

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

järpsinn, ?

järpsin/, -cu; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x järpsinnshavve, s.

järpsinnshavve, -eu; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnplog

järnplog¹, m., -en, pl. -a,
-na, järnplog⁷.

di hade² inga järnplog¹or.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x järnpål
järnpälana best. pl.

tjundarpälarna av järn

X. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

j¹arn r¹ig¹a

j¹arn r¹ing

j¹arn r¹ingar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x jänniva

jänniva pl. -or

jännäva, -kratta

jännivor de använde di
i gögana

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

järnkäna

järnkäna f - an - or - orna

P. L. 1898

Brandstet. Fais kd

Jäm¹f¹er¹er
jäm¹sk¹er¹er

jänskena

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

järnskena
järnskena, j. - n. pl. - nor,
- na, järnskena.

De håda järnskenor i stället
for gulriza. Fränninge.

Järnskena, Åsum, Branstad.
Is.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstena
järnfänor pl.

H. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

järnfäna f. järnskena

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Jänskene

Jänskene . f. -an -on -ona

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskr^u
järnskr^u, m., skr^uven,
j^äl. - skr^uvar, - na,
järnskr^u.

Fränninge. Fs.

Färs hd

M 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstapel
jærnst¹abel, m., - en,
pl. - bla, - na, järnstapel,
dörshake af järn.

Frännige. To.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstytze n.

järnstycke

N. g. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

järnstyva

järnstiva pl.-or

järnstäva, -stötta

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstäng

järnstäng pl. järnstänger

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

jærnstång
s.

jærnstång, -en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

järnstång
järnstög, järnstågor
järnspett

M. f. 75
järnstög
R. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Järnstång

Järnstång¹, m., -en, pl.-stånor,
-na, järnstång¹, afsedd för
stenbrytning o. d.

i min fäders tid färs har
ingen järnstång¹ i hela Fränninge²
by, o har i Byvetva¹ hela gåra.²

Färs hd

Fränninge. F⁴.

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäntjuder

järnspr¹yr, n. - hd. pl. =, - kn,
jäntjuder.

Wassjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järntjüder

jærntör n.

K. J. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

järnvask

järnvask -en

köksvask av järn.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

jännväj

jännväj - en - a - ana

ysta - äslövs jännväj.

ysta jännväj

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

järnväg

järnväg

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

järnvägstation
järnvägstation

M. J. 78

væg. up. form.

Var. endst station i Skm.
1-1.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

jämsöna

μ. jämsöna, u.
om handtag av järn.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²
jēsa
¹
jēsor

²
jēsta

²
jēst jäsa v.

²
jäsa

№ 289.

FÄRS

^o
S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jèsa, -or, -ta, -t;
so skula da
stou o jèsa;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa
jäsa (¹jäsor, ²jäste, ²jest, ²jest)
intr., jäsa. Äfen imper.
driffad ¹jäsor. driffad e
²kate ¹jest. Jären hven star
o ¹jäsor. Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

j^äsa. j^ästa. j^äst. j^äsa.

de va oxor tⁱden som br^öd
de sto a j^ästa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²jesa ²jesta jest jäsa ve
jesor

da ²jesta op

jäsa

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa, -ta, -t jäsa
(om bröd).

Nyare ord.

K. f. 71
Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

jäsp, -ta, -t

Pres. sy. -or

jäsa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

jäsning

jäsning

K.f. 71

Den genuina formen torde vara
* jäsning. 1-s.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Torde

jäst
sl.

jest

(brödgäst)

(Jfr sura surdeg).

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ jätterinna

jäterinna, - an s.

jäterinna;
jäterinnan skule va
begräver i jöwla-
bäker;

Ramsa

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jönta
v.

jünta, -ar -a -ad
trämsa-

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

jöskelen

x jöskelen!

uttryck för förvåning.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

² j²u²sk² m — — j²ö²ss²e A.

ja har vad uida² o
sk²ö²ded en j²u²sk²e

sk²ö²ded rätt? sk²ö²ded?

N° 287.

FARS

j²ö²ss²e

² Östaby

H. Areskoug 1924.

+ jöses
inlagj.

jöses!

yttrat av A., som råkat öppna dören
till kotrådet, där B. redan befunnit sig.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

jýsás, íntey. ok svordom. * ýosses

jýsás mánega, kan du alí
þá línelse. (lindring)

jýsés tós þa du e kal om nóven.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

jä¹sas

jö²sses

linbrigare svordom, uryckande
härnad

jä¹sas, jä¹sas!

N.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

x jösses
intej.

jösses

ä jösses!

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

4 föres
1
j¹u¹s¹ks, m., genit. j¹u¹s¹k t-¹se
f¹ör ä¹frigt obö¹gl., j¹esu¹s.
k¹as i j¹u¹s¹k n¹aw¹n!
j²u²s²as k¹as! ä¹sum. F¹s.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jösses kors
intej.

jösses kors!

(linbrigare kraftuttryck)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kabelök

käbalögz. -en

vätn., *Laltha pedicularis*

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

x
kabbalök;

kab-al-ödz, - l m s.

Kabbleka, Caltha palustris;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kabbalök

käbalög. - en.

växtn. = *Caltha palustris* .

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kabbalok

kabalögz

kableka (*Caltha palustris*)

M. J. 71. Nr 7503 Ramsésa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kabbalök

käbalög

kabbleka (*Caltha palustris*)

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vansstad

* Kabbalók

s.

kàbalóqz - en

bot. = *Caltha palustris*

1947

L. Åsum, Färs kd

kabbalök

käbalög

kabbleka (Caltha palust-
ris)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kabbalök

kabalöd; pl. - - - a

kabbleka, *Caltha palustris*

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kabbalög

+ kabbalök

kabbleka

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Feresson 1965

x kabbe
sb.
m.

käbe; pl. -a

(stor valkig) näve

dü légor d_{in} stö_{re}
kä_be i m_{in} kä_be /
stö_ra kä_ba stö_ra nä_var

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

* kabbe

de hāde kaba de hade
våldiga närar (emfatiskt)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

* kabbhäsad

käbhäsad adj.

trol. = med grova, styva
strumpor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

¹kābal₁og₁ en a na ²ka₂bbelöle s.

da e ²n₂ta ²bol₂erurter
²u₂dan ¹kābal₁og₁ja.

№ 287.

FARS

Öred

H. Areskoug 1924.

kableka
(Catta palustris)

kabalogy La

Seabelote s.

№ 289.

Kalbe
FARS

S. Arund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

#kackla
vb.

kögla, =
kackla (om höns)

M. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kackla

kägla (- ar, - a, - ad) intr.,
kackla, om köns.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köglä, -, -d kackla o.

kackla (om höns)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kägla

kackla

kackla, v.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höke~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kacklande

käglane, n. - d, utan pl.,
kacklande, om höns.

Fränninge. Fr.

Nr 281.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kadorna

Kadorna, f.

(rentimmer som passar höns (i stora gårdar))

bul. medd. av led. Bodman

Nr 7899.

~~2878~~ Åred, Färs kd, Sk.

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrilj
(quadrille)
kadril¹, m. - en, pl. - a, - na,
Kadrilj (dans).

di d²ansa vals o p²älva, non
gay kadril⁴. Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadril en

kadrilj s.

kadrilj

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadilj

kadri^l , -en

(dans.)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

kadrilj
kadril', - / en
(en dans)

N-f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kadrilj

Kadril
(en dans)

dansa - Kadril dansa
kadrilj

N. Y. 71.

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kadrilj
(quadrille)

kadril', -en

kvadril', finare uttal.

Nr 7899.

J. J.-s.

Öved. Färs. h.d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kadrill

kadril', -ka -or, -orna,

quadrille, en dans som var vanlig
under hela 1800 talet.

dansa kadril'.

De va pólka & masjórka & vals &
kadril' (i vanligast danserna i slottet
år 1800 talet och även i början Vornb.
år 1900 talet).

M 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käfa . -ed.

Kaffe
kaffe.

sin frk di jöga & käfa & kägor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M. 1006.

käff, -ad

kaffe

n^u s^äm^la^s d^r o^r s^kaⁿ
n^{er} t^u k^äf^ad n^u s^äm^la^s
d^e o^{ch} s^kaⁿ g^ä n^{er} t^{ill} k^äf-
f^ed^ri^ckⁿiⁿg^en.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kaffe
s.

käfe, -ed

klokan säks drak vi käfe
(om morgnarna).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

käffe, -ed

Kaffe

M. J. 77.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kaffe
"Den gamle kaffen" d. "kaffetrölld"
= en äldre man (nästan skällsord)

Långavöd, Sk.

LUF. 3639:34

kaffe

kafé¹, m., - d., utan pl.,
kaffe, kaffedryck.

Ja ha hat hönig i kafé¹
i stället for säkor.

Åsum. F.

koga kafé. Vollejo.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

+ kaffe

Kä²fe, m., - n. pl. - fa, - na,
gubbe.

sa sküle de kal den gämle
kä²fen hid ti mö¹war, brö²de
de.

Fränninge. Fs.

(”skämtsam benämning”, A.).)

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kafe

kafe' -d

kafe' koga

P. L. 1898

Vouso, Fe ka

Kaffe II

so fe di k^äfa u k^ägon.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

käffa, -ad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kaffe

käffa, -ad

dricka (drityga) - käfa^{x1};

koga, kafa; kafad söglar
(småkogar).

x1 Äv. dricka, k[?]öp

Lövestar.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kaffe

x kaffe

kallades en äldre man.

Nr 2656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kaffeböna

käfeböna, f., -n, fl. -nor,
-na, kaffeböna.

Vallsjö, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaffeboña

käfebignor pl.

há_x kalas di', nor, di-
skola, ha- käfebignor
brända, non-goz² /
roa (orostade) käfebignor

- Lövestad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kaffedags

käfedäjs

tid för att dricka kaffe

melom mida o käfe-
däjs mellan middag och

kaffedags

Nr 290. Sövde, Färs hd

K. f. 71 Hugo Areskoug 1958-59.

²
kafedags

kaffedags ^{b.}

du far börja di k ~

kaffedags

FARS

N° 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kaffefat

kä^ˈfä^ˈfä^ˈd n.

tefat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

käfekalás

kaffekalas

n.

kaffegjörning

K. f. 91.

Lor²de

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kaffekittel

kaffettel

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1974

²
kafetzel an

-kaffebrittel

kaffepanna

N° 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaffekittel
Kaffezöl, - - - en

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kaffekittel

s.

käffeffel - en - a - ana.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

caffekittel

käfszjel, - - - en

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kaffköpp

käfeköp; pl. - - -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

²
kä²fe²k²varn ^{kaffe}en a ^{varn}na S.

ta fram k²äfe-
k²varnen o ^{mal}
d²isa b²ö²no²na.

N° 287. kaffe²varn

FÄRS

H. Areskoug 1924

²
Ostraby

Kaffepåsar

käfepitor m.

skämtsammt namn på kaf-
fekitteln

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kaffesep

käfereb, -ed

Län från rep., upptaget i denna form.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975-79

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffestrut

kä²festru²d, m., - en, pl. - a,
- na, eg. kaffestrut;
tut ja en kaffekittel.
Fränninge. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

* Käpta
v.

Käpta - a - ad
fäkte

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anten Johansson 1938

*
käftet
adj.

käfted
valhänt

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

x kaftet

a 1

kaftet

mindre händig till ett göromål

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

kagge

kägge; pl. -a m.

(t. ex. brännvinskagge)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kagge

kä²ge, m., n., pl. - ga,
- na, kagge.

Vi kä²de brän²vin² jo en
lidan kä²ge. Östraby. F³

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

kä² n kä^e na lagge s.

lagge

N 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kagge

Käga m.

liten tunnna (P. ex. för bränn-
vin)

K. f. 71

Lorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

käga, -en, -a m. kagge

(t. ex. brännvinskagge, may-
drickeskagge)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

*kaja
sb.
kajan best. sg.

vänster hand

han su käl me kajan
han "söp käl" med vänster
hand / han slopra i u
me kajan (slevade i sig)

U it käso ppa med sked
Lövestad

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

* kajä

b.f. käjan = vänster hand

huru syda me käjan

Nr 4413 Vanstað, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kajän;

kajän s.

vänstra handen;

han tar med kajän;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ kaján;
kajan s.
- vänstra handen;
han tar me kaján;
-

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x kajhänd;

kajhänd adv.

vänsterhänt;

han e kajhänd;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

*kajhänd

kajhänd; pl. - - a

vänsterhant

K. J. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kåga² n kågor² na kaka s.

dar² har² vad² ln ~ z den
pö²len

kaka

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kaga n or na

kaka s.

ja skola ²tsupt ²huom
n²na ²k²gor, men
di ²hade ²nya ²nya.

M 287.

FARS

kaka

²
Oved

H. Arskoug 1924

kaka
kägfa, -an, -or, -orna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

käga . -au. -or. -orna. kaka

en pråk både käfe a kägor där.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka
kägga; pl. = or

n. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad

Hugo Areskoug 1958.

kaka

käga m.-or

der va kögon som sad a
solde kägon.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

s.

ob. pl. kâger s: kâgor s. 92

N° 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

kaka
s.

käga H. -on

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²kaga n ²kagor na teaka s.

ja₂ ska ha bo ⁺ator
nōna kagor ?

N 289.

teaka
FARS

^o
J. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

halva, s.

håga, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kaga -an -or -onna

en kaga ela en rög

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

kaka
s.

käga pl. -or

vi skole hä en puse kägon
aw nom näml. bagaren
L.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

käkelonen — — — ^{halsluga} S.

Jyväholm
käkelonen, för
har e jo kalt som
e et Jyväholm

ä - kol rite uppfattat?

Nr 287.

(järn)spis - egen

FARS

Östraby

käkelon en kakebun s.

for dom ve kakebunen

ugn

N 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

kakelugn

käkelön, -en. -a. -ana.

kakelugn v. v. s. järnugn.

ga i vära häm a lagz i
käkelönen, so blev han rök vä.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

Kákalón - en - a - ana
varl. = jännugn, sättugn, kamin etc,
di hade kákalóna på flere
kalónor.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakslagn

kaklagn
sättlagn

Nr 13503 Väterstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kakl^ogn y.

sättnugn

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

kakelugn

kakel¹lön, m., - en, pl. - a,
- na, kakelugn.

Åsum, Vausjö. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn
kakel^lön, - - - an
järnugn i dagligstugan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kakelugn

kakel^ugn, 1 --- en m.

järnugn, järn spis; ofta
om ugnen i dagligtalsen,
som eldades från skorstenen
i köket (s. k. utligger)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kakelugn;
kakelön, - lus.
- a, - na;

Rödninge
1586:1. ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II

Kakelugnsbänk

År. kakelonsbänk

M. j. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kakelugnsbänk

kákelonsbän^gff - an

invid ugnen i stugan stående säng-
liknande bänk

mít för kákelonsbän^gffan den va
brädon som vågan stó på.

Nr 4419 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsbänk II

ble nu änte ältid liggas
i kakelonsbänken!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

kakelugnsvärk

kakelugnsvärk

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

¹ Kakelugnsbänk
kakelugnsbänk en a na s.

ska du nu, laga o
dra di i kakelugns-
bänken?

Nr 287.

² kakelugnsbänk

FARS

²
Oved

H. Areskoug 1924.

kakelugnsvägg - en.

Kakelugnsvägg

kakelugnsvägg, en kort vägg invid
kakelugnen (sättugnen) i stugan. Vännen
är ibland försedd med upphöjda kanter och
belagd med en lång dyne.

Färs hd.
M 1006.

I. Ingers 1930.

Vomb., I. Asum

Kärlönsbank en Kärlönsbank.

Nr 289.

Kärlönsbank
FARS

S. Areskoug

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

käkalonsler ad kakekugnsler.

befann sig oran på
kakekugnen och
tjänade till bork-
ningsplats för vata
saker

№ 289.

FÄRS

J. Arum

Hugo Areskoug 1925.

kakelugnsbänk
kakelonsbänytjen best. y.

låg säng med ena ändan vända-
de mot "kakelugnen", d. v. s.
den från skorstenen i köket elda-
de utlägsugnen i dagljstugan.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kakelugnsbänk

kakelansbänkf - en

liten soffa invid ugnen i stugan.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsbank

kakelonsbänztz

på dagen uppbyggd enkla
säng, vars fotända vände mot
järnugnen i dagligstugan

N. J. 72

Jfr ugnsbank

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug, 1958. Tolånga.

kakelugnsvänk

kakel¹l¹onsbän¹g¹, m., - en,
pl. - a., - na, kakelugnsvänk
benämning på en liten säng,
som i en gammaldags allmog-
stuga har sin plats vid
kakelugnen.

Vossjö. F.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kakelugnsbänk

kakelons bängs m.

låg säng vid ^{en}väggen i
dagligstugan, med fotgaveln
vänder mot järnugnen;
ofta husbondens viloplats
under dagen

N. f. 99

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbänk

kakelnsbäntj, -en

en kombination av bänk och lång,
stående invid ugnen i dagliga stugan.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kakelugnsfot

kakelugnsföd

fot till sättnen (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnster

Kakelugnster, n., -ed, pl. =,
-er, af råtegel murad, ihä-
lig öfverbyggad, skåp. Jä-
en gammaldags 4-kantig allmoge-
kakelugn, som eldas utifrån
skorstenen. Fränninge. Fs.

Trot. allm. i Färs hd.

Färs hd

Nr 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsplatta

kákalanspláda -an -or
-orna

skiva till sättna .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

kakfat
kågefåd, = - - ad
skal med småbröd till kaf-
fet

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kakform

kägaform

N. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

-e-
kägelform

kakform

(vid bakning av småbröd)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kakkvinna

käkerkvinna f.

g rymme för g

på landsbygden kring-
vandrande kvinna, som sål-
de finkakor (pepparkakor
mandelkubbar o. d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kak-påse
s.

kägepåse

påse innehållande kakor.

Ö. Kärrstorp.

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972-75

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kägasmåla f.

Käkasmåla

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

kaksocker

kågesökor, n.

socker som fördom såldes i form av
stora kakor i st. f. i sockerbitar.

di hade en sokorsiejs a skole
klepa kågesökor.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaksocker

kägesökon, n.

socker som sälles i stora flata kakor,
och sönderdelades med tänger (innan
sockkubitar kommo i bruk)

da kägade vi kägesökon.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas;
kaläg, -ed s.
der va störa
kaläg;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalas

kalás -ed. pl. kalásor, -na

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalás. -ed,

kalas

kalas.

1. de jēt mān a kvēga mē; di
va bēgje po sāma kalás. A. B.-n.

2. dar va kalas for storgōbana
a fjōrkehāiden. A. B.-n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kalas II

kal¹ag. -ed. -or. -orna, kalas.

äla fik han änta m¹er en han
va po kal¹agad so kal¹ad. (Perfya).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kalás, - -'or

stóra kalásor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

kalafjed Lor na ^{kalas} s.

kalas

№ 289. **FARS**

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalas

Kalás - ed

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

Kalas

kal^läg, -ed.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Eshjörnsön 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalás n.

kalas

skömpen han va i po
kalás va höved Skumpen
(s: Vils Nånsson i Skumpen,
"Ljusets bonde") han var
ge kalas vid hovet.

M. J. 71
Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalas

l. - or, - na

Kalaf¹, m., - led, pl. =, - ku,
Kalas.

ja gör² in²a stora Kalaf¹or.

Fouesjö. Is.

Färs hd

N° 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalas

kalás n. ; pl. - -'or

han - har - sedad - po.
kaláson han har suttit
på gästabud

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

Kalas

Dr. Kalás

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

kalas;

kalá'g, - h d s.

- r, - na;

dar va kuma
parsonor pu
kalá'ged;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalasa;

kalága, -ar, -a, -adv.

han skule did o

kalága;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kalenta

Kalenta, f. i. - n. pl. - tor,
- na, benämning på kalas

de ska va stor kalenta
ti olamörtens i da.

Fränninge. Fs.

(= lat. calendae.)

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

x kalenta
s.

kalenta

kalas

(Och i Lund, men där i bet. "supgille")

ja har vad på kalenta i da.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

x
kalkund;

kalkung, - lu s.

- a, - na;

hanhund;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk, -en.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk. -en. kalk.

ä¹na¹no¹m d¹ö¹ren sl⁴g⁴te di k¹alk.

di sl¹ö k¹alken ma tre¹ff¹öla
a skole blöda id den

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
N° 1006.

kalk

kalk, m., kälken,
utan pl., kalk.

allm. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk, -an

(Calc)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kalka
v.

kalka

kalkade vedga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka

kalka² (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., kalka, bestycka med
kalk.

i fjör¹ kalka² ja vädzana²,
i ar¹ jiff¹ led plucka¹ Fi.

Asum (Barleja) Is.

N° 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka

kalka, =

1. bestryka med uppslammad kalk.
2. trüföra åkerjorden kalk

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalka
v.

kä^hkä₂ , -ä₂ , -ä₂d

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

Kalka

kalka, = , -ad

1. Bestryka med en uppslamning
av kalk i vänen; ortkalka
2. Tillföra åkerjorden kalk

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

x) Kalkborste
kalkborsta m.

borste av kalka väggar o.
tak med,

x) Senare leden repa. formad.

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kalkborste

Kalkborsta m.

Borste av kalka med,
av kalka väggar o. d. m.

formen med -r- i borste
genom ?

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalkbruk
s.

kalkbrug, -ed

der ha vad kalkbrug for,
men nu e de norläjt.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
! Ingers 1957.

Kalkk²kvast, m., -kn.
 fl. - a, - na, kalkkvast,
 - borste.

"Sed e bra bet¹alt me² atan-
 honra rikst¹alar for² fira
 kalkk²kvasta". Sa farm²or-
 tensen i sparst¹arp am Plydes-
 dalshinsten. Vossij¹ F².

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalköniska

*kalköniska

st.

obegripligt språk.

Järn. som: han pratar

kalköniska, förnta -
hänser ska förstå

Han talar obegripligt, för att
ingen skall förstå honom.

K. f. 77

Förde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kalkon

kalkóna f.; kalkónor pl.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalkontöcke

kalkontöcke m. sb.

kalkontupp

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalksten

kalkstén -en

Ö. Kärrstorp

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

kalksten

kalkstén, -an.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

kalkugn

kalkön -en -a -ana.

Ö.Kärrstorp

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

kalkvæn

kalkvæn, -ad

Volljv

1947.

281 Fais hd

kall;

kol a.

kall n.

kola pl.

de e kall i da;

M 2878:1 Öved, Färs hd.

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol neutr. kalt pl. kola ^{e kall} adj.

Q, va du ² kol
om navana.

Nr 287.

Trenninge

FARS

H. Areskoug 100m

kall

Kall
a.

Kol, neutr. Kallt

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

kall;

kou_u a.

-ia pl.

kalt n.

da e damped o

1913, Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall;

koul a. ~ kal

kalt n.

koula pl.

de e kalt;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall
adj.

kal, neut. kalt

**Nr 7900 Ilstorp Färs hd
I, Ingers 1930**

kal l. kälör, m. och f.,
n. kall, pl. kälä, Kau.

Komparation: käläre, käläst.

ja va lid betör, men sa
ble'd kall o sa forsemra
v ja me. Tolinga. Fs.

kal l. kälör, n. kall, pl. kälä,
Asun. Sana ja va sa kal i ar.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k²ol ~ are² ~ ast² kall¹ ad¹.
k²all
k²ola hela den² k²ola¹ vintorn¹
da² k²olaste¹ r¹ömed¹ d²ar
f²unders⁵.

kall

N° 289.

FARS

S. Arum

Hugo Areskoug 1925.

kall ar:

ka
ka^l
ka²
ka^{la}

j¹oren e ka
va¹nhd e ka^l

kall

N 289. FARS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kau

adj.

kol, n. kalt, m. kola

1948

4439

Volusjö, Färskd

kal kalt
kala²

kall a.

kal miltz

kall

№ 290.

Lofde² Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalt m.

kall
adj.

da r e kalt r spisen
det är utsläckt i spisen

K. f. 71

Lörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kol ; n. kalt ; pl. köla
Kall

h^yz h^ar, de, e, k^alt!
H^a vad det ²är kallt!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

kall
ej:

kompar.
kölare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

käl, kält, käla, adj., kall.

1. käl om növen.

2. käl pantoflegröd.

3. ble de för miad kält & rölet, so
oplät bönen stänte dom. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall;

koul a.

kalt n.

gröden é koul;

1587:1. Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

kall n.

da. va. kallt. Det var

kallt

n. f. 71

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

kall

kol, kalt, pl. köla (Näsby)

di hade vi köla a stegte
pa jarnad ält som tatast.

(hänb. Kälkuvad)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

kall
adj.

kal d. kälor, n. kält, pl. käla
komp. kälare, sup. kälast.

ja va lid betor, man sa ble-d
kält o sa försäma ja me.

Solånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

kall

kal, led, M. =, lan

kyrkoherdetjänst

visalgrén kan kalla kaled i
västerstä förvid; sin fek
råsenkvist de eta kånom; di va
svägra.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

kalla

kälfa, = , - ad

Pres. - ar

dr. käl^a po. varan^a

M. f. 75

h^ona ska dr. käl^a
dⁱ nu? Hur skall de kalla
det nu? R. f. 72

Tolänge.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

har vät du kala död?
vad var det de kallade
det?

K. f. 72

et stort knycke, di kala
du för bylta en stort
knycke, det kallade de för
bylta. N. 75. Tolånga, Färs hd

kalla
v.

kåla -a -a -ad, p.p.-ad,

di va sa kalad valig^ost föck.

Nr 4439 Vollsjo, Färs hd

I Ingers 1949-50.

I

kalla

kä^hla, =, -ad

Pres. -ar

Äv. väcka ngn (avsiktligt och ofta efter överenskommelse)

Pass. inf. käl^has, =
benäm[?]nas

K. f. 71 jag ved^onta hat
du käl^has jag vet
sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

vad det kallas

kalla

K. f. 71 .

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

Kalla
sb.

han kalla dom i of-
tu s. Han kallade dem
upp till sig.

K. f. 71.

Lovde

Nr 290. Färs hd.
Hugo Areskoug 1958-59.

Kalla v.

Kallar får (pres.)

'Kallar för'

'Samma de Kallar får Tulle-
lönng alla Tuller lönng...'

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Fär. hd

Kalla v.

Kalla (post..)

'Kallaste'

"ti stenbålen, di Kalla, hänsö-
se för sunnrevning" s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

so kalad, så kallat, tillägges
 påståendesatser, isynnerhet sådana som
 innehålla predkatsfyllesad, eller adverbial.

1. nu e t^ornad m^urad imen fjörkan,
 so kalad.
2. ^altarad la ope i den ^östra
 enen, so kalad.

Nr 1006 Vomb, Färs hd "

kalla

kälä -ar-a -ad. kalla.

1. ja ved änte vat di kälär de for.

2. dän kälä di "öla präst".

3. di hade en brönjör, di kälär.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla I.

kàla -a -ad

di spìla aton jehòr, di kàla.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

kalla:

min fän, so kalad.

di tände me fortigé, so kalad.

min tös deklarena, so kalad.

min kusin, so kalad.

de skrives for läsared, so kalad.

pågan e jüt me pian, so kalad.

i vänsta, so kalad.

Vänstad, Färs hd. 1942

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla III

äv. so kälade :

hum spant blär, so kalade.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käfa, = , -ad

kalla

kälas pres. sg. pass.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kälä -ar -a -ad, p.p.
-ad, reuti. =

den e delad på flera bya, se
käläad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingörs 1957.

kalla II
v.

di hade sa kalad döbla
säya

di betalte jarfjält, sa kalad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

kalla III

vi kälä dan for Hönkestie

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

kalla
v.

käla -a -ad

den lila klok^{an}, sa kalad.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

kalla

kälpa, = , -'ad

Är väcka (fr^o morgonen)

Pass. käl^as, =

hä, va, de käl^astana käl^as?
(kallades). Se vidare u. krast

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

kalla.v.: så kallat

so. käl_ulad

(pleonastiskt)

Äroant som ett förklarande
tillägg efter ett påstående

der. e. märknad so.
käl_ulad där är märknad
så att säga

Toliner

Nr 6755. Färs hd

HUGO ARENHÖJ 1957.

käla, -an (mest i best. f.), ^t kalla,
s.
en sjukdom (frossa)

härva en sjukdom di kala
kälan; där plöstra di ^{sh} sel
lita.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006

²
kolan

* Hallan s.

skälvan, frossan

N° 289. **FARS**

S. Aron

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kallblodig

Kallblöde

Repros - jäverkad form

T. ex. om hästar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. |

Kölb^zson, -an

Kallbrand

Kallbrand

FÄRS

N° 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalle

kåle, m., - n. pl. - la, - na,

krasmåta, måta l. tåcke,
bestående

som väfts med islag af i
smala remsor klippta
krasor.

Nu en kåde vöved lid
kåla po gulead. Pousjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalmus-rot

kalmusarod

kalmus

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Fersson 1965

* kaluvs

kalöfs, -en

-peruk.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

x kalun 5.

kolun, -en

innerväggen av nät-
magen hos idissla-
re (?)

FÄRS

Nr 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalur;
kalur', - luv s.

kalups;
kan fe' pa kalur' luv.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kaluv

kaluv, -en

här, kalufs

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

kalv;

kal, - luv s.

-a, - na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

käl, käl¹an, käl²ana käl
häl

Långaröds sn. Färs hd.

M 530.

Nils Nilsson

kalv

kal, -en, -a, -ana, kalv.

1. ja jit a vita käla.
2. kälen sprant ögan.
3. ja to me pö ja skole päsa
hanses svin a käla.

Vomb

I. Ingers 1930.

M 1006.

Fäv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv. II.

ja pek jē va ja sēl syntas.
ad kōlen kune tōla. (Puffyl).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv;

kal, - lms.

- a, - na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalv

kälana best. pl.

kälana dr. sta. ja. bözna.
Kalvarna de stodo ju bundna.

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskouc 1960

kalv;

kal, -'en s.

-a, -na;

koön har föud
en kal;

Nr 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal, -an, -a, -ana

Åstraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

kalv;
kal, -' en s.
-a, -na;
han fēt en käl
i fjönan;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalr

kal, m., käl¹en, pl. käl²a,
-na, kal¹f.

allm. F^s.
i käl¹, dräktig, om kor.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal len -a -ana

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

kal en ²na na halv s.

de la te ²na

kalv

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1026.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kal en ²a na

halv b.

dar ha²de di kala²na

M 289.

halv
FÄRS

Lor²de

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

Kalv

kal, 'an m.

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalv;

kal, - l'n s.

- a, - na;

kä^oln har fö^ond

ln kal;

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

kalv

kal -en -a -ana

i kal = dräktig, om kon.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

kal, -en, -a

kalv
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kalva
v.

kälä -a -ad

köen har käläd

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalva

kalva, =

Genuint?

Mycket ord i målet; det
genuina torde vara bära

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kalvblod
kälablö, n. , -blöved,
utan pl., kalvblod.

Wassjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

kalv²bäle s.

Ko-namn

En kalv var bara en ~~K~~ Kala
bäle, om det var en tjur
eller kvigkalv.

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8
Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kalvbälge

kala bäla m.

något ringaktande benäm-
ning på kalv; kalvkräk

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kalvbälge

käl**ä** bäl**ä** m.

kalvkräk

(fäkleonande om kalv)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

²
kaladans en

kalodans s.

kalodans
(= koagulerad råmjölk)

M 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

Kalvans

kaladäns

rätt beredd av råmjölk

dr. kökte kaladäns

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kalvdans

Käládäns

en rätt beredd av rå-
mjölk som kokats

(kokades i en kruka)

de kokta Käládäns

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kalvdans
kälådäns, -en

mjölk av ko som
nyss kalvat

Nr 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

Kalodans

Kaladans

rätt beredd av råmjölk

M. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kalvfjädning

kälafjädning, m., - en,
fl. - a, - na, kalvfjädning,
fjärdedelen af en plaktad
kalv. Åsum, Vassjö. Fs.

Färs hd

Nr 281.

Fer Larsson 1898.

Kalvfjänding

kälafjæning - en - a - ana

1/4 av en slaktad kalv.

P. L. 1898

Vossjö, Fs kd

Kalofjädning

kälafjädery, pl. -a

1/4 av slaktat kalv.

för se beugta di hisa nör i brönan
kälafjäderya a mälffaspåna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

kalokage

kälakäa -en

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
kalahave n kalvhaag p.

ve fik nom m z ² ~ n

betemärk för
kreatur.

M 289.

FARS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kalvhage

kalhage, -en.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd.

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kalvabrev n - - Kalvbrage s.

beteshage
(för kreatur)

M 289.

FARS

Lörd

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvåheje)

kälvahej)

inhägnad där små kalvar släpptes på
på bete.

(nytt becken i Lövestad, Färskd.)

5886.

Lövestad, Färskd. J. 4. 1958.

Kalakoväljare s.

KALAKVÄLJARE

Kalvslaktare, alltså
en småhandlare i kreatur,
han brukade köpa spädkalvar
till slakt.

Västerstad socken Färs härad 1984

Gunnar Persson Dala Västerstad 8 242 00

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

KalvKätte

Kälätzäta

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kälalyfta, -n

kälalyden

kälhage

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kälatsyd n.

Kälakott

n. g. 21. Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalokott

kälaffryd, n., - hd, utan pl.
kalphöu.

Åsum, Vuosjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaluköts

kälafsyd - ed

Nr 281. b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälalöva

kälölöpe

östlöpe (vid ystning)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kälalöve² n

kalvlöje s.

kalvlöje

№ 290.

Lofde

Färs hd. H Areskoug 1926.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvløpe

Kalaløve

ostløpe (vid ystning)

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

kalalöbe

kalvlöpe

löpmagen hos kalv.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

kalvost

K²äl²ar²ä , j. , - n , pl. - r ,
- na , kalfrad , rad af
i stallet i väs bundna
h. pi belesmarken tjudrade
kalvvar.

När ja kom hen ti den ²östra
K²äl²ar²än , sa plöjtes löjtan.

N° 281. Färs hd

Asum. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaluskina

kaljig - ad. pl. =. - en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälafjög n.

Kalostein

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kaloskinn

kälzig, n. -zud, pl. =,
-zun, kalfskinn.

Åsum, Boesjö. Fs.

Färs hd

N 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalafiz n.

Kalvskinn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kalvskjær

Kalvur; pl. - ^{sb.} - or

en - Kalvur

den "skära" i korns horn,

som uppkommer efter
varje född kalv

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kalsmora

Kälsmora, f. - n, pl. obrukt.
eg. kalpsmoder; lifmodern
hos kon.

Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvstek

Käl^äst^äg^g -en -a -ana

Åstraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

kalvstek

kàlastedg -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälstek

kälstedz, m., -en, pl. -a,
-na, kälstek.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kom en La na kam s.

kam

N 289. FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

kom, ¹en, ²ä kam s.

kam

²
h~~a~~kk¹om

FARS

M 285.

H. Hallqvist 1924.

Vaustad

kam

kam, m., kärnan, pl. kärna,
-na, kam, "på håret", ²luffkam,
³liten upphöjning, ojämhet, t. ev.
uppkommen ^{i stubben} vid sådens afträjande.
Fränninge. Fs.

Färs hd

N° 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kom en ² a na

kam 5.

kam

N° 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kam

rom, lan, sa
(kam för håret)

fr ^x Råmmekam och ^x rede-
kam

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

köm, -en, -a

kam

här kam

Jfr ^x kämmekam och ^x rede-
kam

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kamm;

kum, - l m s.

- a, - na;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rom, -en, -a

Kamin

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

kom² en² a na

kam a.

ta² h²u² kom²en
so skaja² f²g²ama
de.

№ 287.

FÄRS

kam

Långaröd²

H. Areskoug 1924.

II
kómfort

kamfer

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kämpfer

kämpfert

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kamfers brännvin

Komfartsbrännvin
(ett slags med kament).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kampert

¹
Kampert, m., -en, utan pl.,
Kamper.

Asum (Barleja) F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

kampertsbrännvin

¹Kompertsbrännvin, n. - hd,
utan pl., kamfersbrännvin
brännvin tillsatt med kamfer.

ja tar $\frac{1}{3}$ ¹Kompertsbrännvin.

Asum (Barleja) F.

Färs hd

N° 281. Per Larsson 1898.

Konfertsbrännvin

Konfertsbrännvin

n. f. 91

Nr 7503 Ramsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²främkom en ^{2^x}kanuleam
~ a na s.

finare kam

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäme^ekom en

** kammlan s.*

finkam

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² Fjema kom en a na s. ¹ leamleam

N° 287.

H. Areskoug 1924.

FARS

Fremmige

Kam, avsedd
till att komma sig
met och befria
sig från skryta

inf. pret. pret. part. *terruua*
*Jjema*² *Jjema*² *Jjemak*² V.

*en far Jjema*² *se lid.*

M 287.

FARS

Kamma

Fremmings

H. Areskoug 1824

²
Hemma
in

~

²
Ed kamma v.

kamma

M 289. FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamma
vb.

Je x kamma

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

inf. pret. pret. part. teamma
 fjama fjama fjamad v.

ta h_ud k_om_an so
 ska ga fjama de

N° 287.

Lenzaröd FARS kamma
 H. Areskoug 1924.

fzama² fzamde²

— kamma de

kamma

№ 290.

Lofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kammare

Kammare, - - en

mindre fönster, ofta upp-
till dagligstugan

N. J. 72.

(v: den skolan var till
fint)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

kammare

kåmarfa, -en m.

mindre rum upptill daglig-
stugan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

kamma;

kūma, -ar, -a, -adv.

ja ska kūma ma;

M 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kambers

Kam¹bers, n., - hd | pl. =
- en mindre bruklig |
Kammare, litet böningsrum,
som finns utom vardags-
rummet och dit ansedda
gäster inbjudas.

Färs hd Fränninge. Fs.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kämp, -'en
koll.
kämp

kämp

klappenstein

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kamp
sb.

Komp koll.

löva stener i åker

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kämporsten

kämporsten

lös sten på åker
ofta koll.

M. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* kämpesten
kämpesten - en - a - ana.

kullensten, gråsten.

Färs hd. I. Ingers 1930 *Vomb*

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kampersten;

kampersten s. koll.

kullersten;

dar i mid med

kampersten;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x

Kampersten

Kämpersten pl. -a

kullersten, gråsten

störa kämperstena

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd!

I. Ingers 1940

* kámparsten
s.

kámparstéin, pl. -a

• mindre grásten.

de pádra blan kámparstéinana.

Nr 3321 Fränninge, Färs bd

Anten Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kampersten

kämporsten

lös (mindre) sten i åker;

Fr. koll. 'samling av kamperstenar'

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

* Kampet
adj.

Kämpad

stening, uppfyllt av smästen
vi erljör der som e kämpad
jör.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

* Kampjow

kampj^on -en

steningjow

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kampsjord, s.

kampsjör/, -an

= jord fylld med rund, klyft-
närsstor sten.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kampmulla

Kampmulla f.

jordmån med klapper-
sten inblandad

Nr 7503 Hamsås a Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

^x Kämpsten, s.

Kämpsten / -en

= rund, kungäversten.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944, Exc.

kamrat

kamrator pl.

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

kamrat
kamerat - en - or - onna. kamrat.

har e kameraten ? (blua Hellstrand).

M 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund